

ლუკას სახარება

ნიკონის მიძღვნა

1 რაკი უკვე ბევრმა მიჰყო ხელი ჩვენს შორის აღსრულებულ ამბავთა თანმიმდევრულ აღწერას,

2 როგორც გადმოგვცეს თავიდანვე თვითმხილველებმა და სიტყვის მსახურებმა,

3 მეც მივიჩნე, რომ მას შემდეგ, რაც გულდასმით გამოვიკვლიე ყოველივე თავიდან, თანმიმდევრულად ავიწერო, ღირსეულო თეოფილე,

4 რომ შეიცნო იმ მოძღვრების ჭეშმარიტება, რომელიც გისწავლია.

წინასწაჩუხება

იოანე ნათლისმცემელზე

5 იუდეის მეფის, ჰეროდეს, დღეებში იყო მოვდელი ვინმე, სახელად ზაქარია, აბიას რიგიდან, ხოლო მისი ცოლი იყო აარონის ასულთაგანი, სახელად ელისაბედი.

6 ისინი ორივენი მართლები იყვნენ ღვთის წინაშე, უმოკლოდ იქცეოდნენ უფლის ყოველი მცნებითა და წესდებით.

7 მათ არ ჰყავდათ შვილი, ვინაიდან ელისაბედი ბერწი იყო, და ორივენი უკვე ხანგადასულნი იყვნენ.

8 ერთხელ, როცა თავისი ყოველდღიური რიგისამებრ, მსახურებდა ღვთის წინაშე,

9 მოვდელთა სამსახურის წესით, მას წილად ზვდა კმევა და შევიდა უფლის ტაძარში.

10 უამრავი ხალხი ლოცულობდა გარეთ კმევის დროს, –

11 ერგენა მას უფლის ანგელოზი, საკმეგლის სამსხვერპლოს მარჯვნივ მდგარა.

12 და შეკრთა მისი ხილვით ზაქარია და შიში დაეცა მას.

13 უთხრა მას ანგელოზმა: „ნუ გეშინია, ზაქარია, ვინაიდან შესმენილია შენი ლოცვა, და შენი ცოლი ელისაბე-

დი გიშობს ძეს და დაარქმევ მას სახელად იოანეს.

14 გექნება შენ სიხარული და მხიარულება და მრავალი გაიხარებს მისი შობით.

15 ვინაიდან დიდი იქნება ის უფლის წინაშე, ღვინოსა და თაფლუჭს არ დაღვეს და სულიწმიდით აღივსება დედის მუცლიდანვე.

16 მრავალ ისრაელიანს მოაქცევს უფლისაკენ – მათი ღვთისაკენ.

17 და ის ივლის მის წინაშე ელიას სულით და ძალით, რომ მოაქციოს მამათა გულები შეილთა მიმართ, ხოლო ურჩინი მართალთა გონებაზე და წარუდგინოს უფალს მომზადებული ხალხი.“

18 უთხრა ზაქარიამ ანგელოზს: „რითი გავიგებ ამას? მე ხომ მოხუცებული ვარ და ჩემი ცოლიც უკვე ხანგადასულია.“

19 მიუგო ანგელოზმა და უთხრა მას: „მე ვარ გაბრიელი, ღვთის წინაშე მდგომელი. წარმოგზავნილი ვარ, რათა გელაპარაკო და გახარო ეს.

20 და აჰა, დადუმდები და ვერ შეძლებ ლაპარაკს იმ დღემდე, ვიდრე ეს ახდება, რაკი არ ერწმუნე ჩემს სიტყვებს, რომლებიც აღსრულდება თავის დროზე.“

21 ხალხი კი იდგა და ელოდა ზაქარიას და უეკირდათ მისი დაყოვნება ტაძარში.

22 როცა გამოვიდა, მათთვის ხმის გაცემა ვერ შეძლო. და მიხვდნენ, რომ ჩვენება იხილა ტაძარში. ანიშნებდა მათ და დარჩა უტყვავად.

23 და როცა დასრულდა მისი მსახურების დღენი, შინ წავიდა.

24 იმ დღეების შემდეგ დაორსულდა ელისაბედი, მისი ცოლი. ხუთ თვეს იმალებოდა და ამბობდა:

25 „ასე მიყო უფალმა ამ დღეებში, როცა მომხედა, რომ მოეწორებინა ჩემთვის სირცხვილი ადამიანთა თვალში.“

სახება

26 მეექვსე თვეს კი წარმოიგზავნა ღვთისაგან გაბრიელ ანგელოზი გალილიის ქა-

ლაქს, რომლის სახელია ნაზარეთი,

27 ქალწულთან, რომელიც დანიშნული იყო კაცზე, სახელად იოსებზე, დავითის სახლიდან, და ქალწულის სახელი იყო მარიამი.

28 და შევიდა მასთან და უთხრა: „გიხაროდეს, მიმადლებული, შენთანაა უფალი. კურთხეული ხარ შენ დედათა შორის.“

29 ის შეშფოთდა ამ სიტყვებზე და ჩაფიქრდა: რას უნდა ნიშნავდესო ეს მისალმება?

30 და უთხრა მას ანგელოზმა: „ნუ გეშინია, მარიამ, ვინაიდან მაღლი ჰპოვე ღმერთთან.“

31 აჰა, დაორსულდები და შობ ძეს და სახელად იოსოს დაარქმევ.

32 დიდი იქნება ის და უზენაესის ძედ იწოდება. და მისცემს მას უფალი ღმერთი მისი მამის, დავითის, ტახტს.

33 და საუკუნოდ იმეფებს იაკობის სახლზე და მის მეფობას არ ექნება დასასრული.“

34 უთხრა მარიამმა ანგელოზს: „როგორ იქნება ეს, როცა მე მამაკაცი არ ვიცი?“

35 მიუგო ანგელოზმა და უთხრა: „სულიწმიდა გადმოვა შენზე და მაღლის ძალა მოგიჩრდილავს. ამიტომ წმიდა შობილი იწოდება ღვთის ძედ.“

36 აჰა, შენს ნათესავ ელისაბედსაც სიბერეში ჩაესახა ძე და მეექვსე თვეშია უკვე.

37 ვინაიდან ღმერთთან არავითარი სიტყვა არ დარჩება შეუძლებელი.“

38 თქვა მარიამმა: „აჰა, უფლის მხევალი ვარ. მეყოს მე შენი სიტყვისამებრ.“ და განემორჩა მას ანგელოზი.

„ადიდებს სული ჩემი უფალს!“

39 აღდა მარიამი იმ დღეებში და საჩქაროდ წავიდა მთიან მხარეში, იუდეის ქალაქში.

40 და შევიდა ზაქარიას სახლში და მიესალმა ელისაბედს.

41 როცა ელისაბედმა მარიამის მისალმება მოისმინა,

ყრმა შეუტოკდა მუცელში. და აღვისო ელისაბედი სულიწმინდით.

42 და დაიძახა ხმამალა და თქვა: „კურთხეული ხარ დედათა შორის, და კურთხეულია შენი მუცლის საყოფი!“

43 ვინა ვარ მე, რომ ჩემი უფლის დედა მოვიდა ჩემთან?

44 ვინაიდან, როცა შენი მოსალმების ხმა მოსწვდა ჩემს ყურს, სიხარულით შეტოკდა ყრმა ჩემს მუცელში.

45 ნეტარია, ვინც ირწმუნა, ვინაიდან აღსრულდება უფლის მიერ თქმული მის მიმართ.“

46 და თქვა მარიამმა: „აღიდეგს სული ჩემი უფალსა,

47 და იზეიმა სულმა ჩემმა ღმერთში, ჩემს მაცხოვარში.

48 ვინაიდან მოხედა თავისი მხევლის სიმდაბლეს და ამიერიდან ნეტარად ჩამოვლის მე ყოველი თაობა.

49 ვინაიდან დიდი საქმე მიყო ძლიერმა და წმიდაა სახელი მისი.

50 და მისი წყალობა მის მოშიშებს თაობიდან თაობამდე.

51 ქმნა სიმტკიცე თავისი მკლავით; გაფანტა ამპარტავანი მათი გულისზრახვებთან ერთად;

52 ტახტებიდან გადმოყარა ძლიერნი და აამაღლა თავმდაბალნი;

53 მშვიდრნი სიკეთით აღავსო და მდიდარნი ხელცარიელი გაუშვა;

54 შეეწია თავის მსახურს, ისრაელს, გაიხსენა წყალობა,

55 როგორც ეუბნებოდა ჩვენს მამებს – აბრაამს და მის მოდგმას საუკუნოდ.“

56 დარჩა მარიამი მასთან სამიოდ თვეს და დაბრუნდა თავის სახლში.

იოანეს შობა

57 ელისაბედს კი დაუდგა შობიარობის ჯამი და შვა ვაჟი.

58 და ესმით მის მეზობლებსა და ნათესავებს, რომ განადიდა უფალმა თავისი წყალობა მის მიმართ და მასთან ერთად ხარობდნენ.

59 მერვე დღეს მივიდნენ ბავშვის წინადასაცვეთად და უნდოდათ დაერქმიათ მამამისის სახელი – ზაქარია.

60 მიუგო დედამისმა და თქვა: „არა, იოანე ერქმევა მას.“

61 უთხრეს მას, რომ შენს ნათესაობაში არავინ არის, რომ ეგ სახელი ერქვას.

62 ნიშნებით ჰკითხეს მამამისს, რისი დარქმევა სურდა.

63 და ფიცარი მოითხოვა და დაწერა: „იოანეა მისი სახელი.“ და ყველას გაუკვირდა ეს.

64 უცებ გაეხსნა მას პირი და ენა, ალაპარაკდა და აღიდა ღმერთი.

65 შიშმა მოიცვა ყველა, ვინც მათ ირგვლივ ცხოვრობდა. და ყოველივე ამაზე დიდი მითქმა-მოთქმა იყო მთელი იუდეის მთიანეთში.

66 ყველამ, ვინც მოისმინა ეს, გულში ჩაიღო და თქვა: „რა იქნება ეს ყრმა?“ და უფლის ხელი იყო მასთან.

67 მამამისი ზაქარია აღივსო სულიწმინდით და წინასწარმეტყველებდა და ამბობდა:

68 „კურთხეულ არს უფალი, ღმერთი ისრაელისა, რადგან მოხედა თავის ხალხს

და გაუმზადა მას გამოსყიდვა.“

69 აღვიდგინა რქა ხსნისა თავისი მსახურის, დავითის სახლში,

70 როგორც ლაპარაკობდა ძველთაგანვე თავის წმიდა წინასწარმეტყველთა პირით,

71 რომ გვიხსნიდა ჩვენი მტრებისა და ყველა ჩვენი მოძულის ხელიდან;

72 წყალობას უყოფდა ჩვენს მამებს და გაიხსენებდა თავის წმიდა აღთქმას;

73 ფიცს, რომლითაც შეჭფიცა ჩვენს მამას, აბრაამს, რომ შეგვაძლებინებდა ჩვენ,

74 ჩვენი მტრების ხელიდან თავდახსნილთ, უშიშრად

75 გვემსახურა მისთვის სიწმინდით და სიძარბოთ მის წინაშე, მთელი ჩვენი სიცოცხლე.

76 და შენ, ყრმაო, დაგვრქმევა მალღის წინასწარმეტყველი, ვინაიდან იწინამძღვრებ უფლის წინაშე მისი გზების გასამზადებლად,

77 რომ მისცე მის ხალხს ხსნის ცოდნა მათი ცოდვების მიტევებით,

78 ჩვენი ღვთის გულმოდგინებით, რომლითაც გადმოგვხედდა აღმოსავლეთმა მადლიდან,

79 ბნელში და სიკვდილის ჩრდილში მსხდომარეთათვის გასანათებლად, ჩვენს ფერხთა წასამართავად სამშვიდობო გზაზე.“

80 ყრმა კი იზრდებოდა და სულთი მტკიცდებოდა, და უდაბნოში იყო იმ დღეებამდე, ვიდრე ისრაელს გამოეცხადებოდა.

იესოს შობა

2 იმ დღეებში გამოვიდა კეისარ ავგუსტუსის ბრძანება: აღეწერათ მთელი მსოფლიო.

2 ეს აღწერა პირველი იყო სირიაში კვირინიოსის მმართველობისას.

3 ყველანი მიდოდნენ ჩასაწერად, თითოეული თავის ქალაქში.

4 იოსებიც წავიდა გალილიდან, ქალაქ ნაზარეთიდან იუდეაში, დავითის ქალაქში, რომელსაც ეწოდება ბეთლემი, ვინაიდან იგი და-

ვითის სახლისა და ტომისა იყო.

5 რათა ჩაწერილიყო მარიამთან ერთად, რომელიც მასზე იყო დანიშნული და ორსულად იყო.

6 მათი იქ ყოფნისას შეუსრულდა მარიამს მშობიარობის დღეები

7 და შვა ძე, თავისი პირმო, შეახვიდა და მიაწვინა იგი ბაგაში, ვინაიდან სასტუმროში არ იყო ადგილი მათთვის.

8 იმ მხარეში მწყემსები იყვნენ მინდვრად და ღამით დარაჯობდნენ თავიანთ სამწყსოს.

9 და აჰა, უფლის ანგელოზი დაადგა მათ, უფლის დიდება გამოუბრწყინდათ და შეშინდნენ დიდი შიშით.

10 და უთხრა მათ ანგელოზმა: „ნუ გეშინიათ. აჰა, გახარებთ დიდ სიხარულს, რომელიც მთელი ხალხისა იქნება:

11 ვინაიდან დღეს დავითის ქალაქში თქვენთვის იშვა მაცხოვარი, რომელიც არის ქრისტე უფალი.

12 და ნიშნად ეს გექნებათ:

იპოვით ყრმას შეხვეულს და ბაგაში მწოლარეს.“

13 და უეცრად გაჩნდა ანგელოზთან ერთად დიდძალი ციური ლაშქარი და აქებდნენ ღმერთს და ამბობდნენ:

14 „დიდება მაღალთა შინა ღმერთს, მშვიდობა ქვეყანად და კაცთა შორის სათნობა!“

15 როცა ანგელოზები ზეცად ამაღლდნენ, მწყემსებმა უთხრეს ერთმანეთს: „წავიდეთ ბეთლემს და ვნახოთ მომხდარი ამბავი, უფალმა რომ გვაუწყა.“

16 გაჩქარებულნი მივიდნენ და ნახეს მარიამი და იოსები, და ბაგაში მწოლარე ყრმა.

17 როცა დაინახეს, მოუთხრეს ამბავი, რაც ემცნოთ მათ ამ ყრმანზე.

18 ვინც კი ისმენდა, ყველას უკვირდა, რასაც მწყემსები ეუბნებოდნენ მათ.

19 მარიამმა კი ჩაიმარხა ყოველი სიტყვა და ჩაიდო ისინი გულში.

20 და დაბრუნდნენ მწყემსები და აღიდებდნენ და აქებდნენ ღმერთს ყოველივე

იმის გამო, რაც ესმათ და იხილეს, როგორც ემცნოთ მათ.

მიხიმა

21 და როცა შესრულდა რვა დღე, რათა წინადაცვითათ მისთვის, დაერქვა მისი სახელი იესო, ანგელოზის მიერ დარქმეული მუცელში ჩასახვამდე.

22 და როცა გასრულდა მათი განწმენდის დღეები მოსეს რჯულისამებრ, აიყვანეს იგი იერუსალიმს უფლის წინაშე წარსადგენად.

23 როგორც უფლის რჯულში სწერია: „ყოველ მამროვანს, რომელმაც განაპოს საშობო, უფლის წმიდა ეწოდოს,

24 და შესწირონ მსხვერპლად, როგორც უფლის რჯულშია ნათქვამი, ორი გვრიტი ან ორი მართვი მტრედისა.“

25 და აჰა, იყო იერუსალიმში კაცი, სახელად სიმონი, კაცი მართალი და ღვთისმოშიში, რომელიც მოელოდა ისრაელის ნუგეშისცემას, და სულიწმიდა იყო მასზე.

26 სულიწმიდისგან ჰქონდა ნაუწყები, რომ არ იხილავდა

სიკვდილს უფლის ცხებულის ხილვამდე.

27 შევიდა სულით ტაძარში და, როცა მშობლებმა მიიყვანეს ყრმა იესო, რათა მოქცეოდნენ მას რჯულის წესისამებრ,

28 მან მიირქვა ყრმა მკლავებზე, აღიდა ღმერთი და თქვა:

29 „ახლა კი გამიშვი, ბატონო, შენი მონა მშვიდობით, როგორც ნათქვამი გაქვს.

30 ვინაიდან იხილა ჩემმა თვალმა შენი ხსნა,

31 რომელიც შენ განამზადე ყოველი ხალხის წინაშე,

32 წარმართათვის ნათლის გამოსაცხადებლად და შენი ხალხის, ისრაელის, დიდებად.“

33 იოსებს და მის დედას კი უკვირდათ მასზე ნათქვამი.

34 და აკურთხა სიმონმა ისინი და უთხრა მარიამს, მის დედას: „აჰა, განწესებულია ეს მრავალთა დამხობად და აღდგენად ისრაელში და საცილობელ ნიშნად.

35 და თვით შენს სულშიც გაივლის მახვილი, რათა გა-

ცხადდეს მრავალ გულთაგან ზრახვები.“

36 და იყო ანა წინასწარმეტყველი, ფენუელის ასული, ამერის ტომიდან, ღრმად მოხუცებული, თავისი ქალწულობის შემდეგ შვიდ წელიწადს ნაცხოვრები ქმართან.

37 იყო იგი ოთხმოცდაოთხი წლის ქვრივი, არ შორდებოდა ტაძარს, მარხვით და ვედრებით ემსახურებოდა ღლე და ღამ.

38 ისიც იმავე ჟამს იყო მისული და ადიდებდა ღმერთს და ელაპარაკებოდა მასზე ყველას, ვინც კი გამოსყიდვას მოელოდა იერუსალიმში.

39 როცა აღასრულეს ყოველივე უფლის რჯულისამებრ, დაბრუნდნენ გალილეაში, თავიანთ ქალაქ ნაზარეთში.

**თოხმეტი წლის იესო
ταδαιμη**

40 ხოლო ყრმა იზრდებოდა, მტკიცდებოდა სულით და იცნებოდა სიბრძნით და ღვთის მადლი იყო მასზე.

41 და დადიოდნენ მისი მშობლები ყოველ წელიწადს იერუსალიმში პასექის დღესასწაულზე.

42 და როცა თორმეტი წლისა გახდა, ავიდნენ იერუსალიმში ჩვეულებისამებრ, სადღესასწაულოდ.

43 ხოლო დღესასწაულის დამთავრების შემდეგ, უკან რომ დაბრუნდნენ, ყრმა იესო დარჩა იერუსალიმში, და არ იცოდნენ იოსებმა და მისმა დედამ.

44 ეგონათ, რომ მგზავრთა შორის იყო და ერთი დღის გზა რომ გაიარეს, დაუწყეს ძებნა ნათესავებსა და ნაცნობებს შორის.

45 რომ ვერ იპოვეს იგი, დაბრუნდნენ იერუსალიმში და ეძებდნენ მას.

46 სამი დღის შემდეგ იპოვეს ტაძარში მჯდომი მოძღვართა შორის, უსმენდა და ეკითხებოდა მათ.

47 და გაოცებული იყო ყველა მისი მსმენელი მისი გონებითა და პასუხებით.

48 რომ დაინახეს იგი, გაუკვირდათ, და დედამისმა უთ-

ხრა მას: „ეს რა გვიყავი, შვილო? აჰა, მამაშენი და მე შეწუხებულნი დაგექმებთ.“

49 მან უთხრა მათ: „რატომ მეძებდით? ნუთუ არ იცით, რომ მამის სახლში უნდა ვიყო?“

50 ხოლო მათ ვერ გაიგეს სიტყვა, რაც უთხრა მათ.

51 და გაჰყვა მათ და მივიდა ნაზარეთსა და ემორჩილებოდა მათ. დედამისმა კი გულში ჩაიმარხა ყოველივე ეს.

52 ხოლო იესო ემატებოდა სიბრძნე და ტანი, და მადლი ღვთისა და ადამიანთა წინაშე.

**იოანე ჯდაგებს და
ნათიაცხ**

3 ტიბერიოს კეისრის მთავრობის მეთხუთმეტე წელს, პონტიოელი პოლატეს განმგებლობისას იუდეაში, და ჰეროდეს ტეტრარქობისას გალილეაში, მისი ძმის, ფილიპეს, ტეტრარქობისას იტურეასა და ტრახონიტის მხარეში, და ლიხანაიასის ტეტრარქობისას აბილიენეში,

2 ანას და კაიაფას მოვდელ-
მთავრობის დროს იყო სიტყ-
ვა ღვთისა იოანესადმი, ზაქა-
რიას ძისადმი, უდაბნოში.

3 დადიოდა იგი იორდანის
მიდის არემარეში და ქა-
დაგებდა სინანულის ნათ-
ლისღებას ცოდვათა მისატყ-
ვებლად,

4 როგორც სწერია ესაია
წინასწარმეტყველის სიტყ-
ვათა წიგნში: „ხმა მალაღებ-
ლისა უდაბნოში: განუმზა-
დეთ გზა უფალს, მოასწორეთ
მისი ბილიკები.“

5 ყოველი ხევი ამოივება,
ყოველი მთა და ბორცვი და-
დაბლდება, მრუდე გასწორ-
დება და ოღროზოღრო გზა
გავაკდება.

6 და ყოველი ხორციელი
იხილავს ხსნას ღვთისაგან.“

7 მოსანათლავად მისულ
ხალხს იოანე ეუბნებოდა:
„იქედნეთა ნაშობნო, ვინ გა-
გაფრთხილათ, რომ გაექცეთ
მოშავალ რისხვას?“

8 მამე, გამოიღეთ მონანიე-
ბის ღირსი ნაყოფნი და ნუ
მოჰყვებით ერთმანეთში ლა-
პარაკს: მამად აბრაამი გვყავ-

სო. ვინაიდან, გეუბნებთ
თქვენ, რომ ღმერთს შეუძ-
ლია ამ ქვებიდან აღუდგინოს
აბრაამს შვილები.

9 ცულოც უკვე დევს ხეთა
ფიცვთან. ყოველ ხეს, რომე-
ლიც კეთილ ნაყოფს არ გა-
მოიღებს, ჭირან და ცეცხლ-
ში აგდებენ.“

10 ეკითხებოდა მას ხალხი
და ეუბნებოდა: აბა, რაღა
ვქნათო?

11 მიუგებდა და ეტყოდა
მათ: „ვისაც ორი მოსასხამი
აქვს, მისცეს უქონელს. ვისაც
საზრდო აქვს, ისიც ასე მო-
იქცეს.“

იესოს ნათლისღება

12 მოვიდნენ მებაჟენიც მო-
სანათლავად და უთხრეს მას:
„მოდგარო, რა ვქნათ?“

13 მან უთხრა მათ: „თქვენ-
თვის დაწესებულის მიტს
ნურაფერს მოითხოვთ.“

14 ჭარისკაცებიც ეკითხე-
ბოდნენ: „ჩვენ რაღა ვქნათ?“
უთხრა მათ: „ნურავის შეა-
ვიწროვებთ, ცილს ნუ დასწა-
მებთ და თქვენს ჭამაგირს
დასჯერდით.“

15 როცა ხალხი მოლოდინ-
ში იყო და ყველა თავის
გულში ფიქრობდა იოანეზე,
ქრისტე ხომ არ არისო,

16 მიუგებდა და ეტყოდა
ყველას იოანე: „მე წულოთ
გნათლავთ, მაგრამ მოდის
ჩემზე ძლიერი, რომლის სან-
დლის თასმის გახსნის ღირ-
სიც არა ვარ. ის მოგნათლავთ
თქვენ სულიწმიდით და ცე-
ცხლით,

17 რომლის ხელშია ნიჩაბი,
რათა გაწმინდოს თავისი კალო
და თავის ბედელში მოაგრო-
ვოს ხორბალი, ბზე კი დაწვეს
ჩაუქრობელი ცეცხლით.“

18 კიდევ ბევრ სხვა რამე-
საც ახარებდა და შეაგონებ-
და ხალხს.

19 ხოლო ჰეროდემ, ტეტ-
რარქმა, რომელსაც იგი ამხი-
ლოდდა მისი ძმის ცოლის ჰე-
როდიას გამო და ყოველივე
იმის გამო, რა ბოროტებაც
ჩაედინა,

20 ყველაფერს ამას ისიც
მიუმატა, რომ იოანე საპყრო-
ბილეში ჩასვა.

21 როცა მთელი ხალხი
ინათლებოდა და იესოც მო-

ინათლა და ლოცულობდა,
გაიხსნა ცა

22 და გადმოვიდა მასზე სუ-
ლიწმიდა ხორციელი სახით,
როგორც მტრედი, და გაისმა
ზევით ხმა: „შენ ხარ ჩემი
საყვარელი ძე, რომელიც მო-
ვიწონე მე.“

იესოს ნახიომობა

23 თვით იესო, როცა იწყ-
ებდა, იქნებოდა ოცდაათი
წლისა და, როგორც ფიქრობ-
დნენ, იყო ძე იოსებისა,
ყელისა,

24 მათათისა, ლევისა, მალ-
ქისა, იანაისა, იოსებისა,

25 მათითასი, ამოცისა, ნა-
ხუმისა, ხესლისა, ნაგაისა,

26 მახათისა, მათითიასი,
შემიყისა, იოსებისა, იოდასი,

27 იოხანანისა, რემსისა, ზე-
რუბაბელისა, შეალთიელი-
სა, ნესისა,

28 მალქისა, ადისა, კოსამი-
სა, ელმადამისა, ყერისა,

29 იესოსი, ელეაზარისა,
იორიმისა, მათათისა, ლევი-
სა,

30 სიმონისა, იუდასი, იოსე-
ბისა, იონამისა, ელიაკიმისა,

31 მალეასი, მინასი, მათათასი, ნათანისა, დავითისა,

32 იესესი, ყობედისა, ბოყახისა, სალმონისა, ნანშონისა,

33 ყამინადაბისა, ადმინისა, არნისა, ხეცრონისა, ფერეციისა, იუდასი,

34 იაკობისა, ისაკისა, აბრაამისა, თერახისა, ნახორისა,

35 სერუვისა, რეყუსი, ფელეგისა, ყებერისა, შალახისა,

36 კენანისა, არფაქშადისა, სემისა, ნოესი, ლამეჩისა,

37 მეთუშელახისა, ხანოქისა, იერედისა, მაშალალელიისა, კენანისა,

38 ენოშისა, შეთისა, ადამისა, ღვთისა.

იესოს გამოცდა

4 იესო, სულიწმიდით აღვსილი დაბრუნდა იორდანედან და სულით გაყვანილ იქნა უდაბნოში

2 და ორმოც დღეს სცდიდა მას ეშმაკი და არაფერი უჭამია იმ დღეებში, და მათი გასვლის შემდეგ მოვიგდა.

3 უთხრა მას ეშმაკმა: „თუ ღვთის ძე ხარ, უთხარი ამ ქვას, რომ პურად იქცეს.“

4 მიუგო მას იესომ: „დაწერილია, რომ არა მხოლოდ პურით უნდა ცოცხლობდეს კაცი, არამედ ღვთის ყოველი სიტყვით.“

5 და აიყვანა იგი მალალ მთაზე და უჩვენა ერთ წამში მსოფლიოს ყველა სამეფო.

6 და უთხრა მას ეშმაკმა: „მოგცემ მთელს ამ ხელმწიფეებს და მათ დიდებს, ვინაიდან მე მაქვს მოცემული და, ვისაც მინდა, იმას ვაძლევ.“

7 თუ თავყვანსა მცემ, შენი იქნება ყოველივე!“

8 მიუგო იესომ და უთხრა მას: „დაწერილია: ‘უფალს, შესწორეთ, ეცი თავყვანი და მხოლოდ იმს ემსახურე.’“

9 წაიყვანა იგი იერუსალიმს, დააყენა ტაძრის ფრთაზე და უთხრა: „თუ ღვთის ძე ხარ, თავი გადაიგდე აქედან ძირს.“

10 ვინაიდან დაწერილია, რომ ‘თავის ანგელოზებს უბრძანებს შენზე, რომ დაგიცვან’

11 და რომ ‘ხელში აყვანილი გატარონ, რათა ქვას ფეხი არ წამოაჭკრა.’“

12 და მიუგო და უთხრა მას იესომ: „ნათქვამია: ‘არ გამოსცადო უფალი, ღმერთი შენი.’“

13 და როცა დაამთავრა ყველა გამოცდა, ეშმაკი გაშორდა მას სხვა ყამის მოლოდინში.

ქადაგება გალიციაში.

იესოს უახლოესი ნახაქოთი

14 დაბრუნდა იესო სულის ძალით გალიციაში და მისი ამბავი მოედო მთელ არემარეს.

15 ასწავლიდა მათ სინაგოგებში და განდიდებულ იყო ყველას მიერ.

16 და მივიდა ნაზარეთს, სადაც აღიზარდა. და შევიდა შაბათ დღეს, თავისი ჩვეულებებისამებრ, სინაგოგაში და დადგა წასაკითხავად.

17 და მიაწოდეს მას ესაია წინასწარმეტყველის წიგნი, და გაშალა წიგნი და იპოვა აღვლილი, სადაც დაწერილი იყო:

18 „უფლის სულია ჩემზე, ვინაიდან მან მცხოვრებათა სახარებლად, მომავლინა გულშემუსვრილთა განსაკურნებლად, ტყვეთათვის თავისუფლების და ბრმათათვის თვალის ახელის გამოსაცხადებლად, ჩაგრულთა განათავისუფლებლად,

19 უფლის შეწყალების წლის გამოსაცხადებლად.“

20 და დახურა წიგნი, გადასცა მსახურს და დაჯდა. ყველას თვალს სინაგოგაში მისკენ იყო მიპყრობილი.

21 და დაუწყო ლაპარაკი მათ: „აღდეს აღსრულდა ეს წერილი, თქვენ რომ მოისმინეთ.“

22 და ყველამ დაუმოწმა მას და გაცხებულნი იყვნენ მისი პირიდან გამოსული მადლის სიტყვებით და ამბობდნენ: „ეს იოსების ძე არ არის?“

23 უთხრა მათ: „ნამდვილად მეტყველეთ ამ ანდაზას: ‘მკურნალო, განიკურნე შენი თავი. ყველაფერი, რაც კი კაპერნაუშში მოხდა, როგორც გავიგეთ, მოახდინე აქაც, შენს სამშობლოში.’“

24 უთხრა: „ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ არც ერთი წინასწარმეტყველი არაა მიღებული თავის სამშობლოში.“

25 ჭეშმარიტებით გეუბნებით თქვენ, მრავალი ქვრივი იყო ისრაელში ელიას დროს, როცა დაიწყო ცა სამ წელიწადსა და ექვს თვეს ისე, რომ დიდი შიმშილობა იყო მთელ ქვეყანაზე.

26 და არც ერთ მათგანთან არ იქნა მივლენილი ელია, გარდა ქვრივი დედაკაცისა ციდონის ცარფათში.

27 კეთროვანიც მრავალი იყო ისრაელში ელისე წინასწარმეტყველის დროს, მაგრამ არც ერთი მათგანი არ გაწმენდილა, გარდა ნეემან სირიელისა.“

28 ეს რომ მოისმინეს სინაგოგაში მყოფთ, ყველანი მძვინვარებით აღივსნენ.

29 წამოდგნენ და გააძევეს იგი ქალაქიდან, და მიიყვანეს იმ მთის წვერამდე, რომელზეც მათი ქალაქი იყო გაშენებული, რათა გადაეგდოთ იგი.

30 მაგრამ მან გაიარა მათ შორის და წავიდა.

იესო კაპერნაუმსა და გალილეაში

31 და ჩავიდა გალილეის ქალაქ კაპერნაუმში და იქ ასწავლიდა მათ შაბათობით

32 და გაოცებულნი იყვნენ მისი მოძღვრებით, ვინაიდან ძალმოსილი იყო მისი სიტყვა.

33 სინაგოგაში იყო კაცი, უწმიდური სულით შეპყრობილი, და იყვირა ხმამალლა:

34 „რა გინდა ჩვენგან, იესო ნაზარეველი? ჩვენს დასაღუბავად მოხვედი? გიცნობ, ვინცა ხარ, ღვთის წმიდაო.“

35 იესომ შერისხა იგი და უთხრა: „გაჩუმიდი და გადი მაგისგან!“ და დასცა იგი ეშმაკმა მათ შუაში და გამოვიდა მისგან, და არაფერი უვინია მისთვის.

36 ყველანი განცვიფრდნენ და ამბობდნენ ერთმანეთში: „ეს რა სიტყვაა, რომ ხელმწიფებითა და ძალით უწმიდურ სულებს უბრძანებს და ისინიც გამოდინან?“

37 და მოეფინა ხმა მის შესახებ იმ მხარის ყოველ ადგილს.

38 ადგა სინაგოგიდან და შევიდა სიმონის სახლში. ხოლო სიმონის სიდერის შეპყრობილი იყო დიდი სიცხით და სთხოვეს მისთვის.

39 და დაადგა თავზე და შერისხა სიცხე. მანაც მიატოვა იგი. მყისვე წამოდგა და ემსახურებოდა მათ.

40 შვის ჩასვლისას ყველამ, ვისაც ჰყავდა სხვადასხვა სნეულებებით დაავადებულნი, მასთან მიიყვანა, და მან ყოველ მათგანს ხელები დაასხა და განკურნა.

41 ბევრისგან ეშმაკებიც გამოდიოდნენ, ყვიროდნენ და ამბობდნენ: „შენ ხარ ქრისტე, ძე ღვთისა!“ ის კი არისხავდა და უკრძალავდა ლაპარაკს, რადგან იცოდნენ მათ, რომ ქრისტეა იგი.

42 დღე რომ გათენდა, გამოვიდა იქიდან და წავიდა უდაბურ ადგილას. ხალხმა მოძებნა და მივიდნენ მასთან და აკავებდნენ, რომ არ წასულიყო მათგან.

43 მან კი უთხრა მათ: „სხვა ქალაქებსაც უნდა ვახარო ღვთის სასუფეველი, ვინაიდან ამისთვის ვარ მოვლენილი.“

44 და ქადაგებდა გალილეის სინაგოგებში.

პიხველ მონათესავეთა მონღება

5 ერთხელ, როცა ხალხის ბრბო აწყდებოდა მას, რომ ღვთის სიტყვა მოესმინათ, და ის იღდა გენესარეთის ტბასთან,

2 დაინახა ტბასთან მდგომი ორი ნავი. ნავებიდან გადმოსული მებაღურები ბადეებს რეცხავდნენ.

3 ავიდა ერთ ნავზე, რომელიც სიმონისა იყო. სთხოვა ნაპირს ცოტა გაშორებოდა, ჩაჩადა და ნავიდან ასწავლიდა ხალხს.

4 როცა ლაპარაკი დაამთავრა, უთხრა სიმონს: „შეცურდი ღრმად და მოისროლე ბადეები თევზის დასაჭერად.“

5 მიუყო სიმონმა და უთხრა: „მოდვარო, მთე-

ლი ღამე ვიშრომეთ და ვერაფერი დავიჭირეთ. მაგრამ შენი სიტყვით ვისვრი ბადეს.“

6 ასეც მოიქცნენ. იმდენი თევზი მოიპოვედით, რომ ბადეები ეხეოდათ.

7 ნიშანი მისცეს ამხანაგებს მეორე ნავში, რომ მოსულიყვნენ მოსაშველებლად. მოვიდნენ და ისე აავსეს ორივე ნავი, რომ ლამის იძირებოდნენ.

8 ეს რომ დაინახა სიმონ-პეტრემ, დაეცა იესოს მუხლებთან და უთხრა: „გამოშორდი, უფალო, ვინაიდან ცოდვილი კაცი ვარ.“

9 რადგან შიშმა შეიპყრო იგი და ყველა მასთან მყოფი იმ თევზისჭერის გამო, მათ რომ დაიჭირეს.

10 ასევე იაკობი და იოანე, ზებედდეს ძენი, სიმონის მოზიარენი. და უთხრა სიმონს იესომ: „ნუ გეშინია, ამიერიდან ადამიანთა დამჭერი იქნები.“

11 მიაყენეს ნავები მიწას, ყველაფერი მიატოვეს და გაჰყვნენ მას.

ეფთხონის და ქელხის განუხიზება

12 ერთხელ, ერთ-ერთ ქალაქში მისი ყოფნისას, აპა, მოვიდა კეთრით დაფარული კაცი. დაინახა იესო და აღემხო. ეგვიპტეობდა და ეუბნებოდა: „უფალო, თუ გასურს, შეგიძლია ჩემი განწმედა.“

13 და გაიწოდა ხელი, შეახო მას და თქვა: „მსურს, განიწმიდე!“ და მყისვე მოშორდა კეთრი.

14 და უბრძანა მას: „არავის უთხრა, არამედ წადი და ეჩვენე მღვდელს და შესწირე შენი განწმედისთვის, როგორც დაუდგინა მათ მოსემ მოწმობად.“

15 და უფრო და უფრო ვრცელდებოდა სიტყვა მის შესახებ და დიდძალი ხალხი დაჰყვებოდა მას, რათა მოესმინათ და განკურნებულთაყვნენ თავიანთ სნეულებათაგან.

16 ის კი უდაბურ ადგილებში მიდიოდა და ლოცულობდა.

17 ერთ დღეს, როცა ის ასწავლიდა, ისხდნენ იქ ფარიხევლნი და რჯულის მოძღ-

ვარნი, რომელნიც მოსულიყვნენ გალილეისა და იუდეის ყოველი კუთხიდან და იერუსალიმიდან, და უფლის ძალა იყო მასთან განსაკურნავად,

18 აპა, კაცებმა საწოლის მოიყვანეს ადამიანი, რომელიც დავრდომილი იყო, და ცდილობდნენ, შეეგვივანათ და იესოს წინ დაეწვიანათ.

19 და რომ ვერ მოახერხეს მისი შეყვანა ხალხმრავლობის გამო, ერთოზე ავიდნენ და კრამიტებს შორის საწოლიანად ჩაუშვეს შუაგულ ოთახში იესოს წინ.

20 რომ დაინახა მათი რწმენა, უთხრა: „ადამიანო, მოგეტყვა შენი ცოდვები.“

21 და იწყეს მიწინობრებმა და ფარისევლებმა მსჯელობა ურთიერთშორის და ამბობდნენ: „ვინ არის ეს, ღმერთს რომ გამოხს? ვის ძალუძს ცოდვების მიტეგება ერთი ღვთის გარდა?“

22 იესო მიხვდა მათ ზრახვებს, და მიუგო და უთხრა: „რას კითხულობთ თქვენს გულში?

23 რა უფრო ადვილია, თქმა: შენი ცოდვები მოგეტყვა, თუ თქმა: ადექ და გაიარე?

24 რათა იცოდეთ, რომ კაცის ძეს მიწაზე აქვს ცოდვების მიტეგების ხელმოწიფება, – ეუბნება დავრდომილს: შენ გეუბნები, ადექ, აიღე შენი საწოლი და შინ წადი.“

25 და მყისვე წამოდგა მათ წინაშე, აიღო, რაზეც იწვა, და წავიდა თავის სახლში და აღიდებდა ღმერთს.

26 და განცვიფრებამ შეიპყრო ყველა და აღიდებდნენ ღმერთს და შემინებულები ამბობდნენ: საოცრებანი ვიხილეთო დღეს.

ლუკის მონღება.

„ახა მახათაღო, ახამედ ცოვილით“

27 ამის შემდეგ გამოვიდა და დაინახა მეზაყე, სახელად ლევი, რომელიც იჯდა საბაჟოში, და უთხრა მას: „გამომყვი მე.“

28 მანაც მიატოვა ყოველივე, წამოდგა და გაჰყვა მას.

29 და მოუშადა ლევიმ მას დიდი ნადიმი თავის სახლში. და იყო იქ ბევრი მეზაყე და

სხვანი, რომლებიც მათთან ერთად უსხდნენ სუფრას.

30 მათი მწიგნობარნი და ფარისევლები დრტვინავდნენ და ეუბნებოდნენ მის მოწაფეებს: „რატომ ჭამთ და სვამთ მებავებთან და ცოდვილებთან ერთად?“

31 და მიუგო იესომ და უთხრა მათ: „მკურნალი ჯანმრთელებს კი არა, სნეულებს სჭირდებათ.

32 მოვედი არა მართალთა მოსაწოდებლად, არამედ ცოდვილთა, რათა მოინანიონ.“

ახალი ღვინო და საკეხები

33 მათ კი უთხრეს მას: „იოანეს მოწაფეები ხშირად მარხულობენ და ლოცვებს ალაგლიენ, ასევე ფარისევლებთანაც. შენები კი ჭამენ და სვამენ.“

34 იესომ უთხრა მათ: „როგორ აიძულებთ მექორწილებს, იმარხულონ, ვიდრე ნეფე მათთან არის?

35 მაგრამ დადგება დღეები, როცა ნეფე წაერთმევათ

და მაშინ იმარხულებენ, იმ დღეებში.“

36 იგავიც უთხრა მათ: „არავინ მოხევს საკერებელს ახალ სამოსელს და არ დაადებს ძველ სამოსელს, თორემ ახალსაც დახვეს და ძველსაც არ გამოადგება ახალი სამოსლის საკერებელი.

37 არავინ ჩაასხამს ახალ ღვინოს ძველ ტიკებში, თორემ ახალი ღვინო ტიკებს დახეთქავს და ღვინოც დაიღვრება და ტიკებიც დაიღუპება.

38 არამედ ახალი ღვინო ახალ ტიკებში უნდა ჩაისხას.

39 არც ერთი ძველის მსმელი არ მოისურვებს ახალს, რადგან იტყვის: ძველი სჯობიაო.“

ძე ჯაცისა შაბათის უჯალიც ახის

6 ერთხელ, შაბათს, ყანებზე გადავლა მოუხდა; და მისი მოწაფეები წყვეტდნენ თავთავებს, ხელით ფშენებდნენ და ჭამდნენ.

2 ფარისევლებთან ზოგიერთებმა უთხრეს მათ: „რა-

ტომ აკეთებთ იმას, რისი გაკეთებაც შაბათს არაა ნებადართული?“

3 და მიუგო და უთხრა მათ იესომ: „ნუთუ არ წაგიკითხავთ, რა ქნა დავითმა, როცა მოშვიდა მას და მასთან მყოფებს?

4 როგორ შევიდა ღვთის სახლში, აიღო და შეჭამა საწინაშეო პურები და თავისთან მყოფთაც დაურიგა, რომლის ჭამის ნებაც არავის ჰქონდა, გარდა მღვდლები-სა?“

5 და უთხრა მათ: „შაბათის ბატონიც არის კაცის ძე.“

6 და მოხდა, რომ ერთ სხვა შაბათსაც შევიდა სინაგოგაში და ასწავლიდა მათ. იქ იყო კაცი, რომელსაც მარჯვენა ხელი გამხმარი ჰქონდა.

7 მწიგნობარნი და ფარი-სევლები უთვალთვალდნენ მას, აბა, შაბათს თუ განკურნავსო, რათა ეპოვათ როგორ დაედოთ ბრალი მისთვის.

8 მან იცოდა მათი ზრახვები და უთხრა კაცს, რომელ-

საც ხელი გამხმარი ჰქონდა: „ადექ და გამოდი შუაში!“ ისიც ადგა და დადგა შუაში.

9 უთხრა იესომ მათ: „გეკითხებით თქვენ: შაბათი დღეს კეთილის კეთება შეიძლება თუ ბოროტისა? სულის ხსნა შეიძლება თუ დაღუპვა?“

10 და თვალი მოავლო ყველას და უთხრა მას: „გაიწოდე შენი ხელი!“ ასეც მოიქცა და მოურჩა ხელი.

11 ისინი კი რისხვით აღივსნენ და ურთიერთშორის მსჯელობდნენ, რა ექნათ იესოსთვის.

თომხეტი მოციქულის აჩრევა

12 იმ დღეებში წავიდა იგი მთაზე სალოცავად და მთელი ღამე ღვთისადმი ლოცვაში გაატარა.

13 დღე რომ დადგა, დაუძახა თავის მოწაფეებს და ამოირჩია მათგან თორმეტი, რომელთაც მოციქულები უწოდა:

14 სიმონი, რომელსაც პეტრე შეარქვა, მისი ძმა ანდრია,

იაკობი და იოანე, ფილიპე და ბართოლომე,

15 მათე და თომა, იაკობ ალფესი და სიმონი, მოშურნელ წოდებული.

16 იუდა იაკობის ძე და იუდა ისკარიოტელი, რომელიც გამცემი გახდა.

17 და ჩავიდა მათთან ერთად და დადგა ვაკე ადგილას. იქ იყო მრავალი მისი მოწაფე და ბევრი ხალხი იუდეიდან და იერუსალიმიდან, და ზღვისპირეთიდან – ტვიროსიდან და ციდონიდან,

18 რომელნიც მოვიდნენ, რომ მისთვის მოესმინათ და თავიანთი სნეულებებისგან განკურნებულყვნენ – უწმიდური სულით გატანჯულნიც – და იკურნებოდნენ.

19 მთელი ხალხი ცდილობდა შეხებოდა მას, ვინაიდან მისგან გამოდიოდა ძალა და ყველას კურნავდა.

ნეტახათვის. სიყვარული და სამსახური

20 აღმართა მზერა თავის მოწაფეებზე და უთხრა: «ნეტარნი ხართ, გლახანი, ვინა-

იდან თქვენია ღვთის სასუფეველი.

21 ნეტარნი ხართ, ვისაც ახლა გშაობ, ვინაიდან გაძღვებით. ნეტარნი ხართ, ვინც ახლა ტირით, ვინაიდან გაიციანებთ.

22 ნეტარნი ხართ, როცა შეგიძულებენ ადამიანები, როცა გაგყრიან და გაგლანძღვენ, ხოლო თქვენს სახელს განდევნიან, როგორც ბოროტს, კაცის ძის გამო.

23 გაიხარეთ იმ დღეს და გამხიარულდით, ვინაიდან, აჰა, დიდია თქვენი საზღაური ცაში, ვინაიდან ასევე ექცეოდნენ წინასწარმეტყველთ მათი მამები.

24 მაგრამ, ვაი თქვენ, მდიდარნო, ვინაიდან უკვე მიიღეთ თქვენი ნუგეშისცემა.

25 ვაი თქვენ, მაძლარნო, აწ, ვინაიდან მოგშვივდებათ. ვაი თქვენ, ვინც ახლა იცინით, ვინაიდან იგლოვებთ და იტირებთ.

26 ვაი თქვენ, როცა ყველანი კარგს ილაპარაკებენ თქვენზე. ასევე ექცეოდნენ ცრუწინასწარმეტყველთ მათი მამები.

27 ხოლო თქვენ, ვინც მისმენთ, გეტყვით: გიყვარდეთ თქვენი მტრები და სიკეთე უყავით თქვენს მოძულეებს.

28 აკურთხებდეთ თქვენს მწყევრებს და ლოცულობდეთ თქვენსავე შეურაცხყოფელთათვის.

29 ვინც ლოყაში გაგარტყას, მეორეც მიუშვირე. ვინც სამოსელი წაგართვას, მოსახმამსაც ნუ დაუჭერ.

30 ყველას, ვინც გთხოვოს, მიეცე და ვინც გამოგართმევს, უკან ნუღარ მოსთხოვ.

31 როგორც თქვენ გინდათ, რომ მოგექცნენ ადამიანები, თქვენც ისევე მოექვეით მათ.

32 თუ თქვენი მოყვარულნი გეყვარებთ, თქვენთვის რა მაღლია? ვინაიდან ცოდვილთაც უყვართ თავიანთი მოყვარულნი.

33 თუ სიკეთეს უზამთ თქვენს კეთილისმყოფელთ, თქვენთვის რა მაღლია? ცოდვილნიც ასევე აკეთებენ.

34 თუ სესხს აძლევთ იმას, ვისი იმედიც გაქვთ, რომ უკან დაგიბრუნებთ, ეს რაღა მაღლია? ცოდვილნიც ასე-

ხებენ ცოდვილთ, რომ დაიბრუნონ იმდენივე.

35 ხოლო თქვენ გიყვარდეთ თქვენი მტრები, სიკეთე უყავით და ასესხეთ და ნურაფერს მოელოთ, და დიდი იქნება თქვენი საზღაური: მაღლის ძენი იქნებით, ვინაიდან იგი კეთილია უმადურთა და ბოროტთა მიმართაც.

36 იყავით გულმოწყალები, ისევე როგორც თქვენი მამაა გულმოწყალები.

37 ნუ განიკითხავთ და არ განიკითხებთ; მსჯავრის ნუ დასდებთ და არ დაგედებათ მსჯავრი; მიუტევეთ და მოგეტევებათ.

38 მიეცით და თქვენც მოგეცემათ: კარგი საწყაო, დატკეპნილი, გატენილი და ბირთამდე სავსე, მოგეცემათ თქვენსავე კალთაში. რადგან რომელი საწყაოა თქვენთვის? იმავეით მოგეწყვებათ.

39 იგავიც უთხრა მათ: «განა შეუძლია ბრმას ბრმის მეგზურობა? განა ორივენი ორმოში არ ჩაცვივდებიან?

40 მოწაფე მასწავლებელზე მეტი არ არის, ხოლო ყვე-

ლა სწავლაგასრულებული, ისეთივე იქნება, როგორც მისი მასწავლებელი.

41 რად უყურებ წველს შენი ძმის თვალში, საკუთარ თვალში კი დირეს ვერ ამჩნევ?

42 ანდა როგორ შეგიძლია უთხრა შენს ძმას: ძმაო, მინიშვი, ამოგიღო თვალიდან წველი, საკუთარ თვალში კი დირეს ვერ ხედავ? თვალით მაქვს, ჭერ შენი თვალიდან ამოიღე დირე და მერე დაინახავ, თუ როგორ უნდა ამოუღო შენს ძმას თვალიდან წველი.

43 არ არსებობს კარგი ხე, რომელმაც ცუდი ნაყოფი გამოიღოს; არც ცუდი ხე, რომელმაც კარგი ნაყოფი გამოიღოს.

44 ვინაიდან ყოველი ხე თავისი ნაყოფით შეიცნობა: ეკალზე ხომ ვერ მოკრეფენ ღეღვს და არც მაცვლის ბუჩქებზე იკრიფება ყურძენი.

45 კეთილი კაცი თავისი გულის კეთილი საუნჯიდან სიკეთეს გამოიღებს, ბოროტი კაცი კი ბოროტისგან ბო-

როტს გამოიღებს. ვინაიდან გულის სავსებისაგან მეტყველებს მისი პირი.

46 რატომ მიწოდებთ: ‘უფალო, უფალო!’ და იმას კი არ აკეთებთ, რასაც გეუბნებით?

47 ყველა, ვინც ჩემთან მოდის, ჩემს სიტყვებს ისმენს და მათ ასრულებს, გირჩენებთ ვისაცა ჰგავს.

48 იგი ჰგავს სახლის მშენებელ კაცს, რომელმაც მოთხარა, ჩააღრმავა და კლდეზე დადო საძირკველი. წყალდიდობისას მდინარე ეცვეთა იმ სახლს და ძვრა ვერ უყო, ვინაიდან კარგად იყო ნაშენი.

49 ხოლო ვინც ისმენს და არ ასრულებს, იგი ჰგავს კაცს, რომელმაც სახლი ააშენა მიწაზე უსაძირკველად და, როცა მდინარე ეცვეთა, უმაღლიანიგრა და ძალზე დიდი იყო იმ სახლის ჩამოქცევა.“

ასისტანსის მონის განუხენება. ქვივის ვაის გაცოცხლება

7 როცა მან დაასრულა ყველა თავისი სიტყვა

ხალხის სასმენელთა მიმართ, შევიდა კაპერნაუმში.

2 ერთ ასისთავს ავად ჰყავდა და უკვდებოდა მონა, რომელიც მისთვის ძვირფასი იყო,

3 იესოზე რომ მოისმინა, გაზავნა მასთან იუდეველთა უხუცესები სათხოვნელად, რათა მოსულიყო და განეკურნა მისი მონა.

4 ისინი მივიდნენ იესოსთან, სათხოვეს მხურვალედ და უთხრეს: „იგი ღირსია, რომ ეს გაუკეთო,

5 ვინაიდან უყვარს ჩვენი ხალხი და სინაგოგა მან აგვიშენა.“

6 იესო წაჰყვა მათ და უკვე იმ სახლის შორი-ახლოს იყვნენ, როცა ასისთავმა გამოუგზავნა მეგობრები მისთვის სათქმელად: „უფალო, ნუ გაიარებთ, ვინაიდან ღირსი არა ვარ, რომ ჩემს ჭერქვეშ შემოხვიდე.

7 ამიტომ ჩემი თავიც არ მივიჩნიე შენთან მოსვლის ღირსად. მხოლოდ სიტყვა თქვი და განიკურნება ჩემი მონა.

8 რადგან მეც, ძალაუფლებას დამორჩილებულს, ჩემს ხელქვეით მყვანან ჯარისკაცები. ერთს ვეუბნები: ‘წადი!’ და მიდის. და სხვას: ‘მოდის!’ და მოდის. ჩემს მონას: ‘გააკეთე ეს!’ და აკეთებს.“

9 ეს რომ გაიგონა, იესოს გაუკვირდა მისი, მიუბრუნდა თავის უკან მომავალ ხალხს და უთხრა: „გეუბნებით, რომ ისრაელშიც ვერ ვპოვე მე ასეთი რწმენა.“

10 წარგზავნილებმა სახლები დაბრუნებისას გამოკეთებული ნახეს ის მონა.

11 ამის შემდეგ იესო წავიდა ქალაქში, რომელსაც ერქვა ნაინი, და თან მიჰყვებოდნენ მისი მოწაფენი და დიდძალი ხალხი.

12 ქალაქის კარიბჭეს რომ მიუახლოვდა, აჰა, მოსვენებდნენ მიცვალებულს, დედისერთა ვაჟს, ხოლო დედა ქვრივი იყო. დიდძალი ხალხი მოსდევდა მას ქალაქიდან.

13 ქვრივის დანახვისას უფალს შეეცოდა იგი და უთხრა: „ნუ სტირი.“

14 მივიდა და შეეხო ცხე-
დარს. გამსვენებლები შედგ-
ნენ და მან თქვა: „ჭაბუკო,
შენ გეუბნები, ადექ!“

15 მკვდარი წამოჯდა და
იწყო ლაპარაკი, და იესომ ჩა-
აბარა იგი თავის დედას.

16 ყველანი შიშმა შეიბჟ-
რო, ღმერთს აღიდებდნენ და
ამბობდნენ: „დიდი წინას-
წარმეტყველი აღმდგარა
ჩვენს შორის და ღმერთმა მო-
ხედა თავის ხალხს“.

17 ეს სიტყვა მოედო მთელ
იუდეას და მთელ შემოგა-
რენს.

პასუხი იოანე ნათლისმცემელს

18 აუწყეს იოანეს მისმა მო-
წაფეებმა ყოველივე ეს.

19 იოანემ დაიბარა ორი თა-
ვისი მოწაფე და იესოსთან
გავზავნა შესაკითხავად: „შე-
ნა ხარ ის, ვინც უნდა მოსუ-
ლიყო, თუ სხვას უნდა ველო-
დოთ?“

20 მივიდნენ ისინი მასთან
და უთხრეს: „იოანე ნათლის-
მცემელმა გამოგვგზავნა შენ-
თან საკითხავად: შენა ხარ ის,

ვინც უნდა მოსულიყო, თუ
სხვას უნდა ველოდოთ?“

21 იმუამად მან ბევრი გან-
კურნა სნეულებათა და სატ-
კივართავან და ავი სულედი-
საბან, და მრავალ ბრმას
უწყალობა მხედველობა.

22 მიუგო და უთხრა მათ:
„წადით და უთხარით იოანეს,
რაც ნახეთ და მოისმინეთ:
ბრძებს მხედველობა უბრუნ-
დებათ, ხეიბრები დადიან,
კეთროვანები განწმიდები-
ან, ყრუებს ესმით, მკვდრე-
ბი დგებიან და ღატაკებს ეხა-
რებათ.“

23 ნეტარია ვინც არ შეც-
დება ჩემში.“

24 როცა იოანეს მოციქუ-
ლები წავიდნენ, დაიწყო ლა-
პარაკი ხალხთან იოანეზე:
„რის სანახავად გახვედით
უდაბნოში? ქარისაგან შერ-
ხეული ღერწმისა?“

25 მაშ, რის სანახავად გახ-
ვედით – კაცისა, რომელსაც
ფაფუკი სამოსელი აცვია?
აჰა, ისინი, ვინც მდიდრუ-
ლად არიან შემოსილნი და
ფუფუნებით ცხოვრობენ, სა-
მეფო კარზე იმყოფებიან.

26 რიდას სანახავად წახვე-
დით? წინასწარმეტყველისა?
დიახ, გეუბნებით თქვენ, წი-
ნასწარმეტყველზე მეტისაც.

27 ვინაიდან ეს არის ის,
რომლის შესახებაც დაწერი-
ლია: ‘აჰა, მე ვგზავნი ჩემს ან-
გელოზს შენი სახის წინაშე,
რომელიც განამზადებს შენს
გზას შენს წინაშე.’

28 ვინაიდან გეუბნებით
თქვენ: დედაკაცთა ნაშობთა
შორის არავინ არის იოანეზე
დიდი, მაგრამ ღვთის სასუფე-
ველში უმცირესიც კი მასზე
უფრო დიდია.“

29 მთელმა ხალხმა, რომე-
ლიც მას უსმენდა, და მება-
ჟეებმაც კი, განადიდეს
ღმერთი და იოანეს ნათლო-
ბით მოინათლნენ.

30 ხოლო ფარისეველებმა
და რჯულის მცოდნეებმა
უარყვეს ღვთის რჩევა მათ
მიმართ და არ ინათლებოდ-
ნენ მისგან.

31 მაშინ უფალმა თქვა:
„ვის ვამსგავსო ეს მოდგმა და
ვისი მსგავსნი არიან ისინი?“

32 ისინი ჰგვანან ყრმებს,
რომლებიც მოედნებზე სხე-

დან და ერთმანეთს გასძახი-
ან: ‘სალამურს გიკრავდით
და არ ცეკვავდით, გიგოდებ-
დით და არ სტიროდით.’

33 ვინაიდან მოვიდა იოანე
ნათლისმცემელი და არც
პურს ჭამს, არც ღვინოს სვამს
და თქვენ ამბობთ: ეშმაკი
ჰყავსო.

34 მოვიდა კაცის ძე და ჭამს
და სვამს და ამბობთ: აჰა კა-
ცი, მჭამელი და ღვინის მსმე-
ლი, მებაჟეთა და ცოდვილ-
თა მეგობარიო.

35 გამართლებულია სიბრ-
ძნე მისი ყველა შვილის მი-
ერ.“

სოლოვი ედუაჯიო იესოსთან

36 ვინმე ფარისეველთაგა-
ნი სთხოვდა მას, მასთან ეჭა-
მა პური. შევიდა იმ ფარისე-
ლის სახლში და მიუჭდა სუფ-
რას.

37 იმ ქალაქში იყო ცოდვი-
ლი დედაკაცი. როგორც კი
გაიგო, იგი ფარისევის სახ-
ლში ზისო, მოიტანა ნელსა-
ცხებელი ალებასტრონის
ჭურჭლით.

38 და დადგა უკან, მის ფერხთით, ცრემლებით უსველებდა ფეხებს და თავისი თმებით უხოცავდა, ფეხებს უკოცნიდა და ნელსაცხებულს სცხებდა.

39 ფარისეველმა, რომელმაც იესო მიიწვია, ამის დანახვაზე თავისთვის თქვა: „ეს რომ წინასწარმეტყველი იყოს, შეიტყობდა ვინ და რა-ნაირი დედაკაცი ეხება მას, რადგან ცოდვილია იგი.“

40 მიუგო იესომ და უთხრა მას: „სიმონ, რალაც მაქვს შენთან სათქმელი,“ მან კი უთხრა: „თქვი, მოძღვარო.“

41 თქვა: „ერთ მეგავს შესი ორი მოვალე ჰყავდა: ერთს ხუთასი დინარი ემართა, მეორეს – ორმოცდაათი.

42 მაგრამ რაკი არაფერი ჰქონდათ, რომ გადაეხადათ, ორნივეს მიუტევა. ახლა მითხარი, რომელს უფრო მეტად შეუყვარდება იგი?“

43 მიუგო სიმონმა და თქვა: „მე ფვიქრობ, რომელსაც უფრო მეტი მიუტევა.“ ხოლო მან უთხრა მას: „სწორად განსაჯე.“

44 მიბრუნდა დედაკაცისაკენ და სიმონს უთხრა: „ხომ ხედავ ამ დედაკაცს? შენს სახლში შემოვიდი და წყალი არ მომეცი ფერხთათვის, ამან კი ცრემლით დამისველა ფერხნი და თავისი თმებით შემოხოცა.“

45 შენ არ გიკვნია ჩემთვის, ამას კი, რაცაქ შემოვიდა, არ შეუწყვეტია ჩემს ფერხთა კოცნა.

46 შენ ზეთი არ გიცხია ჩემს თავზე, ამან კი ნელსაცხებელი სცხო ჩემს ფერხთ.

47 ამის გამო გეუბნები: მაგას მიეტევა მრავალი თავიანი ცოდვა, რადგან ძლიერ შემეყვარა. ხოლო ვისაც ცოტა მიეტევა, ცოტათი უყვარს.“

48 და უთხრა მას: „მიგეტევა შენი ცოდვანი.“

49 მასთან მსხდომებმა იწყეს ლაპარაკი თავისთვის: „ვინ არის ეს, ცოდვებსაც რომ მიუტევენ?“

50 მან კი უთხრა დედაკაცს: „შენმა რწმენამ გიხსნა შენ. წაიდი მშვიდობით.“

იესო ახახებს ქადაგებში

8 ამის შემდეგ დადიოდა ქალაქიდან ქალაქში და

სოფლიდან სოფელში, ქადაგებდა და ახარებდა ღვთის სასუფეველს. და თორმეტნიც მასთან იყვნენ,

2 ასევე ზოგი დედაკაციც, რომელნიც განიკურნენ ავი სულელებისა და სნეულებებისაგან: მარიამი, მავდალელად წოდებული, რომლისგანაც შვიდი ეშმაკი გავიდა;

3 იოანა, ჰეროდეს მოურავის ქუზას ცოლი, სუსანა და ბევრი სხვა, რომელნიც ემსახურებოდნენ მას თავიანთი ქონებით.

იგავი მთხველე

4 როცა დიდძალი ხალხი მოგროვდა მასთან და ქალაქის ყველა მცხოვრები მიეახლა, მან დაიწყო იგავით ლაპარაკი:

5 „გამოვიდა მთხვეელი თავისი თესლის დასათესად. და თესვისას ზოგი გზის პირას დაცვივდა, გაითელა და ცის ფრინველებმა აკენეს.“

6 ზოგი კლდოვანზე დაცვივდა, აღმოცენდა და გახმა, ვინაიდან სინოტივე აკლდა.

7 ზოგი ეკლებში ჩაცვივდა, ეკალი გაიზარდა და გააჩანაგა.

8 ზოგი კი კარგ ნიადაგზე დაცვივდა, აღმოცენდა და ას-თავა ნაყოფი გამოიღო.“ ეს მთავა და დაიძახა: „გვიცა ყურები აქვს სასმენად, ისმინოს!“

9 ჰყითხეს მას მისმა მოწაფეებმა, რას ნიშნავდა ეს იგავი.

10 მან თქვა: „თქვენ მოგეცათ, რომ იცოდეთ ღვთის სასუფეველის საიდუმლოებანი, ხოლო სხვებს იგავებით მიეცათ, რომ უყურებდნენ და ვერ ხედავდნენ, ისმენდნენ და ვერ იგებდნენ.“

11 ეს იგავი კი ამას ნიშნავდა: ის თესლი ღვთის სიტყვაა.

12 გზასთან დაცვივნილით კი ისინი არიან, ვისაც ესმით, მერე მათის ეშმაკი და მთაქვს სიტყვა შიდა გულიდან, რომ არ იწამონ და არ გადაარჩინენ.

13 ესენი კი, კლდეზე რომ არიან, ისინია, ვინც მოისმენენ სიტყვას და სიხარულით მიიღებენ, მაგრამ ფესვი არა აქვთ და მხოლოდ მცირე ხანს

სწამთ, განსაცდელის უამს კი განდგებიან.

14 ხოლო ეკლებში ჩაცვენილნი ისინი არიან, ვინც ისმენენ, მაგრამ ცხოვრების გზაზე საზრუნავი, სიმდაღრე და განცხრომანი აჩანაგებენ მათ და ნაყოფი ვეღარ მწიფდება.

15 ხოლო კარგ მიწაზე დაცვენილნი ისინი არიან, ვინც კეთილი და წრფელი გულით ისმენენ სიტყვას, იცავენ და მოთმინებით იძლევიან ნაყოფს.“

დაუკვირბი, ხოლო ისმენი

16 „არავინ ანთებს სანთელს, რომ ჭურჭელი დაახუროს ზედ ან საწოლ ქვეშ შეედგას, არამედ სასანთლეზე დადებს, რათა შემომსვლელებმა იხილონ ნათელი.“

17 ვინაიდან არ არსებობს დაფარული, რომელიც ცხადი არ გახდეს, არც დამალული, რომელიც არ გამოჟღავნდეს და არ გაცხადდეს.

18 ამიტომ დაუკვირბით, როგორ ისმენთ: ვისაც აქვს,

მას მიეცემა. ვისაც არა აქვს, ისიც წაერთმევა, რაც ჰგონია, რომ ექნება.“

19 მივიდნენ მასთან მისი დედა და ძმები და ვერ შეძლეს ახლოს მისვლა ხალხის გამო.

20 შეატყობინეს მას: დედაშენი და შენი ძმები გარეთ დგანან, შენი ნახვა სურთო.

21 ხოლო მან მიუგო და უთხრა მათ: „დედაჩემი და ჩემი ძმები ისინი არიან, ვინც ღვთის სიტყვას ისმენენ და ასრულებენ.“

22 მოხდა ისე, რომ ერთ დღეს იგი ჩაჯდა ნავში თავის მოწაფეებთან ერთად, და უთხრა მათ: „გადავიდეთ ტბის გაღმა,“ და გაცურეს.

23 როცა მიცურავდნენ, მას ჩაეძინა, და ტბაზე ქარიშხალი ამოვარდა. ნავი წყლით ევსებოდად და საფრთხეში იყვნენ.

24 მივიდნენ, გააღვიძეს და უთხრეს: „მოძღვარო, მოძღვარო, ვიღუბებით.“ და მან, გაღვიძებულმა, შერისხა ქარი და წყლის ღელვა, და დაცხრნენ და ჩამოვარდა მყუდროება.

25 უთხრა მათ: „სად არის თქვენი რწმენა?“ ისინი შიშითა და გაოცებით ეუბნებოდნენ ერთიმეორეს: „ვინ არის ეს, ქარებსაც რომ უბრძანებს და წყლსაც, და ემორჩილებიან მას?“

ლეგიონი სულების განდევნა ეშმაკულისგან. კოლტის ყოცა

26 გადაცურეს გერასენელთა ქვეყნისკენ, რომელიც გალილიის გაღმა მხარეს არის.

27 როცა გავიდა ხმელეთზე, წინ შემოხვდა ერთი კაცი ქალაქიდან. მას ეშმაკები დაუფლებოდნენ დიდი ხანის წინ და არც სამოსელს იცვამდა და არც სახლში ცხოვრობდა, არამედ სამარხებში.

28 როგორც კი დაინახა იესო, დაიკოლა, მის წინ დაეცა და ხმაშლით იყვირა: „რა გინდა ჩემთან, იესო, ძეო მალალი ღვთისა? გვედრეები, ნუ მტანჯავ.“

29 ვინაიდან უბრძანა არაშმიდა სულს ამ კაცისგან გამოსულიყო (ვინაიდან დიდ ხანს სტანჯავდა მას, ჰკრავდ-

ნენ ჯაჭვებით და ბორკილებით, რომ დაეკავებინათ იგი. მაგრამ ის წყვეტდა ბორკილებს და იღვენებოდა ეშმაკის მიერ უდაბნოებში).

30 ჰკითხა მას იესომ: „რა არის შენი სახელი?“ მან უთხრა: „ლეგიონი,“ ვინაიდან ბევრი ეშმაკი იყო მასში შესული.

31 და ევედრებოდნენ იესოს, რომ არ ებრძანებინა მათთვის უფსკრულში ჩასვლა.

32 იქ იყო ღორების დიდი კოლტი, რომელიც მთაზე მოკლდა. ეშმაკები შეევედრნენ იესოს, რომ ნება დაერთო შესულიყვნენ მათში, და მან დართო ნება.

33 გამოვიდნენ ეშმაკები იმ კაციდან და შევიდნენ ღორებში. კოლტი კბოლდნენ გადაეშვა ტბაში და ჩახრჩო.

34 ეს ამბავი რომ დაინახეს მწყემსებმა, გაიტყვნენ და შეატყობინეს ქალაქსა და სოფლებს.

35 გამოვიდნენ მომხდარის სანახავად. მივიდნენ იესოსთან და ნახეს კაცი, რომლისგანაც გავიდნენ ეშმაკები.

იგი შემოსილი და გონსმოგებულო იჯდა იესოს ფერხით, და შეეშინდათ.

36 მხილველებმა უამბეს, როგორ გადარჩა ეშმაკეული.

37 ევედრებოდა გერასენელთა სანახების მთელი ხალხი, რათა გასცლოდა მათ, ვინაიდან დიდმა შიშმა მოიცვა ისინი. ისიც ჩაჯდა ნავში და გაბრუნდა.

38 ის კაცი, რომლისგანაც ეშმაკები გავიდნენ, შეევედრა იესოს, თავისთან დაეტოვებინა, მაგრამ მან გაუშვა და უთხრა:

39 „დაბრუნდი შინ და უამბე, რაც გიყო ღმერთმა.“ ისიც წავიდა და მთელ ქალაქს ამცნობდა, რა გაუკეთა იესომ.

**იახიოსის ასუის
გაცოცხლება. სისხდმინახი
ქალის განკურნება**

40 როცა იესო დაბრუნდა, ხალხმა მიიღო იგი, ვინაიდან ყველანი ელოდნენ მას.

41 და აპა, მოვიდა კაცი სახელად იაიროსი, რომელიც სინაგოგის მთავარი იყო. და-

ემხო იესოს ფერხით და ევედრებოდა, შინ გაჰყოლოდა.

42 ვინაიდან ერთადერთი ასული ჰყავდა, თორმეტი წლისა, და უკვდებოდა. იესო რომ მიდიოდა, ხალხი ზედ აწყდებოდა მას.

43 იყო ერთი ქალი, რომელიც თორმეტი წელი სისხლის დენით იტანჯებოდა, მთელი ქონება ექიმებს დაახარჯა და ვერავინ განკურნა.

44 უკნიდან მიებარა და მისი ტანსაცმლის კალთას შეეხო. იმწამსვე შეუწყდა სისხლის დენა.

45 თქვა იესომ: „ვინ შემეხო?“ როცა ყველამ იუარა, პეტრემ და მასთან მყოფებმა უთხრეს: „მოძღვარო, ხალხი გარს გახვევია და ზედ გაწყდება, შენ კი ამბობ, ვინ შემეხო?“

46 ხოლო იესომ თქვა: „ვიდაც შემეხო მე, რადგან ვგრძნობ, რომ ძალა გავიდა ჩემგან.“

47 ქალმა, რაკი დაინახა, რომ ვერ დაიძალა, მიუახლოვდა ძრწოლით, დაემხო

მის წინაშე და საჭაროდ განაცხადა, რა მიზეზითაც შეეხო და როგორ უცბად განიკურნა.

48 უთხრა მას: „ასულო, შენმა რწმენამ გადაგარჩინა. წადი მშვიდობით!“

49 ჯერ სიტყვა არ დაემთავრებინა, რომ ვილაც მოვიდა სინაგოგის მთავრის სახლიდან და უთხრა: „შენი ასული მოკვდა. ნუღარ შეაწუხებ მოძღვარს.“

50 იესომ, ეს რომ მოისმინა, მიუგო მას: „ნუ გეშინია, მხოლოდ ირწმუნე და განიკურნება.“

51 სახლში რომ მივიდნენ, არავის დართო ნება შესულიყო, პეტრეს, იაკობის, იოანეს და გოგონას დედ-მამის გარდა.

52 ყველა მოთქვამდა და დასტიროდა მას, მან კი უთხრა: „ნუ სტიროთ. ის არ მომკვდარა, სძინავს მხოლოდ.“

53 ისინი კი დასცინოდნენ მას, ვინაიდან იცოდნენ, რომ მკვდარი იყო.

54 ხელი ხელში ჩასჭიდა, შესძახა და თქვა: „გოგონავ, ადექ!“

55 და დაუბრუნდა სული. უცებ წამოდგა იგი და მან ბრძანა, საჭმელი მიეცათ გოგონასთვის.

56 და გაუკვირდათ მის მშობლებს. მან უბრძანა მათ, არავისთვის ეთქვათ მომხდარის შესახებ.

**თოხმეკი მოციქულის
გაგზავნა**

9 მოუხმო თორმეტს, მისცა მათ ძალა და ხელმწიფება ყველა ეშმაკზე, რომ განეკურნათ სნეულებანი.

2 მიავლინა ისინი ღვთის სასუფევლოს საქადაგებლად და სნეულთა განსაკურნავად.

3 უთხრა მათ: „არაფერი წადილთ გზაში, არც ხელოვნი, არც გუდა, არც ბური, არც ვერცხლი და არც ორი მოსახსანი იქონიოთ.“

4 რომელ სახლშიც შეხვალთ, იქ დარჩით და იქიდანვე გაემგზავრეთ.

5 ხოლო თუ სადმე არ მივლით, იმ ქალაქიდან გამოსვლისას თქვენს ფერხთაგან მტერი ჩამობერტყვით მათ წინააღმდეგ დასამოწმებლად.“

6 წავიდნენ და იწყეს სოფელ-სოფელ სიარული, ახარებდნენ და ყველგან კურნავდნენ.

იესოს მოქმედებამ გააოგნა ჰეხოღ

7 მოისმინა ჰეროდემ – ტეტრარქმა, ყოველი მისი ნა-მოქმედარი, და გაოგნდა, ვინაიდან ერთნი იმას ამბობდნენ: იოანე აღდგაო მკვდრეთით,

8 მეორენი – ელია გამოჩნდაო. სხვები ამბობდნენ: ერთი ძველი წინასწარმეტყველთაგანი აღდგაო მკვდრეთით.

9 ჰეროდემ თქვა: „იოანეს მე მოკვებთე თავი, ეს კი ვინ არის, ვისზეც ასეთი რამ მესმის?“ და უნდოდა მისი ნახვა.

ხუთი ათასი ყაცის გაძლუბა

10 დაბრუნდნენ მოციქულები და უამბეს მას, რაც გააკეთეს. მან წაიყვანა ისინი და განმარტოვდა, ბეთსაიდად წოდებული ქალაქისაკენ.

11 შეიტყო დიდძალმა ხალხმა და გაჰყვა მას. ის დებულობდა მათ და ელაპარაკებოდა ღვთის სასუფეველზე, ხოლო, ვისაც განკურნებდა ესაჭიროებოდა, კურნავდა მათ.

12 როცა დღემ იწყო გადახრა, მივიდნენ მასთან თორმეტნი და უთხრეს: „გაუშვი ეს ხალხი, რომ წავიდნენ გარემო სოფლებსა და დაბებში ღამის გასათევად და საზრდოს საშოვნელად, ვინაიდან აქ უდაბურ ადგილას ვიმყოფებით.“

13 უთხრა მათ: „მიეციოთ საქმელი.“ მათ უთხრეს: „ხუთი პურისა და ორი თევზის მეტი არაფერი გაგვარჩინა, თუ არ წავალთ და საქმელს არ ვუყუდით მთელ ამ ხალხს.“

14 რადგან იქ ხუთი ათასამდე ყაცი იქნებოდა. მან უთხრა თავის მოწაფეებს: „დასხით ისინი ჯგუფებად, თითოში ორმოცდაათამდე იყოს.“

15 ასე მოიქცნენ და დასხეს ყველანი.

16 მან აიღო ხუთი პური და ორი თევზი, ზეცას ახედა,

აკურთხა, დატეხა და მისცა მოწაფეებს, რომ ჩამოერიგებინათ ხალხისთვის.

17 ყველამ ჰამადა გაძლა, ხოლო დარჩენილი ნატენებით თორმეტი გოდორი გაავსეს.

იესო წინასწახი იუწყება თავის სიყვილებზე

18 ერთხელ, როცა განმარტოებული ლოცულობდა და მოწაფეებიც მასთან იყვნენ, იესომ ჰკითხა მათ: „რას ამბობთ ხალხი, ვინა ვარ მე?“

19 მათ მიუგეს და თქვეს: იოანე ნათლისმცემელიო; სხვები – ელიაო, სხვები კი – ვინმე ძველი, აღმდგარი წინასწარმეტყველიო.

20 იესომ უთხრა: „თქვენ კი რაღას ამბობთ: ვინა ვარ მე?“ პეტრემ პასუხად უთხრა: „ღვთის ცხებულო.“

21 მაგრამ მან აუკრძალა მათ. უბრძანა, არავისთვის გაემხილათ ეს.

22 უთხრა მათ: „ყაცის ძის ხვედრია, მრავალი ტანჯვა აიტანოს და უარყოფილ იქნეს უხუცესთა, მღვდელმთავართა და მწიგნობართა მი-

ერ, მოკლულ იქნეს და მესამე დღეს აღდგეს.“

23 ყველას გასაგონად კი ასე თქვა: „თუ ვინმეს სურს გამომყვეს, უარყოს თავისი თავი, ყოველდღე იტვირთავდეს თავის ჯვარს და მოჰყვებოდეს.“

24 ვინაიდან, ვისაც სურს თავისი სული იხსნას, იგი დაღუპავს მას. ხოლო ვინც ჩემი გულისთვის დაღუპავს მას, იგი იხსნის მას.

25 რადგან რას არგებს ადამიანს, თუ მთელს სოფელს მოიგებს, თავის თავს კი დაღუპავს ან ავნებს?.

26 რადგან, ვისაც შერცხვება ჩემი და ჩემი სიტყვებისა, კაცის ძესაც შერცხვება მისი, როცა მოვა თავისი მამისა და წმიდა ანგელოზების დიდებით.

ფეხისცავლება

27 ჰეშმარითად გეუბნებით თქვენ: არიან ზოგიერთები აქ მდგომთაგან, რომლებიც არ იგემებენ სიკვდილს, რომ უკვე იხილავენ ღვთის სასუფეველს.“

28 ამ სიტყვებიდან რვა დღის შემდეგ პეტრე, იოანე და იაკობი წაიყვალა თან და მთაზე ავიდა სალოცავად.

29 როცა ლოცულობდა, მისი სახის იერი შეიცვალა და მისი სამოსელი თეთრად მოქათათე შეიქნა.

30 და აჰა, მასთან საუბრობდა ორი კაცი, ესენი იყვნენ მოსე და ელია.

31 ისინი გამოჩნდნენ დიდებით და ლაპარაკობდნენ მის წასვლაზე, რომელიც იერუსალიმში უნდა აღსრულებულიყო.

32 პეტრე და მასთან მყოფნი დამძიმებული იყვნენ ძილით და, როცა გაეღვიძათ, იხილეს მისი დიდება და მასთან მდგომარე ორი კაცი.

33 ხოლო როცა ისინი შორდებოდნენ მას, პეტრემ უთხრა იესოს: „მოდგარო, რა კარგია ჩვენთვის აქ ყოფნა. გავაკეთებთ აქ სამ კარავს: ერთი შენ, ერთი მოსეს და ერთი ელიას.“ ვინაიდან არ იცოდა, რას ლაპარაკობდა.

34 ამას რომ ამბობდა, გამოჩნდა ღრუბელი და მიუჩ-

რდილა მათ. ღრუბელში რომ შევიდნენ, შეეშინდათ.

35 ღრუბლიდან გაისმა ხმა, რომელიც ამბობდა: „ეს არის ძე ჩემი საყვარელი, მას უსმინეთ.“

36 ეს ხმა რომ გაისმა, იესო მარტო დარჩა, ისინი კი დადუმდნენ და იმ დღეებში არავისთვის უთქვამთ, რაც იხილეს.

ავი სულით შეპყობილის განკურნება

37 მეორე დღეს, როცა მთიდან ჩამოვიდნენ, ბევრი ხალხი შეეგება მას.

38 და აჰა, იმ ხალხში ვიღაც კაცმა შეჰყვარა: „მოდგარო, გვევღერები, მოხედე ჩემს ძეს, რადგან ეს ერთადერთი მყავს.“

39 სულსა ჰყავს შეპყრობილი: უეცრად წამოაყვირებს, აქეთ-იქით ახეთქებს მას, დუჟს ადენს, და როცა დააოსებს, ძლივსძლივობით გაცელება.

40 ვთხოვე შენს მოწაფეებს, რომ გამოეღვენათ, მაგრამ ვერ შეძლეს.“

41 მიუგო იესომ და თქვა: „შოი, ურწმუნო და უკულმართო მოდგმავ, როდემდე ვიყო თქვენთან და ვითმინოთ? აქ მომიყვანე შენი ძე.“

42 ვიდრე მოვიდოდა, ეშმაკმა დაახეტქა და დაუწყო კრუნჩხვა. იესომ შერისხა არაწმიდა სული, განკურნა ყრმა და ჩააბარა თავის მამას.

43 ყველანი გაოცებული იყვნენ ღვთის სიდიადით. როცა ყველას უკვირდა ყოველივე, რასაც ის აკეთებდა, უთხრა თავის მოწაფეებს:

44 „ყურად იღეთ ეს სიტყვები: ძე კაცისა გადაეცემა კაცთა ხელში.“

45 მაგრამ ისინი ვერ მიხვდნენ ამ ნათქვამს, და იგი დაფარული იყო მათთვის, ისე რომ ვერ ჩასწვდნენ მას. და ეშინოდათ, ეკითხათ მისთვის ამ სიტყვების გამო.

46 ერთი ფიქრი კი დაებადათ: ვინ უფრო დიდი იყო მათ შორის?

47 იესომ, რომელიც ხვდებოდა მათი გულის ზრახვებს, მოიყვანა ბავშვი და თავის წინ დააყენა.

48 უთხრა მათ: „ვინც მიიღებს ამ ბავშვს ჩემი სახელით, ის მე მიმიღებს. ხოლო ვინც მე მიმიღებს, ის ჩემს მომავლინებელსაც მიიღებს. ხოლო ვინც თქვენს შორის უმცირესია, ის არის დიდი.“

იესოს მიმევჩიება

49 მიუგო იოანემ და თქვა: „მოდგარო, ჩვენ ვნახეთ კაცი, რომელიც შენი სახელით ეშმაკებს დევნის, და ჩვენ დავუშალეთ მას, რადგან არ დავგვეება ჩვენ.“

50 უთხრა მას იესომ: „ნუ დაუშლით, ვინაიდან ის, ვინც თქვენს წინააღმდეგ არ არის, ის თქვენთანაა.“

51 როცა მოახლოვდა მისი ამაღლების დღეები, იბრუნა პირი იერუსალიმში ასახვლილად.

52 წინდაწინ მიავლინა მაცნეები. და ისინი წავიდნენ და შევიდნენ სამარხელთა სოფელში, რათა გაემზადებინათ მისთვის.

53 მაგრამ იქ არ მიიღეს იგი, ვინაიდან პირი მიქცეული ჰქონდა იერუსალიმში წასახვლილად.

54 დანიანხეს ეს მისმა მოწაფეებმა, იაკობმა და იოანემ და უთხრეს: „უფალო, თუ გინდა, ვიტყვი, რომ ცეცხლი ჩამოვიდეს ციდან და მოსპოს ისინი, როგორც ელიამ გააკეთა.“

55 მაგრამ ის მიბრუნდა მათკენ, გაუწყრა და უთხრა: „არ იცით, ვისი სულისანი ხართ?“

56 ვინაიდან ძე კაცისა მოვიდა არა ადამიანთა სულელების დასაღუბავად, არამედ სახსნელად!“ და წავიდნენ სხვა სოფელში.

57 გზაზე რომ მიდიოდნენ, ვილაცამ უთხრა მას: „გამოგყვები, სადაც კი წახვალ.“

58 იესომ უთხრა მას: „მელიებს სოროები აქვთ და ცის ფრინველთ – ბუდეები; კაცის ძეს კი არა აქვს თავის მისაღრეკი.“

59 მეორეს კი უთხრა: „გამომყევი.“ მან თქვა: „უფალო, ნება მომეცი, ჭერ წავიდე და მამაჩემი დავმარხო.“

60 მან კი უთხრა მას: „დაანებე მკვდრებს თავიანთი მკვდრების დამარხვა. შენ კი

წადი და იქადაგე ღვთის სასუფეველი.“

61 სხვამაც თქვა: „მე გამოგყვები, უფალო, ოღონდ ჭერნება მომეცი, ჩემს შინაურებს დავემშვიდობო.“

62 უთხრა მას იესომ: „არავინ გამოდგება ღვთის სასუფეველისათვის, ვისაც გუთანი უჭირავს ხელში და უკან იყურება.“

სამოცდაათი მონათეს მთხრობა

10 ამის შემდეგ ამოარჩია უფალმა სხვა სამოცდაათი და წინასწარ მიავლინა ორ-ორი ყოველ ქალაქსა და სოფელში, სადაც მისვლას აპირებდა.

2 უთხრა მათ: „სამკალი ბევრია, მუშაკი – ცოტა. ამიტომ ევედრეთ სამკლის პატრონს, რომ გამოგზავნოს მუშაკნი თავის სამკალში.“

3 წადით, აჰა გაგზავნით თქვენ, როგორც კრავებს მგლებს შორის.

4 არცქისა წაიღოთ თან, არც გულა, არც ფეხსაცმელი, არც არავინ მოიკითხოთ გზაში.

5 რომელ სახლშიც შეხვიდეთ, უწინ ეს სთქვი: მშვიდობა ამ სახლს!

6 თუ იქნება იქ მშვიდობის ძე, მასზე დაივანებს თქვენი მშვიდობა. თუ არა და, თქვენვე დაგიბრუნდებათ.

7 იმავე სახლში დარჩით, ჭამეთ და სვით, რაც მათ აქვთ, ვინაიდან მუშაკი ღირსია თავისი საზღაურისა. ერთი სახლიდან მეორე სახლში ნუ გადახვალთ.

8 რომელ ქალაქშიც მიხვალთ და მიგიღებენ, ჭამეთ, რაც შემოგთავაზონ.

9 განკურნეთ იქ მყოფი სნეულნი და უთხარით: ‘ღვთის სასუფეველი მოგიახლოვდათ.’

10 ხოლო თუ რომელიმე ქალაქში შესვლისას არ მიგიღებენ, ქუჩაში გამოსვლისას თქვენ:

11 ‘თქვენი ქალაქის მტკერს, რომელიც ჩვენს ფეხებს მიეკრო, ვიბერტყავთ თქვენს მიმართ. ოღონდ ესეც იცოდეთ, რომ გიახლოვდებათ ღვთის სასუფეველი.’

12 გეუბნებით, სოდომს უფრო გაუადვილდება იმ დღეს, ვიდრე იმ ქალაქს.

13 ვაი შენ, ქორაზინო, და ვაი შენ, ბეთსაიდაე! ვინაიდან ტვიროსა და ცილონში რომ მომხდარიყო ძალთაქმედებანი, რომელნიც თქვენთან მოხდა, ისინი დიდი ხნის წინ ძაძებსა და ნაცარში მსხდომარენი მოინანიებდნენ.

14 მაგრამ ტვიროსა და ცილონს უფრო გაუადვილდება განკითხვისას, ვიდრე თქვენ.

15 შენ კი, კაპერნაუმი, განა ცამდე ამაღლდები? ჯოჯოხეთამდე დაეშვები!

16 ვინც თქვენ მოგისმენთ, მეც მომისმენს; თქვენი უარყოფელი მეც უარყოფს ჩემი უარყოფელი უარყოფს ჩემს მომავლინებელს!“

17 სახარულით დაბრუნდნენ სამოცდაათნი და უთხრეს: „უფალო, შენი სახელით ეშმაკებიც კი გვემორჩილებიან.“

18 მან კი უთხრა მათ: „დავინახე სატანა, ელვასავით ციდან გამოვარდნილი.

19 აჰა, გაძლევთ თქვენ ხელმოწივებას გველთა და მორიელთა დასათრგუნავად, და მტრის ყოველი ძალოსა. თქვენ კი არაფერი გვევებათ.

20 ოღონდ ნუ ხარობთ, რომ სულელები გემორჩილებიან. არამედ გიხაროდეთ, რომ თქვენი სახელები ცაშია ჩაწერილი.“

იესო აღივებს მამას

21 იმ დროს სულში გაიხიარა იესომ და თქვა: „გადიდებ შენ, მამაო, უფალო ცისა და მიწისა, რადგან დაუფარებ ეს ბრძენთა და გონიერთ, ჩვილებს კი განუცხადე. ჰეი, მამაო, ვინაიდან ასე იყო მოსაწონი შენს წინაშე.“

22 ყოველივე ჩემი მამისგან გადმომეცა, ხოლო არავინ იცის, ვინ არის მამა, გარდა ძისა. და არავინ იცის ვინ არის ძე, გარდა მამისა, და იმისა, ვისაც ძეს სურს, რომ განუცხადოს.“

23 მიუბრუნდა მოწაფეებს ცალკე და უთხრა: „ნეტარია თვალეები, რომელნიც ხედავენ, რასაც თქვენ ხედავთ.

24 რადგან გეტყვით, რომ მრავალ წინასწარმეტყველსა და მეფეს სურდა ენახა, რასაც თქვენ ხედავთ, მაგრამ ვერ იხილა, და ესმინა, რასაც თქვენ ისმენთ, და ვერ მოისმინა.“

იგავი ბუკონყაღი სამაჩიეიზე

25 აჰა, ერთი რჯულის მცოდნე, წამოდგა და გამოცადელად თქვა: „რა უნდა გავაკეთო, მოძღვარო, რომ საუკუნო სიცოცხლე დავიმკვიდრო?“

26 მან უთხრა მას: „რჯულში როგორ სწერია? შენ როგორ კითხულობ?“

27 მან მიუგო და უთხრა: „შეიყვარე უფალი, ღმერთი შენი, მთელი შენი გულით, მთელი შენი სულით, მთელი შენი ძალითა და მთელი შენი გონებით, და მოყვასი შენი, როგორც თავი შენი.“

28 უთხრა მას: „სწორად მიბასუხე. ეგრე მოიქციე და იცოცხლებ.“

29 მაგრამ მას თავის გამართლება უნდოდა და უთხრა

იესოს: „ვინ არის ჩემი მოყვასი?“

30 უბასუხა იესომ და უთხრა: „ერთი კაცი მიდიოდა იერუსალიმიდან იერიხოს და დაესხნენ ყაჩაღები, ტანსაცმელი გახადეს, დაჭრეს და წავიდნენ. ის კი ცოცხალმკვდარი მიატოვეს.“

31 შემთხვევით ერთმა მღვდელმა ჩაიარა იმგზაზე, დაინახა იგი და გვერდი აუქცია.

32 ასევე ლევიანმა ჩაიარა იმ ადგილას, დაინახა და გვერდი აუქცია.

33 მერე ვიღაც სამარიელმა გამოიარა, დაინახა და შეიცვალა.

34 მივიდა მასთან, ჭრილობები შეუხვია, ზეთი და ღვინო დაასხა, შესვა თავის პირუტყვზე, მიიყვანა სასტუმროში და იზრუნა მასზე.

35 მისიერე დღეს ამოიღო ორი დენარი, მისცა სასტუმროს პატრონს და უთხრა: იზრუნე მასზე და, თუ ზედმეტი ხარჯი მოგივა, რომ დავბრუნდები, მოვცემო.

36 რას ფიქრობ, იმ სამიდან რომელი უფრო იყო ყაჩაღე-

ბის ხელში ჩავარდნილის მოყვასი?“

37 მან თქვა: „რომელმაც წყალობა უყო მას.“ უთხრა მას იესომ: „წადი და შენც ასევე მოიქციე.“

მაჩიამი და მაჩითა

38 განაგრძეს გზა და შევიდა იგი ერთ სოფელში და ერთმა დედაკაცმა, სახელად მართამ, მიიწვია იგი სახლში.

39 მას ჰყავდა და, სახელად მარიამი, რომელიც იესოს ფერხითი დაჭდა და ისმენდა მის სიტყვას.

40 მართა კი ზრუნავდა გულუხვად გამასპინძლებად. მივიდა მასთან და უთხრა: „უფალო, არ განაღვლებს, რომ ჩემმა დამ მარტოდ დამტოვა სამასპინძლოდ? უთხარო, მომეხმაროს.“

41 და უთხრა მას უფალმა პასუხად: „მართა, მართა! შენ ბევრ რამეზე ზრუნავ და წუხხარ,

42 საჭირო კი მხოლოდ ერთია. მარიამმა უკეთესი წილი ამოირჩია, რომელიც არ წაერთმევა მას.“

„მამაო ჩვენო“

11 ერთხელ, როცა იგი ერთ ადგილას ლოცულობდა, და დაასრულა ლოცვა, ერთმა მოწაფეთაგანმა მიმართა: „უფალო, გვასწავლე ლოცვა, როგორც იოანე ასწავლიდა თავის მოწაფეებს.“

2 უთხრა მათ: „როცა ლოცულობთ, თქვით: მამაო ჩვენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყოს სახელი შენი, მოვიდეს სუფევა შენი, იყოს ნება შენი, ვითარცა ცათა შინა, იგარეცა ქვეყანასა ზედა.“

3 პური ჩვენი არსობისა მოგვცე ჩვენ დღითი დღე.

4 და მოგვიტევე ჩვენი ცოდვები, რადგან ჩვენც მივუტევებთ ყველა ჩვენს თანამდებს და ნუ შეგვიყვან ჩვენ განსაცდელში.“

5 და უთხრა მათ: „რომელიმე თქვენგანს რომ მეგობარი ჰყავდეს და შუალამისას მიადგეს და უთხრას: ‘მეგობარო, მასესხე სამი პური.’

6 ვინაიდან მეგობარი მომივიდა ნამგზავრი და არაფერი გამაჩნია, წინ რომ დაეულო.’

7 და მან შეგნიდან გამოსძახოს: ‘ნუ მაწუხებ, კარი დაკეტილია, ბავშვებიც ლოცვინში მიწვანან, არ შემიძლია წამოდგომა და პურის მოცემა.’

8 გეუბნებით თქვენ: თუ არ აღება და მეგობრობის გამო არ მისცემს პურს, მისი აბეზრობის გამო მინც აღება და მისცემს იმდენ პურს, რამდენიც სჭირდება.

9 და მე გეუბნებით თქვენ: ითხოვეთ და მოგეცემთ. ეძიეთ და იპოვით. დარეკეთ და გაველებათ.

10 ვინაიდან ყველა, ვინც ითხოვს, ლტობლობს, და ვინც ეძიებს, პოულობს, და ვინც რეკს, გაულებენ.

11 რომელი მამა იქნება თქვენში, რომ შეიღმა პური სთხოვოს და ქვა მისცეს? ანდა თევზი სთხოვოს და თევზის წილ გველი მისცეს?

12 ანდა, კვერცხი რომ სთხოვოს, მორიელი მისცეს?

13 ჰოდა, თუ თქვენ, ბოროტებმა, იცით კეთილ მისაცემთა მიცემა თქვენი შვილებითათვის, მეტადრე ზეციერი

მამა მისცემს სულიწმიდას იმით, ვინც სთხოვს.“

ბელზებულის ძლით,**თუ ღვთის თითით.****დავვირი სახლი**

14 დევნიდა იგი ეშმაკს კაცისაგან რომელიც მუნჯი იყო. და, როცა ეშმაკი გავიდა, მუნჯი ალაპარაკდა და გოცდა ხალხი.

15 ზოგიერთი ამბობდა: ბელზებულით, ეშმაკთა მთავრით, დევნისო ეშმაკებს.

16 ზოგი კი გამოსაცდელად მოითხოვდა მისგან ნიშანს ციდან.

17 ხოლო მან იცოდა მათი ზრახვები და უთხრა მათ: „ყოველი სამეფო, რომელიც თავისავე წინააღმდეგაა გაყოფილი, გაპარტახდება და სახლი სახლზე დაეშობა.“

18 და თუ სატანა გაყოფილია თავისავე წინააღმდეგ, როგორაა გაძლებს მისი სამეფო? თქვენ კი ამბობთ, ვითომც მე ბელზებულით ვდევნიდე ეშმაკებს.

19 თუ მე ბელზებულით ვდევნი ეშმაკებს, თქვენი

შვილები ვილათი დევნიან? ამიტომ ისინი იქნებიან თქვენი მსაჭურლები.

20 და თუ მე ღვთის თითით ვდევნი ეშმაკებს, აბა, დაგდგომით ღვთის სასუფეველი.

21 როცა ძლიერი კაცი იარაღით იცავს თავის კარმიდამოს, მაშინ მისი ქონება მშვიდობით არის.

22 ხოლო, როცა მასზე ძლიერი თავს დაესხმის და დამარცხებს, წაართმევს იარაღს, რომლის იმედიცა ჰქონდა, და ნადავლს დააროებს.

23 ვინც ჩემთან არ არის, ის ჩემს წინააღმდეგაა, და ვინც ჩემთან არ აგროვებს, ის ფანტავს.

24 როცა უწმიდური სული გამოვა ადამიანისგან, დადის ურწყულდებში, ეძებს სიმშვიდეს, მაგრამ ვერ პოულობს. მაშინ ამბობს: დავბრუნდები ჩემს სახლში, საიდანაც გამოვედიო.

25 მივა და იპოვის მას, დაგვილსა და მოვილილს.

26 მაშინ წავა და მოიყვანს შვიდ სხვა სულს, თავისზე

უბოროტესს, შეგლენ და დასახლდებიან იქ. და იმ კაცისთვის უკანასკნელი პირველზე უარსი იქნება.“

ნუახი ახიან მსმენენი

და დამცვენი

27 სანამ ის ამას ლაპარაკობდა, ერთმა დედაკაცმა ხმა აღიმალა ხალხიდან და წარმოთქვა: „ნეტარია მუცელი, რომელმაც შენ გატარა და ძუძუნი, რომელთაც სწოვდა.“

28 მან კი თქვა: „ნეტარ არიან ისინი, ვინც მოისმენენ და დაიცავენ ღვთის სიტყვას.“

29 როცა ხალხი მოაწყდა, და იწყო, მან ლაპარაკი: „ეს მოდგმა ბოროტი მოდგმაა: ითხოვს ნიშანს და ნიშანი არ მიეცემა მას, გარდა იონას ნიშნის;“

30 ვინაიდან, როგორც იონა იყო ნიშანი ნინეველთათვის, ასევე იქნება ამ მოდგმისათვის ძე კაცისა.

31 სამხრეთის დედოფალი წამოდგება სამსჯავროზე ამ მოდგმის აღამიანებთან ერთად

და მსჯავრს დასდებს მათ, ვინაიდან იგი დედამისის კიდიდან მოვიდა სოლომონის სიბრძნის მოსამსენად და აჰა, აქ არის სოლომონზე დიდი.

32 ნინეველები აღდგებიან სამსჯავროზე ამ მოდგმისთან ერთად და მსჯავრს დასდებენ მას, ვინაიდან მათ მოინანიეს იონას ქადაგებით და, აჰა, აქ არის იონაზე დიდი.“

ნათელი და ბნელი

33 „არავინ ანთებს სანთელს, რომ დადგას მოფარებულში ანდა ჭურჭლის ქვეშ, არამედ სასანთლეზე, რათა შემოსულები ხედავდნენ ნათელს.“

34 სხეულის ნათელი შენი თვალია. როცა შენი თვალი სუფთაა, მთელი შენი სხეულიც ნათელია. მაგრამ როცა იგი ბოროტია, შენი სხეულიც ბნელია.

35 ამიტომ უყურე: ნათელი, რომელიც შენშია, ბნელი ხომ არ არის?

36 თუ კი მთელი შენი სხეული ნათელია და ბნელი

არაფერი აქვს, მთლიანად ნათელი იქნება იგი, როგორც სანთელი ელვარებით გინათებდეს.“

37 ამას რომ ლაპარაკობდა, ერთმა ფარისევლმა სთხოვა, მასთან ეჭმა ბური. შევიდა და სუფრას მიუჯდა.

38 ფარისევლს გაუკვირდა, როცა დაინახა, რომ მან არ დაიბანა ჭამის წინ.

39 უთხრა მას უფალმა: „ახლა თქვენ, ფარისევლო, სასმისსა და თევზს გარედან ასუფთავებთ, თქვენი შინაგანი კი სავსეა მტაცებლობით და ბოროტებით.“

40 უფუნურნო, განა გარეგანის შემქმნელმა არ შექმნა შინაგანიც?

41 არამედ გაცივით მოწყობა, რაც შიგნითაა, და აჰა, ყველაფერი სუფთა გექნებათ.“

ვაი ფაისეველებს

42 „მაგრამ, ვაი თქვენ, ფარისევლო, რომ გამოჰყოფთ ბიტნის, ტეგანისა და ყოველნაირი ბოსტნეულის მებათედს და გვერდს უქცევთ

ღვთის სამართალსა და სიყვარულს! ეს უნდა გაგეკეთებინათ და არც ის უნდა დავტოვებინათ.“

43 ვაი თქვენ, ფარისევლო, რომ გიყვართ წინა ადგილზე ჯდომა სინაგოგებში და მოსალმებანი მოედნებზე!

44 ვაი თქვენ, რადგან ხართ უჩინარი სამარტებოვით, რომლებზეც აღამიანები დადიან და არ კი იციან!“

45 ამაზე ერთ-ერთმა რჯულის მცოდნემ უთხრა: „მოდგარო, ამას რომ ამბობ, ამით ჩვენც გვაყენებ შეურაცხყოფას.“

46 მან კი უთხრა: „ვაი თქვენც, რჯულის მცოდნეო, რომ აპყიდებთ აღამიანებს მძიმე ტვირთს, თვითონ კი იმ ტვირთს თითსაც არ აკარებთ.“

47 ვაი თქვენ, სამარტებს რომ უშენებთ წინასწარმეტყველთ, რომელნიც თქვენმა მამებმა დახოცეს!

48 ამით თქვენ ემოწმებით და ეთანხმებით თქვენი მამების საქმეებს, ვინაიდან მათ დახოცეს წინასწარმეტყველ-

ნი, თქვენ კი მათ სამარხებს უშენებთ.

49 ამიტომ თქვა ღვთის სიბრძნემ: 'მივუვლენ მათ წინასწარმეტყველებსა და მოციქულებს, და მათგან ზოგს დახოცავენ, ზოგს განდევნიან,'

50 რათა მოიკითხოს ყველა წინასწარმეტყველის სისხლი, რაც სოფლის შექმნიდან დადგრილა –

51 აბელის სისხლიდან მოყოლებული ზაქარიას სისხლამდე, რომელიც სამსხვრებლოსა და ტაძარს შორის დაიღუპა. აჰა, გეუბნებით, ამ მოდემას მოჰკითხავენ.

52 ვაი თქვენ, ჩჭულის მცოდნენო, რომ წარიტაცეთ ცოდნის გასაღები! არც თქვენ შეხვედით და შემსკლელიებიც დააბრკოლეთ.“

53 როცა ამას ეუბნებოდა მათ, მწიგნობრებმა და ფარისევლებმა დაუწყეს დიდად შევიწროება და ბევრზე სალაპარაკოდ გამოწვევა.

54 რათა მახე დაეგოთ, რაიმე დაეცდენინებინათ და ბრალი დაედოთ მისთვის.

დაფაჩული გაცხადება

12 ამასობაში ათასობით ხალხი შეიყარა, ისე რომ, ერთმანეთს თელავდნენ. ჭერ დაიწყო ლაპარაკი თავისი მოწაფეების მიმართ: 'მოიერიდეთ ფარისევლთა საფუარს, რომელიც პირმოთნობაა.

2 არაფერია დაფარული, რომ არ გაცხადდეს, და დამალული, რომ არ გამოვლენდეს.

3 ამიტომ, რაც ბნელში გითქვამთ, ნათელში მოისმენენ, და რაც ყურში იჩურჩულებთ ოთახებში, ერდობანებზე განმაჟურდება.

4 გეუბნებით თქვენ, ჩემო მეგობრებო, ნუ გეშინიათ მათი, ვინც სხეულსა კლავს და ამის მეტის არაფრის გაკეთება შეუძლია.

5 მაგრამ გაჩვენებთ, ვისი უნდა გეშინოდეთ: გეშინოდეთ მისი, ვისაც მოკვლის შემდეგ აქვს ხელმწიფება გენაში ჩაგდებისა. აჰა, გეუბნებით, მისი გეშინოდეთ.

6 ანდა, განა ხუთი ბელურა ორი ასარი არა ღირს? და არც

ერთი მათგანი დავიწყებული არ არის ღვთის წინაშე.

7 თქვენს თავზე თმებიც დათვლილია. ჰოდა, ნუ გეშინიათ, თქვენ ბევრ ბელურაზე უკეთესნი ხართ.

8 ამასაც გეტყვით: ყველას, ვინც მე მალაირებს ადამიანთა წინაშე, კაცის ძე აღაირებს ღვთის ანგელოზთა წინაშე.

9 ხოლო, ვინც უარმყოფს ადამიანთა წინაშე, ისიც უარყოფილი იქნება ღვთის ანგელოზთა წინაშე.

10 ყველას, ვინც იტყვის სიტყვას კაცის ძის წინააღმდეგ, მიეტყვება, მაგრამ სულიწმიდის წინააღმდეგ გამოება არ მიეტყვება.

11 როცა შეგიყვანენ სინაგოგებში მთავართა და ხელისუფლთა წინაშე, ნუ იზრუნებთ იმაზე, როგორ ან რა უპასუხოთ, ან რა ილაპარაკოთ.

12 ვინაიდან სულიწმიდა გასწავლით მაშინ, რაც უნდა ილაპარაკოთ.“

იგავი ეუბნუხ მციდხუ

13 ხალხიდან ვიღაცამ უთხრა მას: 'მოდღვარო, უთხარი

ჩემს ძმას, რომ გამიყოს მემკვიდრეობა.“

14 მან უთხრა მას: 'აღამიანო, ვინ დამაყენა თქვენს მსაჯულად ან გამყოფად?'

15 უთხრა მათ: 'დაუთკვირდით და დაიცავით თავი ყოველი ანგარებისაგან, ვინაიდან ადამიანის სიცოცხლე მისი ქონების სიუხვეზე როდია დამოკიდებული.“

16 და უთხრა მათ იგავი: 'ერთ მდიდარ კაცს ყანაში კარგი მოსავალი მოუვიდა.

17 იფიქრა თავისთვის: 'რა ვქნა, არაფერი მაზადია, რომ სადმე დავაბინავო ჩემი მოსავალი?'

18 თქვა: 'აი, რას ვიზამ: ჩემს ბელლებს დავანჯრეგ, უფრო დიდებს ავაშენებ და იქ შევავაროვებ მთელ ჩემს ხორბალს და დოვლათს,

19 და ვეტყვი ჩემს სულს: სულო, ბევრი სიკეთე გაქვს დაგროვილი მრავალი წლისათვის; მოისვენე, ჭამე, სვი, იმხიარულე.'

20 მაგრამ უთხრა მას ღმერთმა: 'უგუნურო, ამაღამ

სულს მოგთხოვენ და, რაც დამზადე, ვიღას დარჩება?”

21 ისიც ასევეა, ვინც თავისთვის იუნჯებს და ღმერთში არ მდიდრდება.“

ეძიეთ ცოცხი სასუფეველი

22 უთხრა თავის მოწაფეებს: „ამიტომ გეუბნებით თქვენ: ნუ ზრუნავთ თქვენი თავისათვის – რა ჭამოთ, ნურც თქვენი სხეულისათვის – რით შეიმოსოთ.

23 ვინაიდან სული საზრდოზე მეტია და სხეული – სამოსელზე.

24 დააკვირდით ყორნებს: ისინი არც თესავენ, არც მკიან, არც ბელელი აქვთ და არც საწყობი, და ღმერთი არჩენს მათ. თქვენ კი რამდენად სჯობიხართ ფრინველებს?

25 რომელ თქვენგანს შეუძლია ზრუნვით თავის სიმძლვლეს ერთი წყრთა შემატოს?

26 ჰოდა, თუ უმცირესიც არ შეგიძლიათ, სხვაზე რაღას ზრუნავთ?

27 შეხედეთ შროშნებს, როგორ იზრდებიან: არც შრომობენ, არც ართავენ. მაგ-

რამ გეუბნებით თქვენ, რომ სოლომონიც კი, მთელი თავისი დიდებით, არ შემოსილა ისე, როგორც ერთი ამთვანის.

28 თუკი ველის ბალახს, რომელიც დღეს არის, ზვალკი თონეში ჩაიყრება, ღმერთი ამგვარად მოსავს, თქვენ უფრო მეტად არ შეგმოსავთ, მცირედ მორწმუნენო?

29 თქვენც ნუ ეძებთ, რა ჭამოთ და რა სვათ, და ნუ შფოთავთ.

30 ვინაიდან ყოველივე ამას ეძიებს ამ სოფლის ყველა ხალხი. თქვენმა მამამ იცის, რომ გჭირდებათ ესენი.

31 არამედ ეძიეთ ღვთის სასუფეველი და ყოველივე ეს მოგეცემათ თქვენ.

32 ნუ გეშინია, მცირე სამწყსოვ, ვინაიდან თქვენმა ზეციერმა მამამ მოისურვა თქვენთვის სასუფეველის მოცემა.

33 გაყიდეთ თქვენი ქონება და გაიღეთ მოწყალეობა. დაიშაღეთ უცვეთელი ქისები, საუკუნოდ უღვებელი საუნ-

ჯე ზეცაში, სადაც ქურდი ვერ მიეკარება და ჩრჩილი ვერ ავნებს,

34 ვინაიდან, სადაც თქვენი საუნჯეა, თქვენი გულიც იქ იქნება.

ეძიეთ მნე

35 „იყოს თქვენი წელი შემოსარტყლული და სასანთლენი თქვენი – ანთებული.

36 თქვენ კი იყავით მსგავსნი იმ ადამიანებისა, რომლებიც ელიან თავიანთი ბატონის დაბრუნებას ქორწილიდან, რომ როცა მოვა და დარეკს, იშვამსვე გაუღონ.

37 ნეტარ არიან ის მონები, რომლებსაც შინ დაბრუნებული ბატონი ფიზლებს ნახავს. ჭეშმარიტად გეტყვით, რომ ის შემოირტყამს სარტყელს და დასხამს მათ, მივა და მოემსახურება.

38 თუ მეორე და თუნდაც მესამე გუშაგობისას მოვიდა და ასე ნახა, ნეტარ არიან ის მონები.

39 ეს კი იცოდეთ: სახლის ბატონმა რომ იცოდეს, რომელი საათზე მოვა ქურდი,

იფიზლებდა და თავისი სახლის ძირის გამოთხრას არ დანებებდა.

40 ამიტომ თქვენც მზად იყავით, ვინაიდან, რომელ ჟამზეც არ ფიქრობთ, სწორედ მაშინ მოვა ძე კაცისა.“

41 უთხრა მას პეტრემ: „უფალო, ამ იგავს ჩვენ გვეუბნებით, თუ ყველას?“

42 უფალმა უთხრა: „ვინ არის ერთგული და გონიერი მნე, რომელსაც დააყენებს ბატონი თავის მსახურებზე, რათა დროულად მისცეს მათ ულუფა?“

43 ნეტარია მონა, რომლის ბატონი მოვა და ამის მოქმედს ნახავს მას.

44 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ მთელ თავის ქონებაზე დააყენებს მას.

45 ხოლო თუ ეს მონა თავის გუნებაში იტყვის: აგვიანებს ჩემი ბატონი მოსვლასო, და დაიწყებს მსახურებისა და მხეველების ცემას, ჭამა-სმას და ლოთობას,

46 მოვა იმ მონის ბატონი იმ დღეს, როცა არ ელის, და იმ ჟამს, როცა არ იცის, და შუ-

აზე გაჰყვით მას და ურწმუნოებთან დაუდებს წილს.

47 ხოლო მონა, რომელმაც იცოდა თავისი ბატონის ნება და არ მოემზადა, ან არ მოიქცა მისი ნებისამებრ, მაგარ ცემას მიიღებს.

48 ხოლო რომელმაც არ იცოდა და ისე მოიქცა, რომ ცემა დაიმსახურა, ნაკლებად იცემება. ყველას, ვისაც მეტი მიეცა, მეტს მოსთხოვენ, და ვისაც მეტს მიანდობენ, მას მეტსაც მოჰკითხავენ.

ოქახის გაყოფა და მომავალი განუითხვა

49 „ამქვეყნად ცეცხლის მოსატანად მოვედი და როგორ მინდა, რომ ენთოს.

50 ნათლობით უნდა მოვი-ნათლო, და როგორ ვარ შეჭირვებული, ვიდრე ეს აღსრულდება.

51 გონიათ, ვითომ ქვეყნად მშვიდობის მოსაფენად მოვე-დი? არა, გეუბნებით თქვენ: გასაყოფად.

52 ვინაიდან ამიერიდან ხუთ-ნი გაიყოფიან ერთ სახლში: სამი ორთავან და ორი სამთავან.

53 გაიყოფა მამა ძისაგან და ძე – მამისაგან, დედა ასუ-ლისაგან და ასული – დე-ლისაგან, დედამთილი – თავისი რძლისაგან და რძალი დედამთილისაგან.“

54 ხალხსაც უთხრა: „როცა დასავლეთით ამომავალ ღრუბელს დაინახავთ, ამ-ბობთ იმწამსვე: წვიმა მოვაო, და ასეც ხდება.

55 ხოლო, როცა სამხრეთის ქარი უბერავს, ამბობთ: სი-ცხე იქნებაო, და ხდება.

56 თვალთმაქცნო! ცისა და მიწის პირის გამოცნობა შე-გიძლიათ, ეს უამი კი როგორ ვერ გამოგიცნიათ?

57 თავად რატომ არ განს-ჯით, რა არის სამართლიანი?

58 როცა შენს მოდავესთან ერთად მთავართან მიდინარ, ეცადე გზაშივე გათავისუფ-ლდე მისგან, რომ მან არ მი-ეიყვანოს მოსამართლესთან, მოსამართლემ არ მიგცეს ბო-ქაულს და ბოქაულმა არ ჩა-გაგდოს საპყრობილეთში.

59 გეუბნები: ვერ გამოხ-ვალ იქიდან, ვიდრე უკანას-კნელ ლებტას არ გადაიხდი.“

იგაჟი ელევის ხეზე

13 ამ დროს მოვიდნენ ზო-გიერთები და უამბეს მას გალილეველთა შესახებ, რომელთა სისხლი პილატემ შეურიდა მათ მსხვერპლებს.

2 მიუგო იესომ და უთხრა მათ: „თქვენ გგონიათ, ვითომ ეს გალილეველები ყველა გალილეველზე უფრო ცოდ-ვილები იყვნენ, ასე რომ ეგ-ნენ?

3 არა, გეუბნებით, მაგრამ თუ არ მოინანიებთ, ყველა-ნი მათსავით დაიღუპებით.

4 ან რა გგონიათ, ის თვრა-მეტი კაცი, რომელთაც ში-ლოახის კოშკი დაეცა ზედ და ამოწყვიტა, უფრო დამნა-შავენი იყვნენ, ვიდრე ყველა ის ადამიანი, იერუსალიმში რომ ცხოვრობს?

5 არა, გეუბნებით: მაგრამ თუ არ მოინანიებთ, ყველა-ნი მათსავით დაიღუპებით!“

6 უთხრა ეს იგავი: „ერთ კაცს თავის ვენახში ლეღვი ედგა. მივიდა, რომ ზედ ნაყო-ფი მოეძებნა და ვერ იპოვა.

7 უთხრა მევენახეს: ‘აჰა, სამი წელია მოვდივარ ამ

ლეღვის ნაყოფის საქმენე-ლად და ვერ ვპოულობ. მო-ჭერი იგი, რად უნდა ფიტავ-დეს მიწას?’

8 მან კი მიუგო და უთხრა მას: ‘ბატონო, დატოვე ამ წე-ლიწიფლსაც, ვიდრე ძირს შე-მოვუთოხნიდე და ნაკელს დავუყრიდე.

9 იქნებ მოისხას ნაყოფი. თუ არა და, მოჭერი მას.’“

ედეაჟის განუქნება შაბათს

10 ასწავლიდა მათ ერთ სი-ნაგოგაში შაბათს.

11 და აჰა, იქ იყო დედაკა-ცი, რომელიც თვრამეტ წე-ლიწადს შეპყრობილი იყო სნეულების სულთი, და იყო დაკრუნჩხული და წელში ვერ იმართებოდა.

12 დაინახა იგი იესომ, და-უთხრა და უთხრა მას: „დედა-კაცი, თავისუფალი ხარ შე-ნი სნეულებისაგან.“

13 დაადო ხელები და მა-შინვე გაიმართა იგი, და აღი-დებდა ღმერთს.

14 განრისხდა სინაგოგის მთავარი, შაბათს რომ განკურ-

ნა იესომ, და უთხრა ხალხს: „ექვსი დღეა, როცა შეიძლება რაიმეს კეთება. ამ დღეებში მოღიბ და განიკურნეთ, ოღონდ შაბათს არა.“

15 მიუფო მას უფალმა და უთხრა: „თვალთმაქცი, განა ყოველი თქვენგანი არ უშვებს შაბათობით ბაგიდან თავის ხარს ან ვირს და არ მიშყავს წყლის დასაღვებად?“

16 ხოლო ეს აბრაამის ასულია, რომელიც უკვე თვრამეტი წელიწადია შეკრული ჰყავდა სატანას. შაბათ დღეს არ შეიძლებოდა გამოხსნილიყო ამ ხუნდებიდან?“

17 როცა ამას ლაპარაკობდა, ყველა მის მოწინააღმდეგეს რცხვენოდა. ხოლო მთელი ხალხი ხარობდა მის დიდებულებათა გამო, რასაც სჩადიოდა.

იგავი მდოგვის მიხვადსა და საფუხიხე

18 ის ამბობდა: „რას შეჰგავს ღვთის სასუფეველი და რას ვამსგავსო იგი?“

19 იგი შეჰგავს მდოგვის მარცვალს, რომელიც აიღო

კაცმა და დათესა თავის ბოსტანში. გაიზარდა იგი და იქცა ხედ და მის ტოტებში ცის ფრინველებმა დაიბუდეს.“

20 და კიდევ თქვა: „რას ვამსგავსო ღვთის სასუფეველი?“

21 იგი შეჰგავს საფურას, რომელიც დედაკაცმა აიღო და ჩაფლა სამ საწყაო ფქვილში, ვიდრე მთლიანად გაფუფედებოდა.“

ხოცა ვინჩო ჯაიხ დაიუხება

22 მიმოდიოდა ქალაქებსა და სოფლებში, ასწავლიდა და თან იერუსალიმის გზას ადგა.

23 ვიღაცამ უთხრა მას: „უფალო, ნუთუ ცოტანი გადარჩებიან?“ მან კი უთხრა მათ:

24 „იღვაწეთ, რათა შეხვიდეთ ვიწრო კარიდან. რადგან, გუუბნებით, მრავალი ეცდება შესვლას და ვერ შეძლებს.“

25 როცა სახლის პატრონი ადგება და დაკეტავს კარს,

მაშინ თქვენ, გარეთ მდგომნი, დაიწყებთ კარზე რეკვას და ეტყვიით: ‘ბატონო, ბატონო, გაავიდე!’ მაგრამ ის მოვიგებთ და გეტყვით თქვენ: ‘არ გიცნობთ, სადაურები ხართ.’

26 მაშინ დაუწყებთ ლაპარაკს: ‘შენს წინაშე გვამდით და ვსვამდით, და ჩვენს ქუჩებში ასწავლიდი.’

27 და გეტყვით: ‘გუუბნებით, არ გიცნობთ, სადაურები ხართ. გამშორდით ყველანი, უსამართლობის მოქმედნი.’

28 იქნება იქ ტირილი და კბილთა ღრჭენა, როცა იხილავთ აბრაამს და ისაკს და იაკობს და ყველა წინასწარმეტყველს ღვთის სასუფეველში, თქვენს თავს კი – გარეთ განდევნილებს.

29 მოვლენ აღმოსავლეთიდან და დასავლეთიდან, ჩრდილოეთიდან და სამხრეთიდან, და ინახად დასხდებიან ღვთის სასუფეველში.

30 და აჰა, არიან უკანასკნელნი, რომელნიც პირველნი იქნებიან, და არიან პირველნი, რომელნიც უკანასკნელნი იქნებიან.“

იესოს ჰასუხი ჰეხიდეს

31 ამ დროს მოვიდნენ ზოგიერთნი ფარისეველთაგან და უთხრეს მას: „წადი, გაცალე აქაურობას, რადგან ჰეროდეს შენი მოკვლა უნდა.“

32 და უთხრა მათ: „წადით და უთხარით იმ მელას: აჰა, ვდევნი ეშმაკებს და გკურნავ დღესა და ხვალ, მესამე დღეს კი დაეასრულებ.“

33 მაგრამ მე უნდა ვიარო დღეს, ხვალ და ზეგ, ვინაიდან არ იქნება, რომ წინასწარმეტყველი იერუსალიმის გარეთ დაიღუპოს!

„იიხუსალიმო, იიხუსალიმო!“

34 „იერუსალიმო, იერუსალიმო, დამხოველო წინასწარმეტყველთა და ჩამქოლადან შენთან მოვლინებულთა! რადმდენჯერ მინდოდა შენი შვილების შეკრება, როგორც ფრინველი იკრებს ფრთებქვეშ თავის ბარტყებს, მაგრამ თქვენ არ ისურვეთ.“

35 აჰა, სახლი აოხრებული გჩრებათ. გუუბნებით: ველარ

მიხილავთ ამიერიდან, ვიდრე არ იტყვი: 'კურთხეულია უფლის სახელით მომავალი!' "

განკურნება შაბათს

14 ერთხელ, როცა შევიდა იგი ფარისევლთა რუმელიდაც მთავრის სახლში შაბათს პურის საჭმელად და ისინი უთვალთვალებდნენ მას,

2 აჰა, მის წინაშე წარდგა ერთი კაცი, წყალმანკით დაავადებული.

3 მიუგო იესომ და უთხრა რჯულის მცოდნეებსა და ფარისევლებს: „შეიძლება თუ არა განკურნება შაბათს?“

4 ისინი დუმდნენ. და შეეხო მას, განკურნა და გაუშვა.

5 და მათ უთხრა: „რომელიმე თქვენგანს ვირი ან ხარი რომ ჩაუვარდეს ჭაში, განა იმ წაშვე არ ამოიყვანს, შაბათი დღეც რომ იყოს?“

6 და ვერ შეძლეს ამაზე პასუხის მიცემა.

უპოვართა მოწვევა ნადიმზე

7 უთხრა წვეულებს იგავი, როცა შეამჩნია, რომ წინა

ადგილებს ირჩევდნენ, და უთხრა მათ:

8 „თუ ვინმე ქორწილში მივიწვიოს, ნუ დაჭდები წინა ადგილზე, რადგან შეიძლება შენზე უფრო საპატიო სხვა ჰყავდეს მოწვეული,

9 რომ არ მოვიდეს შენი და მისი მაწვევარი და არ გითხრას: 'დაუთმე ამას ადგილი!' მაშინ შეტყვევნილნი უნდა დაიკავო უკანასკნელი ადგილი.

10 მაგრამ როცა მოვიწვევენ, მიდი და დაჯექი ბოლო ადგილზე, რომ მოვიდეს შენი მაწვევარი და გითხრას: 'მეგობარო, გადაბრძანდი უფრო მაღლა!' მაშინ გექნება მეტი დიდება ყოველი თანამეინახის წინაშე.

11 ვინაიდან ყველა, ვინც თავს აიძალებს, დამდაბლდება, და ვინც თავს დაიმდაბლებს – ამაღლდება.“

12 თავის მაწვევარსაც უთხრა: „როცა სადილს ან ვახშამს გაართავ, ნუ მოიწვევ შენს მეგობრებს, ნურც შენს ძმებს, ნურც შენს ნათესავებს, ნურც მდიდარ მეზობ-

ლებს, რათა მერე იმათაც არ მივიწვიონ და არ მიიღო სამაგიერო,

13 არამედ, როცა ღვინის გაართავ, მოიწვიე გლახაკნი, ხეიბრები, კოჭლები და ბრმები.

14 ნეტარი იქნები, რადგან მათ არაფერი აქვთ, რომ მოგიზღან. მაგრამ შენ მართალთა აღდგომისას მოგეზღვენ.“

15 ეს რომ გაიგონა ერთმა მასთან მჯდომმა, უთხრა მას: „ნეტარია, ვინც ჭამს პურს ღვთის სასუფეველში.“

მოწვეულთა უხი

16 მან კი უთხრა მას: „ერთმა კაცმა დიდი პურობა გაართა და ბევრი მოიწვია.

17 პურობის დრომ რომ მოაღწია, გაგზავნა თავისი მონა, რათა წვეულთათვის ეთქვა: მობრძანდით, ყველაფერი მზად არისო.

18 ყველამ ერთხმად დაიწყო მოზობიშება. პირველმა თქვა: ყანა ვიყიდე და მის სანახავად უნდა წავიდე, გთხოვ, მაპატიოო;

19 მეორემ უთხრა: ხუთი უღელი ხარი ვიყიდე და მათ გამოსაცდელად მივდივარ, გთხოვ, მაპატიოო;

20 მესამემ უთხრა: ცლომი შევიტრთე და ამის გამო არ შემიძლია მოსვლაო.

21 დაბრუნდა მონა უკან და აუწყა ეს თავის ბატონს. განრისხდა მაშინ მასპინძელი და უთხრა თავის მონას: 'გადი სასწრაფოდ, ქალაქის მოედნებზე და ქუჩებში, მომიყვანე გლახაკნი, ხეიბრები, ბრმები და კოჭლები.'

22 და უთხრა მონამ: 'ბატონო, აღსრულებულია რაც ბრძანე, და კიდევ დარჩა ადგილი.'

23 და უთხრა ბატონმა მონას: 'გადი გზებზე და ორღობებში, დაიყოლიე ისინი, რომ მოვიდნენ, რათა აივსოს ჩემი სახლი,

24 რადგან გეუბნებით: ვერავინ იმ წვეულთაგან ვერ იგემებს ჩემს პურობას!' "

საკეთილხერების კახება

25 მივიდა მასთან დიდძალი ხალხი და ის მიუბრუნდა მათ და უთხრა:

26 „თუ ვინმე მოვა ჩემთან და არ მოიძულებს თავის მამას და დედას, ცოლსა და შვილებს, ძმებსა და დებს, საკუთარ სულსაც კი, იგი ვერ განდებდა ჩემი მოწაფე.“

27 ვინც არ ატარებს თავის ჯვარს და ისე არ გამოჰყვება, ვერ განდებდა ჩემი მოწაფე.

28 რადგან რომელიმე თქვენგანმა რომ კოშკის აშენება მოისურვოს, განა თავდაპირველად არ დაჯდება და არ იანგარიშებს იმ ფასს, რაც მის დასამთავრებლად იქნება საჭირო?

29 რადგან საძირკველს თუ ჩაყრის და ვერ დაამთავრებს, ყველა, ვინც დაინახავს, დაცინვას დაუწყებს,

30 და იტყვის: ამ კაცმა შენება დაიწყო და ველარ დაამთავრაო.

31 ანდა, რომელი მეფეა, რომ მეორე მეფის წინააღმდეგ ომის განმზარახველი, ჯერ სათათბიროდ არ დაჯდეს, შეუძლია თუ არა ათი ათასით დაუხვდეს ოცი ათას მოხმდურს?

32 თუ არა და, ვიდრე ჯერ კიდევ შორს არის იგი, ელ-

ჩობას მიუგზავნის, და ზავს სთხოვს.

33 ასევეა ყოველი თქვენგანი. ვინც უარს არ იტყვის ყველაფერზე, რაც აბადია, ვერ შეძლებს, ჩემს მოწაფეობას.

34 მარტილი კარგია, მაგრამ, თუ მარტილი განქარდა, რიღათი დამარილდეს?

35 არც მიწისთვის გამოდგება, არც ნაკელისთვის, ამიტომ შორს გადაყრიან. ვისაც ყურები აქვს მოსასმენად, ისმინოს!“

დაჯახეღ ცხვაჩხუ

15 ახლოს მიდიოდა მასთან ყველა მებაჟე და ცოდვილი და უსმენდა მას.

2 ფარისეველნი და მწიგნობარნი ბუზღუნებდნენ და ამბობდნენ: ცოდვილებს ღებულობს და მათთან ჭამისო.

3 უთხრა მათ ეს იაკობ:

4 „რომელიმე თქვენგანს რომ ასი ცხვარი ჰყავდეს და ერთი დაეკარგოს, განა არ დატოვებს ოთხმოცდაცხრა-მეტს უდაბნოში და არ წავა დაკარგულის საძებრად, ვიდრე არ იპოვის?

5 რომ იპოვის, სიხარულით მხრებზე შეისვამს.

6 შინ რომ დაბრუნდება, დაუძახებს მეგობრებს, მეზობლებს და ეტყვის: თქვენც იხარეთ ჩემთან ერთად, დაკარგული ცხვარი ვიპოვეო.

7 თქვენ გეუბნებით, რომ ასევე მეტი სიხარული იქნება ზეცაში ერთი ცოდვილის გამო, რომელმაც მოინანია, ვიდრე იმ ოთხმოცდაცხრამეტი მართლის გამო, რომელთაც მონანიება არ სჭირდებათ.

დაჯახეღ ძხაქმაზუ

8 „ანდა დედაკაცი, რომელსაც ათი დრაქმა აქვს, ერთი დრაქმა რომ დაეკარგოს, განა არ აანთებს სანთელს და არ გამოგვის სახლს და გულმოდგინედ არ დაუწყებს ძებნას, ვიდრე არ იპოვოს?

9 როცა იპოვის, დაუძახებს მეგობრებს და მეზობლებს და ეტყვის: ჩემთან ერთად იხარეთ, ვინაიდან ვიპოვე დაკარგული დრაქმაო.

10 თქვენ გეუბნებით: ასევე იქნება სიხარული ღვთის ან-

გელოზებთან ერთი მომნანიებელი ცოდვილის გამო.“

ძე შეცთომილი

11 თქვა: „ერთ კაცს ორი ვაჟი ჰყავდა.

12 უმცროსმა ვაჟმა უთხრა მამას: ‘მომეცი ჩემი კუთვნილი წილი ქონებისა.’ და მამამ გაუყო მათ ქონება.

13 რამდენიმე დღის შემდეგ უმცროსმა ვაჟმა მოაგროვა ყველაფერი, წავიდა შორეულ ქვეყანაში და გაფლანგა თავისი ქონება თავაშვებული ცხოვრებით.

14 როცა ყველაფერი შემოეხარჯა, იმ ქვეყანაში დიდი შიმშილობა ჩამოვარდა, და მას გაუჭირდა.

15 წავიდა და იმ ქვეყნის ერთ მცხოვრებს მიეკედლა, რომელმაც თავის მინდვრებში გაგზავნა ღორების საძოვებლად.

16 ენატრებოდა, მუცელი იმ რკოთი მინც ამოეყორა, რომელსაც ღორები ჭამდნენ, მაგრამ არავინ არაფერს აძლევდა.

17 როცა გონს მოეგო, თქვა: ‘მამაჩემთან რამდენ მოკამაო-

რეს პური თავსაყრელი აქვს, მე კი შიმშილით ვკვდები.

18 ავღებები, წავალ მამაჩემთან და ვეტყვი: მამა, შევცოდე ზეცის მიმართ და შენს წინაშე,

19 ღირსი აღარა ვარ, რომ შენს ძედ ვიწოდებოდე. მიმიღე როგორც ერთი შენი მოწამაგირეთაგანი!

20 ადგა და წავიდა თავის მამასთან. როცა ჩერ კიდევ შორს იყო, მამამ დაინახა და შეებრალა. გაიქცა, ყელზე მოეხვია და აკოცა.

21 ვაჟმა კი უთხრა: 'მამა! შევცოდე ზეცის მიმართ და შენს წინაშე. ღირსი აღარა ვარ, რომ შენს ძედ ვიწოდებოდე.'

22 უთხრა მამამ თავის მოწინებებს: 'მოუტანეთ საუკეთესო სამოსელი და ჩააცვით, გაუკეთეთ ბეჭედი ხელზე და სახელეები ჩააცვით ფეხებზე.'

23 მოიყვანეთ ნასუქალი ხბო და დაკალით. ვჭამოთ და ვიმხიარულოთ.

24 ვინაიდან ეს ჩემი ვაჟი მკვდარი იყო და გაცოცხლდა, დაკარგული იყო და გა-

მოჩნდა.' და დაიწყეს მხიარულება.

25 უფროსი ვაჟი კი მინდორში იმყოფებოდა. რომ დაბრუნდა და სახლს მიუახლოვდა, სიმღერისა და ცეკვა-თამაშის ხმა შემოესმა.

26 დაუძახა ერთ მსახურთაგანს და ჰკითხა: 'ეს რა ამბავია?'

27 მან უთხრა მას: 'შენი ძმა მოვიდა და მამაშენმა ნასუქალი ხბო დაკლა, რაკი მრთელი დაუბრუნდა.'

28 ის კი გაბრაზდა და შესვლა აღარ უნდოდა. მამამისი გამოვიდა და იწვევდა.

29 მან მიუგო და უთხრა თავის მამას: 'აგერ, რამდენი წელია გემსახურები, არასოდეს შენს ბრძანებას არ გადავსულვარ და ერთხელაც არ მოვიცა ციკანი, რომ ჩემს მეგობრებთან შემხიარულა.'

30 ხოლო, როცა მოვიდა ეს შენი ვაჟი, რომელმაც თავისი ქონება შეძვებთან გაფლანგა, ნასუქალი ხბო დაუკალი.'

31 მან უთხრა მას: 'შვილო, შენ მუდამ ჩემთან ხარ და, რაკ კი მაქვს, შენია.'

32 მაგრამ უნდა ვხარობდეთ და ვმხიარულებდეთ, ვინაიდან შენი ძმა მკვდარი იყო და გაცოცხლდა, დაკარგული იყო და გამოჩნდა.' "

მიხეილი მნე

16 უთხრა თავის მოწაფეებსაც: 'იყო ერთი მდიდარი კაცი და ჰყავდა მნე, რომელზეც ამბავი მიუტანეს, რომ მის ქონებას ანიავებდა.

2 დაიბარა და უთხრა: 'ეს რა მესმის შენზე? ჩამაბარე შენი სამწიფოს ანგარიში, ვინაიდან ველარ იქნები მნე.'

3 მნემ თქვა თავისთვის: 'როგორ მოვიქცე? ჩემი ბატონი მართმევს სამწიფოს. ბარვა არ შემოძლია, მათხოვრობის მრცხვენია.'

4 ვიცი, როგორც უნდა მოვიქცე, რომ მიმიღონ თავიანთ სახლებში, როცა მნეობას ჩამომაშორებენ.'

5 დაიბარა თავისი ბატონის ყველა მოვალე. პირველს უთხრა: 'რამდენი გმართებს ჩემი ბატონისა?'

6 მან თქვა: 'ასი საწყაული ზეთი.' უთხრა მას: 'მიიღე

შენი ხელწერილი, დაჩვიე სასწრაფოდ და დაწერე – ორმოცდაათი.'

7 მეორე სხვას უთხრა: 'შენ რამდენი გმართებს?' მან თქვა: 'ასი კოდი ხორბალი.' მან უთხრა: 'მიიღე შენი ხელწერილი და დაწერე – ოთხმოცი.'

8 შეაქო ბატონმა უსამართლო მნე, ხერხიანად რომ მოიქცა. რადგან ამ სოფლის ძენი ნათლის შვილებზე მოხერხებულნი არიან თავიანთ მოღვაწეში.

9 და მეც გეუბნებით თქვენ: შეიძინეთ მეგობრები უსამართლობის მამონისგან, რომ, როცა გაღარიბდებით, მიგიღონ საუკუნო საგანეში.

10 მცირედში ერთგული ბევრშიც ერთგულია; და ვინც მცირედშიც უსამართლოა, ბევრშიც უსამართლოა.

11 ჰოდა, თუ უსამართლო მამონას არ უერთგულეთ, ჰქმნაირებს ვინ განდობთ?

12 და თუ სხვისას არ უერთგულეთ, თქვენსას ვინ მოცემთ?

13 არცერთ მსახურს არ შეუძლია ორ ბატონს ემსახუროს: ან ერთი უნდა სძულდეს და მეორე უყვარდეს. ან იმ ერთს შეეთვისოს და მეორე დაამციროს. ვერ შეძლებთ ღმერთსაც ემსახუროთ და მამონსაც!“

14 ყოველივე ეს ესმოდათ ფარისევლებსაც, რომლებიც ვერცხლის მოყვარულნი იყვნენ, და დასცინდნენ მას.

15 და უთხრა მათ: „თქვენ თავს იმართლებთ ადამიანთა წინაშე, მაგრამ ღმერთმა იცის თქვენი გული, ვინაიდან, რაც კაცთა შორის მაღალია, ღვთის წინაშე სისაძაგლეა.

16 რჯული და წინასწარმეტყველნი იოანემდე იყო. მას შემდეგ ღვთის სასუფეველი იხარება და ყველა ძალით შედის მასში.

17 უმაღ ცა და მიწა გადაივლის, ვიდრე ერთი წერტილი ამოვარდება რჯულიდან.

18 ყოველი, ვინც თავის ცოლს გაუშვებს და სხვას შეირთავს, მრუშობს; და ვინც ქმრის მიერ გაშვებულს შეირთავს, მრუშობს.“

მდიდარი და ღატაკი

19 „იყო ერთი მდიდარი კაცი, მოწვეულსა და ბისოსს იცვამდა, ყოველდღე დიდებულად ნადიმობდა.

20 ასევე იყო ერთი ღატაკი, სახელად ლაზარე, რომელიც მის ქიშკართან იწვა დაწყლულებული.

21 ენატრებოდა მდიდრის სუფრიდან გადმოცევილი ნამცეცებით გაძლომა. ძაღლები მოდიოდნენ და წყლულებს ულოკავდნენ.

22 მოკვდა ის ღატაკი და ანგელოზებმა მიიყვანეს აბრაამის წიაღში. მდიდარიც მოკვდა და დამარხეს.

23 და ჯოჯონეთში, ტანჯვამებაში მყოფმა, აახილა თვალები და დაინახა შორიდან აბრაამი და ლაზარეც მის წიაღში.

24 შესძახა და თქვა: ‘მამო აბრაამ, შემიწყალე და მომივლინე ლაზარე, რომ დაისვენოს თავისი თითის წვერი წყალში და ენა გამიგრილოს, ვინაიდან ვიტანჯები ამ ალში.’

25 უთხრა აბრაამმა: ‘შვილო, გაისხენი, რომ უკვე მი-

იღე შენს სიცოცხლეში სიკეთე და ლაზარემ კი – სიყვე. ახლა ის აქ ნუგეშდება, შენ კი იტანჯები.

26 ყოველივე ამის გარდა ჩვენსა და თქვენს შორის დიდი უფსკრულია დამყარებული, ასე რომ გადმოსვლის მსურველები ვერც ჩვენგან თქვენსკენ გადმოვლენ და ვერც თქვენგან ჩვენსკენ.’

27 თქვა: ‘რაკი ასეა, გეხვეწები, მამო, მიაგონე ეგ მამაჩემის სახლში.’

28 ვინაიდან ხუთი ძმა მყავს, რათა მათ დაუმოწმოს, რომ არ მოხვდნენ ამ სატანველ ადგილას.’

29 უთხრა მას აბრაამმა: ‘მათ ჰყავთ მოსე და წინასწარმეტყველნი. იმათ უსმიონ.’

30 მან თქვა: ‘არა, მამო აბრაამ, თუ ვინმე მკვდართავანი მივა მათთან, მოინანიებენ.’

31 უთხრა მას: ‘თუ მოსესა და წინასწარმეტყველთ არ მოუსმენენ, მკვდრეთითაც რომ აღდგეს ვინმე, არ ირწმუნებენ.’“

სენება, მიყვება, ხმენა და მოხრილება

17 უთხრა თავის მოწაფეებს: „შეუძლებელია არ მოვიდეს ცდუნებები, მაგრამ ვაი მას, ვისი მეშვეობითაც მოვა.“

2 მისთვის უმოკბესი იქნებოდა წისქვილის ქვა დაეკიდათ კისერზე და ზღვაში გადაეგდათ, ვიდრე ერთი ამ მცირეთავანი ეცდუნებინა.

3 ფრთხილად იყავით: თუ შენმა ძმამ შეგცოდოს, გაუწყვირო მას. თუ მოინანიოს, მიუტევე.

4 დღეში შვიდჯერ რომ შეგცოდოს და შვიდჯერვე მოიქცეს და გათხრას, ვინანიებო, მიუტევე.“

5 უთხრეს მოციქულებმა უფალს: „მოგვიმატე რწმენა.“

6 თქვა უფალმა: „მდოგვის მარცვლისოდენა რწმენაც რომ გქონდეთ და უთხრათ ამ ლეღვის ხეს: აღმოიფხვრი და ზღვაში გადაინერგეო, გაგივინებდათ.

7 რომელიმე თქვენგანს მონათესავეს – მხენელი ან-

და მწყემსი, მინდვრიდან დაბრუნებისას ნუთუ ეტყვის: წადი ჩქარა, სუფრას მიუჭექიო?

8 განა არ ეტყვის: მომიზადე ვახშამი და სარტყელ-შემორტყმული მემსახურე, ვიდრე ვჭამ და ვსვამ, მერე კი შენც ჭამე და სვით?

9 ნუთუ მადლობას ეტყვის მონას იმისათვის, რომ მისი ბრძანება შეასრულა? არა მგონია.

10 ასევე თქვენც, როცა შეასრულებთ ყველაფერს, რაც ნაბრძანები გქონდათ, თქვით: უბრალო მონები ვართ, რადგან გავაკეთეთ ის, რაც უნდა გავგეკეთებინა.“

მაღლიუი სამაიიელი და ცხია უმადეიი

11 ერთხელ იერუსალიმს მიმავლმა სამარიასა და გალილესა შორის გაიარა.

12 ერთ სოფელში რომ შედიოდა, ათი კეთროვანი კაცი შემოხვდა, რომლებიც მოშორებით გაჩერდნენ.

13 ხმა აღიმაღლეს და ამბობდნენ: „შეგვიწყალე, იესო მოძღვარო!“

14 ისინი რომ დაინახა, უთხრა: „წადით, ეჩვენეთ მღვდლებს.“ როგორც კი წავიდნენ, განიწმიდნენ.

15 ერთი მათგანი, რომ დაინახა განვიკურნეო, მობრუნდა და მაღალი ხმით აღიდებდა ღმერთს.

16 პირქვე დაემხო მის ფერხით და მადლი შესწირა. ის კაცი სამარიელი იყო.

17 მიუგო იესომ და თქვა: „ნუთუ ათივენი არ განიწმიდნენ? ცხრა სადა არის?“

18 როგორ მოხდა, რომ უცხოტომელის გარდა არავინ დაბრუნდა ღვთის სადიდებლად?“

19 უთხრა მას: „ადექი და წადი! შენმა რწმენამ გიხსნა.“

იმ დღეს, ხოცა ძე იაკოსა გამოჩნება

20 ჰქოთხეს მას ფარისევლებმა: „როდის მოვა ღვთის სასუფეველი?“ მიუგო და უთხრა მათ: „ღვთის სასუფეველი არ მოვა თვალსაჩინოდ.

21 არც იტყვიან: აგერ, აქ არისო, ან: აგერ, იქ არისო. ვინაიდან, აჰა, თვითონ თქვენ-

შია ღვთის სასუფეველი.“

22 უთხრა მოწაფეებს: „დადგება დღეები, როცა ინატრებთ, თუნდაც ერთი დღით ინილოთ ძე კაცისა და ვერ იხილავთ.

23 გეტყვიან: აგერ, აქ არისო, ან: აგერ, იქ არისო. ნუ წახვალთ და ნუ გაედევნებით.

24 ვინაიდან, როგორც ელვა ელავს ცის ერთი კიდიდან და ანათებს მეორე კიდემდე, ასევე იქნება ძე კაცისა თავის დღეს.

25 ოღონდ თავდაპირველად მისი ხვედრია მრავალი ტანჯვის ატანა და უარყოფა ამ მოდგმის მიერ.

26 და როგორც ნოეს დღეებში იყო, ასევე იქნება კაცის ძის დღემდე:

27 ჭამდნენ, სვამდნენ, ცოლს ირთავდნენ, თხოვდებოდნენ იმ დღემდე, ვიდრე ნოე კიდობანში შევიდოდა. მერე მოვიდა წარღვნა და ყველა დაღუბა.

28 ისევე, როგორც ლოტის დროს იყო: ჭამდნენ, სვამდნენ, ყიდდნენ, ყიდულობდ-

ნენ, რგავდნენ და აშენებდნენ.

29 ხოლო იმ დღეს, როცა ლოტი სოლომიდან გავიდა, ცეცხლმა და გოგირდმა იწვიმა ზეციდან და ყველა დაღუბა.

30 ასევე იქნება იმ დღესაც, როცა ძე კაცისა გამოჩნდება.

31 იმ დღეს, ვინც ერდოზე იქნება, ხოლო მისი ნივთები სახლში, ნუ ჩამოვა ასაღებად; ვინც ყანაში იქნება, უკან ნუ გაბრუნდება.

32 გაიხსენეთ ლოტის ცოლი.

33 ვინც ცდილობს თავისი სული შეინარჩუნოს, დაღუპავს მას. ხოლო ვინც დაღუპავს თავის სულს, შეინარჩუნებს მას.

34 თქვენ გეუბნებით: იმ დამეს ორნი იქნებიან ერთ საწოლზე: ერთს წაიყვანენ და მეორე დაარჩება.

35 ორნი დაფქვავენ ერთად: ერთს წაიყვანენ, მეორე დაარჩება.

36 ორნი იქნებიან მინდორში: ერთს წაიყვანენ, მეორე დაარჩება.“

37 მიუგეს და უთხრეს მას: „სად, უფალო?“ ხოლო მან უთხრა მათ: „ღეში სადაც არის, იქ მოგროვდებიან ორბები.“

ესამაჰთო მსაჯელი

18 უთხრა მათ იგავი იმის შესახებ, რომ ყოველთვის უნდა ილოცონ და არ მობეზრდეთ.

2 თქვა: „ერთ ქალაქში იყო ერთი მსაჯული, ღვთისა არ ეშინოდა და ხალხისა არ რცხვენოდა.

3 იმავე ქალაქში ცხოვრობდა ერთი ქვრივი. მივიდა მასთან და უთხრა: ‘დამიცავი ჩემი მოქიშპისაგან.’

4 დიდხანს უარობდა. მერე თავისთვის თქვა: ‘მართალია, ღვთისა არ მეშინია და ხალხისა არ მრცხვენია,

5 მაგრამ, რაკი ეს ქვრივი მოსვენებას არ მაძლევს, დავიცავ, რომ აღარ მოვიდეს და თავი არ მომაბეზროს.’

6 თქვა უფალო: „გესმით, რას ამბობს უსამართლო მსაჯული?

7 განა ღმერთი არ დავცავს თავის რჩეულთ, რომ-

მელნიც დღედაღამ მას შეღალადებენ, და არ იქნება სულგატელი მათადმი?

8 თქვენ გეუბნებით: მალე დაიცავს მათ. მაგრამ, როცა ძე კაცისა მოვა, ნეტა ჰპოვებს ამქვეყნად რწმენას?“

9 ზოგიერთებს, ვისაც სჯეროდა, რომ მართლნი იყვნენ, სხვებს კი ამცირებდნენ, უთხრა ეს იგავი:

10 „ორი კაცი შევიდა ტაძარში სალოცავად – ერთი ფარისეველი და მეორე მებაჟე.

11 ფარისეველი იდგა და თავისთვის ლოცულობდა: ‘გმადლობ, შენ, ღმერთო, რომ არა ვარ, როგორც სხვა აღამიანები არიან – მძარცველები, უსამართლონი, მრუშნი, ან როგორც ეს მებაჟეა.

12 კვირაში ორჯერ ვმარტულობ და მეთედს ვიდობე ყოველი ჩემი შენაძენიდან.’

13 ხოლო მებაჟე მოშორებით იდგა და ვერც კი ბედავდა, რომ ცისკენ აღეპყრო თვალი. მკერდში მჯილს იცმდა და ამბობდა: ‘ღმერთო, შემიწყალე მე, ცოდვილი.’

14 თქვენ გეუბნებით: ეს უფრო გამართლებული წავიდა შინ, ვიდრე იგი, ვინაიდან ყველა, ვინც თავს ამიძლებს, დამდაბლდება, და ვინც თავს დამდაბლებს, ამიძლებს.“

„გამოშვით ბავშვები ჩემთან“

15 მოუყვანეს მას ყრბებიც, რომ შეხებოდა მათ. ეს რომ მოწაფეებმა დაინახეს, აჩერებდნენ მათ.

16 იესომ დაუძახა მათ და თქვა: „გამოშვით ბავშვები და ხელს ნუ უშლით ჩემთან მოსასვლელად, ვინაიდან მათნაირებისაა ღვთის სასუფეველი.

17 ჰეშმართად გეუბნებით თქვენ: ვინც ისე არ მიიღებს ღვთის სასუფეველს, როგორც ბავშვი, ვერ შევა შიგ.“

მთაჯიხის შეკითხვა

18 ჰკითხა მას ერთმა მთავართაგანმა და უთხრა: „კეთილო მოძღვარო, რა ვქნა, რომ საუკუნო სიცოცხლე დამეკვიდრო?“

19 უთხრა მას იესომ: „რატომ მიწოდებ მე კეთილს? არავინ არის კეთილი, გარდა ერთი ღვთისა.

20 იცი მცნებანი: არ იმრუშო, არ მოკლა, არ მოიპარო, არ იყო ცრუმოწმე, პატივი ეცი შენს მამას და დედას.“

21 მან თქვა: „ყოველივე ამას ჩემი სიჭაბუკიდანვე ვიცავდი.“

22 ეს რომ მოისმინა, იესომ უთხრა: „ერთილა გაკლია: რაც გაქვს, ყველაფერი გაყიდე და მიეცი ლარიბებს, და გექნება საუნჯე ზეცაში. მოდი და გამომეყევი.“

23 ამის გაგონებაზე იგი დალონდა, რადგან ძალიან მდიდარი იყო.

24 შეხედა მას იესომ და თქვა: „რაოდენ ძნელია სიმდიდრის მქონეთა შესვლა ღვთის სასუფეველში!

25 ვინაიდან უმაღ აქლემი გაძვრება ნემსის ყუნწში, ვიდრე მდიდარი შევა ღვთის სასუფეველში.“

26 მსმენელებმა თქვეს: „ვიღას შეუძლია გადარჩენა?“

27 მან თქვა: „კაცთათვის

შეუძლებელი ღვთისთვის შესაძლებელია.“

28 თქვა პეტრემ: „აჰა, ჩვენ ყველაფერი მივატოვეთ და შენ გამოგყევით.“

29 მან უთხრა მათ: „ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არავინ არის, რომ ღვთის სასუფეველის გულისათვის დატოვოს სახლი ან ცოლი, ან მშობლები, ან ძმები, ან შვილები,

30 და ახლავე არ მიიღოს მრავალჯის მეტი, ხოლო მომავალში – საუკუნო სიცოცხლე.“

უნება იესოს სიკვირიც

31 წაიყვანა თავისი თორმეტი მოწაფე და უთხრა მათ: „აჰა, ავდივართ იერუსალიმს და აღსრულდება წინასწარმეტყველთა ყოველი დაწერილი კაცის ძეზე.

32 რადგან წარმართებს გადაეცემა, შეაგინებენ, შეურაცხყოფენ, შეაფურთხებენ,

33 გაშოლტავენ, მოკლავენ და მესამე დღეს აღდგება.“

34 მათ კი აქედან გერაფერი გაიგეს და ეს სიტყვა დაფა-

რული იყო მათთვის და ვერ ხვდებოდნენ ნათქვამს.

ბჰმის განუხრება

35 იერიხოს რომ მიუახლოვდნენ, ვილაც ბრმა იქნა გზაზე და მოწყალედას ითხოვდა.

36 გამვლელი ხალხის ხმა გაიგონა და იკითხა: „რა ამბავია?“

37 უთხრეს: იესო ნაზარეველი მოდისო.

38 მაშინ მან დაიყვირა: „იესო, დავითის ძეო, შემიწყალო!“

39 წინ მიმავალნი გაუწყურნენ, რომ გაეჩუმებინათ, მაგრამ ის კიდევ უფრო აყვირდა: „დავითის ძეო, შემიწყალო!“

40 შეჩერდა იესო და ბრძანა, მასთან მოეყვანათ. როცა იგი მიუახლოვდა, ჰკითხა:

41 „რა გინდა, რომ გაგიკეთო?“ უთხრა: „უფალო, რომ თვალი ამეხილოს.“

42 იესომ უთხრა მას: „აახილე! შენმა რწმენამ გიხსნა შენ.“

43 და იმწამსვე აეხილა.

მიჰყვებოდა მას და ადიდებდა ღმერთს. მთელი ხალხი ხედავდა ამას და აქებდა ღმერთს.

მებაჟე ზაქე

19 შევიდა და გაიარა იერიხოზე.

2 და აჰა, იყო კაცი ვინმე, სახელად ზაქე – მებაჟეთა უფროსი და მდიდარი.

3 სურდა მას იესოს ხილვა, რომ გაეგო, ვინ იყო იგი, მაგრამ ვერ შეძლო ხალხის სიმრავლის გამო, ვინაიდან ტანად დაბალი იყო.

4 წინ გაიქცა და ლეღვის ხეზე ავიდა, რათა დაენახა, რადგან იესოს აქეთ უნდა გამოევიდო.

5 იმ ადგილას რომ მივიდა, იესომ აიხედა მალა და უთხრა: „ზაქე, ჩამოდი სწრაფად, დღეს შენს სახლში უნდა დავრჩე.“

6 სწრაფად ჩამოვიდა და სინარულით მიიღო იგი.

7 ვინც კი დაინახა, ყველანი ბუზღუნს მოჰყვნენ და ამბობდნენ: ცოდვილ კაცთან შევიდაო.

8 ზაქე წამოადგა და უთხრა უფალს: „აჰა, უფალო, ჩემი ქონების ნახევარს ღარიბებს მივცემ და, თუ ვინმესთვის რამე გამომიძაღავს, ოთხმაგად მივაგებ.“

9 უთხრა მას იესომ: „დღეს მოხდა ამ სახლის ხსნა, რაკი ისიც აბრაამის ძეა.

10 რადგან ძე კაცისა მოვიდა და კარგულის მოსაძებნად და სახსენლად.“

იგავი ათ მნახე

11 როცა ისინი ისმენდნენ ამას, მან დაურთო იგავი, რადგან ახლოს იყო იერუსალიმთან და მათ ეგონათ, უეცრივ გამოჩნდებოდა ღვთის სასუფეველი.

12 ამის გამო თქვა: „ერთი დიდგვაროვანი კაცი წავიდა შორეულ ქვეყანაში, რომ მეფობა მიეღო და უკან დაბრუნებულყო.

13 დაუძახა თავის ათ მონას, მისცა ათი მნა და უთხრა: ვიდრე დავბრუნდებოდი, ივაჭრეთო.

14 მაგრამ მის მოქალაქეებს სძულდათ იგი და უკან ელ-

ჩობა დაადევნეს და დააბარეს: 'არა გვსურს, რომ მაგან იმეფოს ჩვენზე'.

15 როცა მეფობა მიიღო და უკან დაბრუნდა, ბრძანა მისთვის მოეგვარათ ის მონები, რომლებსაც ვერცხლი მისცა, რათა გაეგო, ვინ რა ივაჭრა.

16 მოვიდა პირველი და უთხრა: 'ბატონო, შენმა მნამ ათი მნა მოიგო'.

17 უთხრა მას: 'კარგი, კეთილო მონავ, რაკი მცირედზე ერთგული იყავი, ათ ქალაქზე გქონდეს ხელმწიფება'.

18 მოვიდა მეორე და უთხრა: 'ბატონო, შენმა მნამ ხუთი მნა მოიტანა'.

19 მასაც უთხრა: 'შენც ხუთ ქალაქზე იყავ'.

20 მესამე მოვიდა და უთხრა: 'ბატონო, აჰა, შენი მნა, რომელიც ხელსახოციში მქონდა გამოკრული,

21 ვინაიდან შემეშინდა, რადგან სასტიკი ხარ: იღებ, რაც არ დაგიძლია, და იძკი, რაც არ დაგიტყავს'.

22 უთხრა მას: 'შენივე პირით განვიკითხავ, ბოროტო

მონავ. იცოდი, რომ სასტიკი კაცი ვარ: ვიღებ, რაც არ დამიძლია, და ვიძკი, რაც არ დამითესია.

23 აბა, რალატომ არ გაუშვი ჩემი ვერცხლი ბრუნვაში, რომ დაბრუნებულს სარგებლითურთ მიმეღო?'

24 და იქ მდგომთ უთხრა: 'წაართვით ამას ის ერთი მნა და მიეცით ათი მნის მქონეს'.

25 მათ უთხრეს: 'უფალო, მას ათი მნა აქვს'.

26 'გეუბნებით თქვენ, რომ ყოველ მქონეს მიეცემა, ხოლო უქონელს ისიც წაერთმევა, რაცა აქვს.

27 ხოლო ჩემი მტრები, რომლებსაც არ სურდათ, რომ მათზე მეემეფა, მომგვარეთ აქ და დახოცეთ ჩემს წინაშე.' "

ხუთით შესვლა იეხუსანიში და იესოს განიცება

28 თქვა ეს და წინ წავიდა იერუსალიმში ასასვლელად.

29 როცა მიუახლოვდა ბეთბაგეს და ბეთანიას, მთას, რო-

მელსაც ზეთისხილის მთა ეწოდება, მიავლინა ორი მოწაფე.

30 უთხრა მათ: 'წადით მეზობელ სოფელში. რომ შეგვალთ, იპოვით დაბმულ ჩოჩორს, რომელზეც ჭერ კაცი არ მჭდარა. აუშვით და მოიყვანეთ.

31 თუ ვინმემ გკითხოთ, რატომ უშვებთო, ასე უთხარი: 'უფალს სჭირდებათქო.' "

32 წავიდნენ წარგზავნილები და იპოვეს, როგორც მან უთხრა.

33 და როცა ჩოჩორს უშვებდნენ, მისმა პატრონებმა უთხრეს: 'რატომ უშვებთ ამ ჩოჩორს?'

34 მათ თქვეს: 'იმიტომ, რომ უფალს სჭირდება.' "

35 მიშვარეს იგი იესოს, ტანისამოსი დააფინეს ჩოჩორს და ზედ შესვდა იესო.

36 როცა იგი მიდიოდა, ხალხი თავის ტანისამოსს გზაზე უფენდა.

37 როცა ზეთისხილის მთის დაღმართს მიუახლოვდა, მოწაფეთა მთელმა სიმრავლემ

სიხარულით იწყო ხმამაღლა ღვთის ქება-დიდება ყველა სასწაულისათვის, რაც მათ იხილეს.

38 ამბობდნენ: 'კურთხეულია უფლის სახელით მომავალი მიფე! მშვიდობა ცაზე და დიდება მაღალთა შინა!'

39 ხალხიდან ზოგიერთმა ფარისეველმა უთხრა მას: 'მოძღვარო, გაუწყვიტე შენს მოწაფეებს.' "

40 მან მიუგო და უთხრა: 'თქვენ გაუბნებთ, ესენი რომ დადუმდნენ, ქებები ილაღადებენ.' "

იესოს გოდება იეხუსანიში

41 როცა მიუახლოვდა და დაინახა ქალაქი, ატირდა მის გამო.

42 და თქვა: 'ნეტავ ამ დღეს მიენც გკოდნოდა, რაც სამშვიდობოა შენთვის, მაგრამ ახლა ეს დაფარულია შენს თვალთაგან.

43 რადგან დაგიდგება დღეები, როცა მტრები შენს წინააღმდეგ აღმართავენ ზვიწულს, შემოგერტყვიან და

შეგავიწროებენ ყოველი მხრიდან.

44 მიწისთან გაგასწორებენ შენ და შენს შვილებს შენში. ქვას ქვაზე აღარ დატოვებენ შენში, რადგან ვერ გაიფე შენი მოხედვის ყამი.“

მოვაჭიეთა გამოხევა

45 შევიდა ტაძარში და დაიწყო მოვაჭირეთა გამოჩეკვა.

46 უთხრა მათ: „დაწერილია: ‘ჩემი სახლი სამლოცველო სახლი უნდა იყოს.’ თქვენ კი ავაზაკთა ბუნაგად აქციეთ იგი.“

47 და ასწავლიდა ყოველდღე ტაძარში. ხოლო მღვდელმთავარნი, მწიგნობარნი და ერისმთავარნი ცდილობდნენ მის დაღუბვას.

48 მაგრამ ვერაფერი მოიგონეს, რა უნდა ექნათ, რადგან მთელი ხალხი მოუშორებლად უსმენდა მას.

შეკითხვა იესოს ხელმწიფებაზე

20 ერთ დღეს, როცა ის ხალხს ასწავლიდა ტაძარში და ახარებდა, მიუცვიდნენ მღვდელმთავარ-

ნი და მწიგნობარნი უხუცესებთან ერთად

2 და უთხრეს მას: „გვითხარი, რომელი ხელმწიფებით აკეთებ ამას ან ვინ მოგცა შენ ეს ხელმწიფება?“

3 მიუეს და უთხრა მათ: „მეც გკითხავთ ერთ სიტყვას და მითხარით:

4 იოანეს ნათლისცემა ზეციდან იყო თუ კაცთაგან?“

5 ისინი ერთმანეთში მსჯელობდნენ: „თუ ვიტყვით, რომ ზეციდანო, იტყვის: მაშ, რატომ არ იწამეთო მისი?“

6 თუ ვიტყვით კაცთაგან, მთელი ხალხი ჩაგვქოლავს, ვინაიდან სჯერათ, რომ იოანე წინასწარმეტყველი იყო.“

7 და მიუგეს: „არ ვიცით საიდან.“

8 იესომ უთხრა მათ: „მეც არ გეტყვით, რომელი ხელმწიფებით ვაკეთებ ამას.“

იგავი ავ მინისმუშაებზე

9 დაუწყო ხალხს ამ იგავის მოყოლა: „ერთმა კაცმა ვაზი ჩაყარა და მიწისმუშაკთ ჩააბარა. თვითონ კი სხვა ქვეყანაში წავიდა კარგა ხნით.

10 როცა დრო მოვიდა, მონა გაუგზავნა მიწისმუშაკთ, რომ მიეცათ ვენახის ნაყოფთაგან. მაგრამ მიწისმუშაკებმა სცემეს მას და ხელცარიელი გაუშვეს.

11 კვლავ გაუგზავნა მათ სხვა მონა. მასაც სცემეს, გალანძღეს და ხელცარიელი გაუშვეს.

12 მერე მესამეც გაგზავნა. დაჭრეს იგი და გააგდეს გარეთ.

13 მაშინ ვენახის პატრონმა თქვა: ‘როგორ მოვიქვე? ჩემს საყვარელ ძეს გაუგზავნი, იქნებ მისი მოერიდოთ.’

14 მაგრამ მიწისმუშაკებმა, ის რომ დაინახეს, ერთმანეთში მოითათბირეს და თქვეს: ‘ეს მემკვიდრეა. მოდი, მოვკლათ და მემკვიდრეობა ჩვენ დავგვრჩება.’

15 გააგდეს ვენახის გარეთ და მოკლეს. რას უზამს მათ ვენახის პატრონი?

16 მოვა, ამოწყვეტს იმ მიწისმუშაკთ და ვენახს სხვებს ჩააბარებს.“ ვინც მოისმინეს, თქვეს: „ნუშე მოხდება.“

17 მან კი შეხედა მათ და თქვა: „რას ნიშნავს ეს დაწე-

რილი: ‘ქვა, რომელიც მშენებლებმა დაიწუნეს, ქვაკუთხედად იქცა’?

18 ყველა, ვინც იმ ქვაზე დაეცემა, დაიღვწება. ხოლო ვისაც ის დაეცემა, გასტრეს.“

19 მღვდელმთავარნი და მწიგნობარნი სწორედ ამ დროს შეეცადნენ, რომ ხელი დაედოთ მისთვის, მაგრამ ხალხისა ეშინოდათ, რადგან იცოდნენ, რომ მათზე თქვა ეს იავო.

20 უთვალთვლებდნენ მას და მიუგზავნეს მსტოვრები, რომლებიც თავს მართლად ამიანებად აჩვენებდნენ, რათა სიტყვაში დაეჭირათ და მთავრობისათვის და განმგებლის ხელმწიფებაში გადაეცათ.

მიუციო ჯეისხისა ჯეისახს

21 ჰკითხეს მას და უთხრეს: „მოძღვარო, ვიცით, რომ სიმართლეს ლაპარაკობ და ასწავლი, არავის მიჰყვრები, არამედ ჭეშმარიტებით ასწავლი ღვთის გზას.“

22 შეიძლება თუ არა მიეცეთ ხარკი კეისარს?“

23 იგი მიუხვდა მათ მზაკვრობას და უთხრა:

24 „მიჩვენეთ დინარი: ვისია ეს ხატი და წარწერა?“ თქვეს: კეისრისაო.

25 უთხრა მათ: „შოდა, მიეცით კეისრისა კეისარს და ღვთისა – ღმერთს.“

26 ვერ შეძლეს მისი სიტყვაში დაჭერა ხალხის წინაშე. გაუკვირდათ მისი პასუხი და დადუმდნენ.

სადუკეველების შეუთხვებულობა

27 მიუახლოვდა რამდენიმე სადუკეველი, რომლებიც ამბობდნენ, აღდგომა არ არისო, და ჰკითხეს მას:

28 „მოდგარო, მოსემ დაგვიწერა: თუ ვინმეს მოუკვდებამა, რომელსაც ცოლი ჰყავდა, მაგრამ უშვილოდ გადაეგო, მისმა ძმამ შეირთოს მისი ცოლი და აღუდგინოს თესლი თავის ძმას.

29 იყვნენ შვიდნი ძმანი. ბირველმა შეირთო ცოლი და მოკვდა უშვილოდ.

30 და მეორემაც

31 და მესამემაც შეირთეს

იგი. შვიდთაგან არცერთს არ დარჩენია შვილები, და დაიხოცნენ.

32 ბოლოს დედაკაციც მოკვდა.

33 ჰოდა, აღდგომისას, რომელი ერთის ცოლი იქნება, რადგან შვიდივეს ჰყავდა ცოლად?“

34 და უთხრა მათ იესომ: „ამ საუკუნის შვილები ირთავენ ცოლებს და თხოვდებიან;

35 ხოლო ვინც ღირსნი არიან მოიპოვონ ის საუკუნე და მკვდრეთით აღდგომა, არც ცოლს ირთავენ, არც თხოვდებიან,

36 ვინაიდან აღარც სიკვდილი შეუძლიათ მათ, რაკი ანგელოზთა სწორნი და ღვთის ძენი არიან ისინი, ძენი აღდგომის.

37 ხოლო მკვდრები რომ აღდგებიან, ეს მოსემაც მიანიშნა მაცვლის ბუჩქით, როცა აბრაამის ღმერთს, ისაკის ღმერთს და იაკობის ღმერთს უწოდა უფალი.

38 ხოლო ღმერთი მკვდრებისა კი არ არის, არამედ

ცოცხლებისა, ვინაიდან მისთვის ყველა ცოცხალია.“

მნივნობებმა ველახ გაბედეს შეუთხვებულობა

39 მიუგო ზოგიერთმა მწიგნობარმა და უთხრა: კარგად თქვიო, მოძღვარო.

40 და ველარ გაბედეს, რამე ეკითხათ მისთვის, ხოლო მან უთხრა მათ:

41 „როგორ ამბობენ, რომ ქრისტე დავითის ძეა?

42 თვითონ დავითი კი ამბობს წიგნში: ‘უთხრა უფალმა ჩემს უფალს: დაჩქეი ჩემს მარჯვნივ,

43 ვიდრე შენს მტრებს დავამხობდე შენს ფერხთა კვარცხლებკად.’

44 აჰა, დავითი უფალს უწოდებს მას და როგორღა არის მისი ძე?“

45 და როცა მთელი ხალხი უსმენდა, უთხრა თავის მოწაფეებს:

46 „ერთდეთ მწიგნობრებს, რომლებსაც სურთ გრძელი სამოსლით სიარული და მოედნებზე მოკითხვანი, სინაგოგებში წინა სავარძლები

და წინა ადგილები ნადიმებზე;

47 რომელნიც ჭამენ ქვრივთა სახლებს და მოსაჩვენებლად დიდხანს ლოცულობენ. ისინი უფრო დიდ სასჯელს მიიღებენ.“

ქვივის მიიღება

21 ახედა და დაინახა, რომ საგანძურში ჰყრიდნენ მდიდრები თავიანთ შესაწირავს.

2 დაინახა აგრეთვე ღარიბი ქვრივი, რომელმაც ორი ლებტა ჩაავლო.

3 თქვა: „შეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ ამ ღარიბმა ქვრივმა ყველაზე მეტი ჩალო,

4 ვინაიდან ყველამ თავისი მოჭარბებულიდან ჩალო, მან კი თავისი სიდუხჭირისაგან ჩალო მთელი სარჩო, რაც ებადა.“

ცაძიხის დანგეჯავაზი

5 როცა ზოგიერთები ამბობდნენ ტაძარზე, ძვირფასი ქვებით და შეწირულებებით არისო დამშვენებული, იესომ თქვა:

6 „დადგება დღეები, როცა ამათვან, რასაც აქნებადვთ, ქვა ქვაზე არ დარჩება, რომ არ ჩამოიშალოს.“

7 ისინი ეუბნებოდნენ მას და ეკითხებოდნენ: „მოძღვარო, როდის იქნება ეს და რა იქნება ნიშანი, ეს რომ უნდა მოხდეს?“

8 მან თქვა: „გაფრთხილდით, რომ არ შეცდეთ, ვინაიდან ბევრი მოვა ჩემი სახელით და იტყვის: მე ვარო და ის უამო მოახლოებულიათო. თქვენ ნუ გაჰყვებით მათ.“

9 როცა მოისმენთ ომებსა და შფოთებზე, ნუ შეძრწუნდებით, ვინაიდან ჯერ ეს უნდა მოხდეს, რადგან უცებ არ იქნება აღსასრული.“

10 მაშინ უთხრა მათ: „ადგება ხალხი ხალხის წინააღმდეგ და სამეფო – სამეფოს წინააღმდეგ.“

11 იქნება დიდი მიწისძვრანი, ადგილადგილ მოსრვა და შიმშილობანი, საშინელებანი და დიდი ნიშნები ზეციდან.

12 ამის უწინარეს ხელს დაგადებენ თქვენ და დაგოწყებენ

დღეებს, გადაგვიმენ სინაგოგებსა და სამყობილებებს, მეფეთა და განმგებელთა წინაშე მიგვიყვანენ ჩემი სახელის გამო.

13 ეს გეგნებათ თქვენ დასამოწმებლად.

14 ამიტომ თქვენს გულებში ჩაიდეთ, რომ წინასწარ არ იზრუნოთ, რითი იმართლოთ თავი,

15 ვინაიდან მე მოგცემთ თქვენ პირსა და სიბრძნის, რომელთაც ვერ დაუბირისპირდებიან და ვერც შეეპასუხებიან თქვენი მოწინააღმდეგენი.

16 ასევე გაცემულ იქნებით მშობლებისა და ძმების, ნათესავებისა და მეგობრების მიერ, ხოლო ზოგიერთ თქვენგანს მოკლავენ.

17 და ყველა მოგიძულებთ ჩემი სახელის გამო.

18 მაგრამ ბეწვიც კი არ დაიკარგება თქვენი თავიდან.

19 მოთმინებით მოიპოვეთ თქვენი სული.

20 და როცა იხილავთ იერუსალიმს, ლაშქრით გარს შემორტყმულს, მაშინ იცო-

დეთ, რომ მოახლოვდა მისი აოხრება.

21 მაშინ იუდეაში მყოფნი მთებში გაიხიზნონ; ვინც იერუსალიმშია, გარეთ გავიდეს; ვინც სოფლად არის, ნუღარ შეგე მასში.

22 ვინაიდან ეს შურისგების დღეებია, რათა აღსრულდეს ყოველივე დაწერილი.

23 ხოლო, ვაი ორსულთ და მეძუძურთ იმ დღეებში, ვინაიდან დიდი იქნება უბედურება მიწაზე და რისხვა ამ ხალხზე.

24 დაეცემიან მახვილის პიროთ, ტყვედ წაასხამენ ყველა ხალხში. იერუსალიმი გათელილი იქნება წარმართთა მიერ, ვიდრე დასრულდება წარმართთა უამო.

25 და იქნება ნიშნები მზეზე და მთვარეზე და ვარსკვლავებზე. ხოლო მიწაზე, ხალხები შეშფოთდებიან თავგზაბანეულნი ზღვის ხმაურისა და ბობოქრობის გამო.

26 ხალხს გული შეუწუხდება შიშით და მსოფლიოზე მოსავალთა მოლოდინით, ვი-

ნაიდან ციური ძალები შეირყვიან.

27 მაშინ იხილავენ ძეს კაცისას, ღრუბელზე მომავალს, დიადი ძალითა და დიდებით.

28 ხოლო როცა ამის ახდენა დაიწყება, გაიმართეთ და თავი ასწიეთ, რადგან ახლოვდება თქვენი ხსნა.“

29 უთხრა მათ იგავი: „შეხედეთ ლევს და ყველა ხეს.

30 როცა ისინი უკვე იფოთლებიან, შეხედავთ და იცით, რომ ახლოსაა ზაფხული.

31 ასევე თქვენ, როცა იხილავთ ყოველივე ამის ახდენას, იცოდეთ, რომ ახლოსაა ღვთის სასუფეველი.

32 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არ გადაივლის ეს მოდგმა, ვიდრე ყველაფერი არ ახდება.

33 ცა და მიწა გადაივლიან, ჩემი სიტყვები კი არ გადაივლიან.

გაფრთხილება

34 „გაფრთხილდით, არ დამძიმდეს თქვენი გულები ღრეობით, ლოთობითა და სიცოცხ-

ლეზე ზრუნვით, და იმ დღემ არ გიწოთ უცაბედად,

35 რადგან ის, ეწვევა, როგორც მანე, ყველა მკვიდრს მთელს მიწის პირზე.

36 მაშ, ყოველჟამს იფიზნულეთ და ილოცეთ, რათა შეგძლოთ ყოველგვარ ამ მოსახდენთაგან თავის დაღწევა და წარდგომა კაცის ძის წინაშე.“

**უკანასკნელი სწავლება
კადახში**

37 დღისით იესო ტაძარში იმყოფებოდა და ასწავლიდა. ღამ-ღამობით კი ადიოდა მთაზე, რომელსაც ზეთისხილისა ეწოდება.

38 მთელი ხალხი დილიდან მიდიოდა მასთან ტაძარში მის მოსასმენად.

იუდას გეგმა გაყვამზე

22 ახლოვდებოდა პასე-ქად წოდებული უფუარობის დღესასწაული.

2 და დაეძებდნენ მას მღვდელმთავარნი და მწიგნობარნი, რომ როგორმე მოეკლათ იგი, მაგრამ ხალხისა ეშინოდათ.

3 შევიდა სატანა იუდაში, ისკარიოტელად წოდებულში, რომელიც ერთი თორმეტთავანი იყო.

4 წავიდა, ელაპარაკა მღვდელმთავრებსა და მცველთა უფროსებს, როგორ მიეცა მათთვის იესო.

5 მათ გაუხარდათ და დათანხმდნენ, მიეცათ მისთვის ვერცხლი.

6 მანაც აღუთქვა და ეძებდა მარჯვე შემთხვევას, რომ ხალხის დაუსწრებლად მიეცა იგი მათთვის.

ბოლო სუიხობა.

ჰუიი და ლჳინი

7 დადგა უფუარობის დღე, როცა უნდა დაკლულიყო პასეჟი.

8 მიავლინა პეტრე და იოანე და უთხრა: „წადით, მოამზადეთ ჩვენთვის პასეჟი, რომ ვჭამოთ.“

9 მათ უთხრეს მას: „სად გინდა, რომ მოვამზადოთ?“

10 მან უთხრა მათ: „აჰა, ქალაქში შესვლისას შემოგხვდებით კაცი, რომელსაც წყალი მიაქვს კოკით. მიჰყევით

მას იმ სახლამდე, სადაც შევა,

11 და უთხარით სახლის პატრონს: მოძღვარი გეუბნება: სად არის სასტუმრო ოთახი, რომ ჩემი მოწაფეებთან ერთად ვჭამო პასეჟი?

12 ის გიჩვენებთ დიდ მოფარდაგებულ ზემოთვალს. იქ მოამზადეთ.“

13 წავიდნენ და იბოვეს, როგორც მან უთხრა, და მოამზადეს პასეჟი.

14 როცა მოაღწია ჟამმა, დაჭდა იგი და მოციქულებიც მასთან ერთად.

15 უთხრა მათ: „სურვილით მსურდა თქვენთან ერთად მეჭამა ეს პასეჟი ჩემი ტანჯვის წინ.“

16 რადგან გეუბნებით თქვენ, რომ აღარ ვჭამ მას, ვიდრე არ აღსრულდება ღვთის სასუფეველში.“

17 აიღო სასმისი, მაღლი შესწირა და უთხრა მათ: „მიიღეთ და გაიყავით ერთმანეთს შორის.“

18 რადგან გეტყვით თქვენ: ამიერიდან აღარ შევსვამ ვაზის ნაყოფისგან, ვიდრე არ

მოვა ღვთის სასუფეველი.“

19 აიღო პური, მაღლი შესწირა, დატეხა, დაურთავა მათ და უთხრა: „ეს ჩემი სხეულია, რომელიც თქვენთვის მიეცემა. ეს გააკეთეთ ჩემს მოსაგონებლად.“

20 ასევე აიღო სასმისი სერობის შემდეგ და თქვა: „ეს სასმისი არის ახალი აღთქმა ჩემს სისხლში, თქვენთვის რომ იღვრება.“

21 და აჰა, ჩემი გამცემის ხელი ჩემთან ერთად არის ამ სუფრაზე;

22 რადგან ძე კაცისა მიდის განჩინებისამებრ, მაგრამ ვაი იმ კაცს, ვის მიერაც გაიცემა იგი.“

23 და მათ დაიწყეს ერთმანეთის გამოკითხვა: რომელი მათგანი გააკეთებდა ამას.

ჰინ ახის ციდი

24 ასევე იყო დავა მათ შორის: რომელი მათგანი უნდა ჩათვლილიყო დიდად.

25 მან კი უთხრა მათ: „ხალხთა მეფეები ბატონობენ მათზე და მათი ხელმწიფენი მწყალობლებად იწოდებიან.“

26 თქვენ კი ასე როდი ხართ. თქვენს შორის უფროსი უმცროსივით იყოს, ხოლო ვინც უფროსობს – მსახურივით.

27 ვინაიდან ვინ არის უფრო დიდი: მენახე თუ მსახური? განა მენახე არა? მე კი თქვენ შორის ვარ, როგორც მსახური,

28 თქვენ კი ისინი ხართ, რომელნიც ჩემთან დარჩით ჩემს განსაცდელში.

29 მეც ისევე აღვითქვით, როგორც მე აღმითქვა ჩემმა მამამ სასუფეველი,

30 რომ ჭამოთ და სვით ჩემს სუფრაზე ჩემს სასუფეველში და დასხდეთ ტახტებზე ისრაელის თორმეტი ტომის განსაკითხავად.“

წინასწარუწყება ჰერყის უხუცესად

31 თქვა უფალმა: „სიმონ, სიმონ! აჰა, სატანამ გამოგითხოვათ თქვენ, რომ ხორბალივით გაგცხრილოთ.

32 მაგრამ მე ვილოცე შენთვის, რომ არ დაილიოს შენი რწმენა და, როცა კვლავ

მოიქცევი, გაამხნევე შენი ძმები.“

33 მან კი უთხრა მას: „უფალო, შენთან მე მზად ვარ საბყრობილემოც წამოვიდე და სასიკვდილოდაც.“

34 ხოლო მან თქვა: „შენ გეუბნები, პეტრე, მამალი არ იყივლებს დღეს, სანამ სამჯერ არ უარყოფ, რომ მიცნობ.“

მისი მახვილი

35 უთხრა მათ: „როცა ქისის, გულის და ფენსაცმლის გარეშე გზავნიდით, რაიმე გაკლდათ?“ თქვეს: არაფერიო.

36 უთხრა მათ: „ახლა კი, ვისაც ქისა აქვს, აიღოს, ასევე გუდა. ხოლო ვისაც არა აქვს, თავისი ტანსაცმელი გაყიდოს და მახვილი იყიდოს.

37 თქვენ გეუბნებით, რომ ეს დაწერილი ჩემზე უნდა აღსრულდეს: ‘ბოროტმოქმედებთან შეირაცხა.’ რადგან მას, რაც ჩემს შესახებაა, დასასრული აქვს.“

38 მათ თქვეს: „უფალო, აჰა, აქ ორი მახვილია.“ მან კი უთხრა მათ: „კმარა.“

ბიძოლა გეოსიმანიაში

39 გამოვიდა იქიდან და, ჩვეულებისამებრ, წავიდა ზეთისხილის მთაზე. მოწაფეებიც გაჰყვნენ მას.

40 ადგილზე მისვლისთანავე უთხრა მათ: „ილოცეთ, რომ არ ჩაცვივდეთ განსაცდელში.“

41 თვითონ განშორდა მათ ქვის სასროლ მანძილზე, მუხლი მოიყარა და ლოცულობდა.

42 ამბობდა: „მამაო! თუ გსურს, ამაცდინე ეს სასმისი, მაგრამ ჩემი ნება კი არა, შენი იყოს.“

43 ჩვენა მას ციდან ანგელოზი და აძლიერებდა.

44 ამ აგონიაში მყოფი უმხურვალესად ლოცულობდა. და გახდა მისი ოფლი, როგორც სისხლის მსხვილი წვეთები, რომლებიც მიწაზე ცვიოდა.

45 ლოცვის შემდეგ წამოდგა, მივიდა მოწაფეებთან და დაანებდა მათ მწუხარებისაგან ჩაძინებულები.

46 უთხრა მათ: „რას გძიანთ? აღექით, ილოცეთ, რომ

არ ჩაცვივდეთ განსაცდელში.“

იესოს გაცემა და ნაყვანა მღვდელმთავრის სახლში

47 ჭერ სიტყვა არ დამთავრებინა, რომ აჰა, მოვიდა ხალხი და მათ წინ მოუძღვის ერთი თორმეტთაგანი, სახელად იუდა, და მივიდა იესოსთან საამბორებლად.

48 იესომ უთხრა მას: „იუდა, ამბოროთი გასცემ კაცის ძეს?“

49 მასთან მყოფებმა რომ დაინახეს, რაც ხდებოდა, უთხრეს: „უფალო, დაგკრათ მახვილი?“

50 ერთმა მათგანმა დასცა მღვდელმთავრის მონას და მარჯვენა ყური ჩამოათალა.

51 მიუგო იესომ და თქვა: „თავი დაანებეთ, საკმარისია!“ და შენობა ყურს და გაუმრთელა იგი.

52 უთხრა იესომ მის წინააღმდეგ მოსულ მღვდელმთავრებს, ტაძრის მცველთა უფროსებს და უხუცესებს: „როგორც ავაზაკის წინააღმდეგ, მახვილებით და კეტე-

ბით გამოხვედით ჩემს შესაბამისობად?

53 ყოველდღე თქვენთან ერთად ვიყავი ტაძარში და ჩემზე ხელი არ ავიმარათვთ. მაგრამ ეს თქვენი ჟამია და სიბნელის ხელმწიფება.“

54 და შეიპყრეს იგი, წაიყვანეს და მღვდელმთავრის სახლში შეიყვანეს. პეტრე კი მოშორებით მიშვეებოდა.

იესო სინეძიონის ნინამუ

55 როცა შუა ეზოში ცეცხლი დაანთეს და გარს შემოუსხდნენ, პეტრეც მათ შორის დაჯდა.

56 ერთმა მხეველმა იგი ცეცხლთან მჯდომარე რომ დანახა, დააკვირდა და თქვა: „ესეც იმასთან იყო.“

57 მაგრამ მან უარყო და თქვა: „დღედაკაცო, არ ვიცნობ იმას.“

58 ცოტა მოგვიანებით სხვამ დაინახა იგი და თქვა: „შენც იმათგანი ხარ.“ მაგრამ პეტრემ უთხრა: „დამიანო, არა ვარ.“

59 თითქმის ერთი საათი იყო გასული, რომ ვიღაც

სხვამ დაიწყო მტკიცება და ამბობდა: „ჭეშმარიტად, ესეც იმასთან იყო, ვინაიდან გალილეველია.“

60 თქვა პეტრემ: „დამიანო, არ ვიცი, რას ამბობ.“ და უცებ, როცა ამას ამბობდა, მამალმა იყივლა.

61 და მობრუნდა უფალი და შეხედა პეტრეს. და გაახსენდა პეტრეს უფლის სიტყვა, რომ უთხრა: დღეს სანამ მამალი იყივლებდეს, სამჯერ უარმყოფო,

62 და გავიდა გარეთ და მწარედ ატირდა.

63 ხოლო კაცები, რომლებსაც შეპყრობილი ჰყავდათ იესო, აგინებდნენ და სცემდნენ მას.

64 თავი დაუფარეს, სახეში სცემდნენ და ეკითხებოდნენ: „ბაბა, იწინასწარმეტყველე, ვინ დაგარტყა?“

65 და კიდევ მრავალ სხვა გმობას ამბობდნენ მის წინააღმდეგ.

66 როცა გათენდა, შეიკრიბნენ ხალხის უხუცესთა საბჭო, მღვდელმთავარნი და მწიგნობარნი, და მიიყვანეს იგი თავიანთ სინედრიონში

67 და უთხრეს: „თუ ქრისტე ხარ, გვითხარი.“ უთხრა მათ: „რომ ვითხრათ, არ დამიჯერებთ,

68 და თუ შეგეკითხებით, არ მიპასუხებთ.

69 ამიერიდან ძე კაცისა იქნება ღვთის ძალის მარჯვნივ მჯდომარე.“

70 თქვა ყველამ: „მაშ, შენა ხარ ძე ღვთისა?“ მან უთხრა მათ: „თქვენ ამბობთ, რომ მე ვარ.“

71 მათ თქვეს: „მეტი რაღა მოწმობა გვჭირდება? ვინაიდან ჩვენ თვითონ მოვისმინეთ მისი პირიდან.“

იესო ჰილათეს ნინამუ

23 და წამოიშალა მთელი ეს ხალხი და წაიყვანეს იგი პილატესთან.

2 შეუდგნენ მის დადანაშაულებას და ამბობდნენ: „ჩვენ ვნახეთ, რომ ეს რჯვნის ჩვენს ხალხს და კრძალავს კეისრისათვის ხარკის მიცემას, თავის თავზე კი ამბობს ქრისტე მეფე ვარო.“

3 პილატემ ჰკითხა მას: „შენ ხარ იუდეველთა მე-

ფე?“ ხოლო მან მიუგო მას და თქვა: „შენ ამბობ.“

4 პილატემ უთხრა მღვდელმთავრებს და ხალხს: „მე ვგორავითარ დანაშაულს ვერ ვპოულობ ამ კაცში.“

5 მაგრამ ისინი დაუჩინებთ ამბობდნენ: „ეგ აშფოთებს ხალხს, ასწავლის მთელ იუდეაში, გალილიდან მოყოლებული აქამდე.“

6 პილატემ ეს რომ გაიგონა, იკითხა: „განა გალილეველია ეს კაცი?“

7 როცა შეიტყო, რომ ჰეროდეს სამფლობელოდან იყო, გაუგზავნა იგი ჰეროდეს, რადგან იმ დღეებში ისიც იერუსალიმში იმყოფებოდა.

8 ჰეროდემ, იესო რომ დანახა, ძალიან გაუხარდა, რადგან დიდი ხნიდან სურდა მისი ხილვა, რაკი გაგონილი ჰქონდა მასზე და იმედი ჰქონდა, რაიმე სასწაულს ნახავდა მისგან.

9 ბევრს ეკითხებოდა, მაგრამ იგი არაფერს პასუხობდა.

10 მღვდელმთავარნი და მწიგნობარნი კი იდგნენ და

გაცხარებით ბრალს სდებდნენ მას.

11 ხოლო ჰეროდე თავის ჯარისკაცებითურთ ამცირებდა მას და დასცინოდა, ჩააცვდა ბრწყინვალე სამოსელი და უკან გაუგზავნა პილატეს.

12 იმ დღეს პილატე და ჰეროდე დამეგობრდნენ, თუმცა ადრე მტრობდნენ ერთიმეორეს.

იუდეველების მოთხოვნა

13 პილატემ მოუხმო მღვდელმთავრებს, მთავრებს და ხალხს.

14 და უთხრა მათ: „თქვენ მოიყვანეთ ჩემთან ეს კაცი, როგორც ხალხის გამრყენელი, და აჰა, მე თქვენს წინაშე გამოვიძიე და ვერავითარი დანაშაული ვერ ვპოვე ამ კაცში, რაშიც თქვენ ადანაშაულებთ მას,

15 და ვერც ჰეროდემ, რადგან უკან გამოგვიგზავნა იგი. და აჰა, სიკვდილის ღირსი არაფერი ჩაუდენია მას.

16 ამიტომ ჰკუთას ვასწავლი და გავუშვებ.“

17 მას კი სწორედ ერთი უნ-

და გაეშვა სადღესასწაულოდ.

18 მაგრამ მთელი ხალხი აუყვირდა: მოაშორე ეგ და გავეთავისუფლე ბარაბაო,

19 რომელიც ჩადებულნი იყო საპყრობილეში ქალაქში მომხდარი რაღაც შფოთვისა და მკვლელობისათვის.

20 პილატემ კვლავ მიმართა მათ, ვინაიდან სურდა იესოს გაშვება.

21 მაგრამ ისინი გაჰყვიროდნენ: „ჯვარს აცვი, ჯვარს აცვი ეგ.“

22 მესამედ უთხრა მათ: „რა ბოროტება აქვს ჩადენილი? მე ვერაფერი სასიკვდილო ბრალი ვერ ვპოვე მასში. ამიტომ ჰკუთას ვასწავლი და გავუშვებ.“

23 ისინი კი დაჟინებით ხმამალა მოითხოვდნენ, რომ ჯვარს ეცვათ იგი. და იძალაჯრა მათმა ხმამ და მღვდელმთავრების ხმამ.

24 და პილატემ გადაწყვიტა, შეესრულებინა მათი მოთხოვნა:

25 გაუშვა შფოთვისა და მკვლელობისათვის საპყრო-

ბილეში ჩადებული, რომელსაც ისინი მოითხოვდნენ, იესო კი მათ ნებას გადასცა.

გოლგოთას გზაზე

26 როცა იგი მიჰყავდათ, გზაში დაიჭირეს მინდვრიდან მომავალი ვინმე სიმონ კვირიელი, და აპკიდეს ჯვარი, რომ ეტარებინა იესოს კვალდაკვალ.

27 მისდევდნენ მას დიდძალი ხალხი და დედაკაცები, რომლებიც ტიროდნენ და მოთქვამდნენ მის გამო.

28 იესო მიუბრუნდა მათ და უთხრა: „იერუსალიმის ასულნო, ნუ სტირით ჩემზე, არამედ თქვენ თავზე და თქვენს შვილებზე იტირეთ.“

29 რადგან, აჰა, მოდის დღეები, როცა იტყვიან: ‘ნეტარ არიან უნაყოფონი და საშონი, რომელთაც არ უშვიათ, და ძუძუნენ, რომელთაც არ უწოვენ ბაათ!’

30 მაშინ ეტყვიან მთებს: ‘დაგვემხეთ ზედ!’ და ბორცვებს: ‘დაგვფარეთ ჩვენ!’

31 ვინაიდან თუ ნედლ ხეს ასე ექცევიან, ხმელს რაღას უზამენ?“

32 მასთან ერთად სასიკვდილოდ მიჰყავდათ სხვებიც – ორი ავაზაკი.

იესო ჯვარზე

33 როცა იმ ადგილას მივიდნენ, რომელსაც თხემის ადგილი ჰქვია, იქ ჯვარს აცვეს ისიც და ბოროტმოქმედნიც – ერთი მის მარჯვნივ და ერთი მის მარცხნივ.

34 იესო ამბობდა: „მამაო, მიუტევე ამათ, რადგან არ იციან, რას აკეთებენ.“ და გაიყვეს მისი სამოსელი წილისყრით.

35 იდგა ხალხი და შეჰყურებდა. მთავრებიც დასცინოდნენ და ამბობდნენ: „სხვებს იხსნიდა, ახლა თავისი თავი იხსნას, თუ ეგ ქრისტია, ღვთის რჩეული.“

36 ასევე ჯარისკაცებიც დასცინოდნენ მას, მიდიოდნენ და ძმარი მიჰქონდათ მასთან,

37 ეუბნებოდნენ: „თუ იუდეველთა მეფე ხარ, იხსენი შენი თავი.“

38 მის ზემოთ იყო წარწერა ბერძნული, რომაული და ებრა-

ული სიტყვებით დაწერილი: „ეს არის იუდეველთა მეფე.“

39 ერთი ჩამოკიდებული ბოროტმოქმედი გმობდა მას: „განა შენ ქრისტე არა ხარ? ისენი შენი თავი და ჩვენც.“

40 მიუჯო მეთრემ, გაუწყრა და თქვა: „ნუთუ ღვთისა არ გეშინია, როცა შენც იმავე სასჯელში ხარ?“

41 ჩვენ სამართლიანად დავიმსახურეთ, ვინაიდან ჩვენ რაც გავაკეთეთ, იმისი საკადრისი მივიღეთ, მაგას კი არაფერი უჯერო არ ჩაუდენია.“

42 და თქვა: „იესო, გამიხსენე, როცა შენს სასუფეველში მიხვალ.“

43 და უთხრა მას: „ჭეშმარიტად გეუბნები შენ: დღესვე ჩემთან ერთად იქნები სამოთხეში.“

44 დღის ექვსი საათი იქნებოდა და მთელი მიწა ბნელმა მოიცვა ცხრა საათამდე.

45 დაბნელდა მზე და ტაძრის ფარდა შუაზე გაიპო.

46 და შესძახა იესომ დიდი ხმით და თქვა: „მამო, შენს ხელთ გაბარებ ჩემს სულს.“

ეს თქვა და სული განუტევა.

47 ასისტავმა რომ იხილა მომხდარი, ღმერთი აღიდა და თქვა: „ჭეშმარიტად, ეს კაცი მართალი იყო.“

48 ამ სანახაობაზე შეკრებილი მთელი ხალხი, რომ ხედავდა, რაც ხდებოდა, გულში მჯილის ცემით ბრუნდებოდა უკან.

49 ყველა, ვინც მას იცნობდა, და დედაკაცები, გალილიდან რომ მოჰყვნენ, მოშორებით იდგნენ და უყურებდნენ ამას.

გახდამხსნა. დახიდაცა

50 აჰა, ერთი კაცი, სახელად იოსები, საბჭოს წევრი, კეთილი და მართალი კაცი,

51 რომელიც არ დაეთანხმა მათ თათბირსა და საქმიანობას, იუდეველთა ქალაქ არიმათიდან, რომელიც მოელოდა ღვთის სასუფეველს,

52 მივიდა პილატესთან და გამოითხოვა იესოს გვამი.

53 გარდამოხსნა იგი, გაახვია ტილოში და დაასვენა კლდეში გამოკვეთილ სამარხში, სადაც ჯერ კიდევ არავინ დაესვენებინათ.

54 ის დღე პარასკევი იყო და შაბათი დგებოდა.

55 უკან გაჰყვნენ დედაკაცებიც, რომელნიც იესოსთან ერთად მოვიდნენ გალილიდან, და უყურებდნენ სამარხს, როგორ დაიდო მისი გვამი.

56 ამის შემდეგ დაბრუნდნენ, მოამზადეს სურნელებანი და ნელსაცხებელი. შაბათს კი მოისვენეს მცნები-სამებრ.

ეღაჯაუბი და ჰუტუი ცაიუღ სამახხთან

24 ერთშაბათს, უთენია მოვიდნენ სამარხთან და მოიტანეს სურნელებანი, რომლებიც მომზადებული ჰქონდათ.

2 და ნახეს ლოდი, სამარხიდან გადაგორებული.

3 მაგრამ რომ შევიდნენ, ვერ ნახეს უფალ იესოს გვამი.

4 ამის გამო შეფიქრიანდნენ და, აჰა, მათ წინაშე წარსდგა ორი მამაკაცი, ბრწყინვალე სამოსლით მოსილი.

5 რაკი შეძრწუნდნენ და სახე მიწად დახარეს, მათ

უთხრეს: „რად ეძებთ ცოცხალს მკვდრებს შორის?“

6 არ არის აქ, არამედ აღდგა. გაიხსენეთ, რას გეუბნებოდით, როცა ჯერ კიდევ გალილიაში იყო,

7 რომ ძე კაცისა ცოდელო კაცთა ხელთ უნდა გადაეცეს, ჯვარს ეცვას და მესამე დღეს აღდგესო.“

8 და მათ გაიხსენეს მისი სიტყვები.

9 დაბრუნდნენ სამარხიდან და ყოველივე ეს უამბეს იმ თერთმეტს და ყველა დანარჩენს.

10 ესენი იყვნენ მარიამ მაგდალელი, იოანა და იაკობის დედა მარიამი, და დანარჩენები მათთან ერთად, რომლებმაც მოუთხრეს მოციქულებს ეს ამბავი.

11 მაგრამ ეს სიტყვები ფუჭად ერგვნათ და არ დაუჯერეს მათ.

12 ხოლო პეტრე ადგა, გაიქცა სამარხისკენ და, რომ დაინახა, მხოლოდ ტილოები დაინახა, და დაბრუნდა მომხდარის გამო გაკვირვებული.

ემაუსის გზაზე

13 და ამა, იმავე დღეს ორი მათგანი მიდიოდა ერთ სოფელში, რომელიც სამოცი სტადიონით იყო დაშორებული იერუსალიმიდან და ერქვა ემაუსი.

14 ისინი ერთმანეთში ლაპარაკობდნენ ყოველივე ამის გამო.

15 ამ ლაპარაკსა და მსჯელობაში რომ იყვნენ, თავად იესო მიუახლოვდა და დაემგზავრა მათ.

16 მაგრამ თვალები დაბმული ჰქონდათ და ვერ იცნეს იგი.

17 უთხრა მათ: „რაზე მსჯელობდით გზაზე ერთმანეთში?“ ისინი შეჩერდნენ დაღონებულნი.

18 მიუგო ერთმა მათგანმა, სახელად კლეობამ და უთხრა მას: „ნუთუ ერთი შენა ხარ უცხო იერუსალიმში, რომ არ იცი, რაც იქ ამ დღეებში მოხდა?“

19 და უთხრა მათ: „რა მოხდა?“ მათ უთხრეს მას: „იესონაზარეველზე ვლაპარაკობთ, რომელიც იყო კაცი წინასწარმეტყველი, ძლიერი

საქმითა და სიტყვით ღვთისა და მთელი ხალხის წინაშე,

20 როგორ გადასცეს იგი ჩვენმა მღვდელმთავრებმა და მთავრებმა სიკვდილის მისასჯელად და ჭვარს აცვეს.

21 ჩვენ კი იმედი გვქონდა, რომ იგი სწორედ ის იყო, ვისაც უნდა გამოეხსნა ისრაელი. ყველაფერ ამასთან ერთად, უკვე მესამე დღეა, რაც ეს მოხდა.

22 მაგრამ ზოგიერთმა ჩვენინანმა დედაკაცმა გაგავოცა. ისინი დილაადრიან იყვნენ სამარხთან

23 და ვერ იპოვეს მისი გვამი. მოვიდნენ და თქვეს, რომ იხილეს ჩვენება ანგელოზთა, რომელთაც უთქვამთ, ცოცხალიაო.

24 ზოგიერთი ჩვენთაგანიც წავიდა სამარხისაკენ და მართლაც, იკვე დაინახეს, რასაც დედაკაცები ამბობდნენ. ის კი ვერ ნახეს.“

25 მან უთხრა მათ: „ჰოი, უკუნურნო და გულით მძიმენო, ყველაფრის იმის სარწმუნებლად, რასაც წინასწარმეტყველები ამბობდნენ!

26 განა ასე არ უნდა დატანჯულიყო ქრისტე და შესულიყო თავის დიდებაში?“

27 და დაიწყო მოსედან და ყველა წინასწარმეტყველიდან და განუმარტავდა მათ ყოველ წერილში მასზე ნათქვამს.

28 მიუახლოვდნენ იმ სოფელს, სადაც მიდიოდნენ, ის კი თითქოს გზის გაგრძელებას აპირებდა.

29 მაგრამ ისინი აკავებდნენ მას და ეუბნებოდნენ: „დარჩი ჩვენთან, ვინაიდან დღე უკვე მიიწურა და მწუხრი ჩამოდგა.“ ისიც შევიდა, რომ დარჩენილიყო მათთან.

30 როცა მათთან იჭდა, აიღო პური, აკურთხა, გატეხა და მიაწოდა მათ.

31 მაშინ თვალი აეხილათ და იცნეს. მაგრამ ის უჩინარი შეიქნა მათთვის.

32 უთხრეს ერთმანეთს: „განა არ გიზგიზებდა ჩვენი გული ჩვენში, როცა გზაში გველაპარაკებოდა და როცა წერილებს განგვიმარტავდა?“

33 ადგნენ იმავე ჟამს და

დაბრუნდნენ იერუსალიმში, მონახეს შეკრებილნი თერთმეტი და მათთან მყოფნი,

34 რომელიც ამბობდნენ, რომ უფალი ჭეშმარიტად აღდგა და ერჩევა სიმონს.

35 მათაც უამბეს გზაში მომხდარი და ისიც, როგორ იცნეს იგი პურის გატეხისას.

იესო უცხადება თეხომესს

36 ამ ლაპარაკში რომ იყვნენ, თვითონ იესო ჩადგა მათ შუა და უთხრა: „მშვიდობა თქვენდა!“

37 შეძრწუნებულებსა და შეშინებულებს ეგონათ, რომ სულს ხედავდნენ.

38 მაგრამ მან უთხრა: „რატომ შეძრწუნდით და რატომ გეძადებთა გულში ასეთი ფექრები?“

39 შეხედეთ ჩემს ხელებსა და ჩემს ფეხებს. ეს მე ვარ თვითონ. შემეხეთ მე და ნახეთ, რადგან სულს არა აქვს ხორცი და ძვლები, მე კი მაქვს, როგორც ხედავთ.“

40 ეს რომ უთხრა, უჩვენა მათ ხელები და ფეხები.

41 რადგან სიხარულისაგან მათ ჯერ კიდევ არ ეჭერებოდათ და გაკვირვებულნი იყვნენ, უთხრა მათ: „გაქვთ აქ რამე საჭმელი?“

42 მათ მიაწოდეს მას შემწვარი თევზის ნაჭერი და თაფლის გოლეული.

43 გამოართვა და შეჭამა მათ წინაშე. ხოლო მორჩენილი აიღო და მისცა მათ.

44 უთხრა მათ: „ეს არის ჩემი სიტყვები, რომელთაც გეუბნებოდით, ვიდრე თქვენთან ვიყავი: უნდა შესრულდეს ყოველივე, რაც დაწერილია ჩემზე მოსეს რჯულში, წინასწარმეტყველებში და ფსალმუნებში.“

45 მაშინ გაუხსნა მათ გონება წერილთა გასაგებად

46 და უთხრა მათ: „ასე სწორია, რომ ქრისტე უნდა დაიბრუნდეს და მკვდრეთით აღდგეს მესამე დღეს;

47 და მისი სახელით ნაქადაგები უნდა იყოს მონაწილე ცოდვათა მისატევებლად ყველა ხალხში, იერუსალიმიდან მოყოლებული.

48 თქვენ კი ამის მოწმენი ხართ.

49 და აჰა, მე მოვავლენ თქვენზე მამაჩემის აღთქმულს. თქვენ კი დარჩით ქალაქში, ვიდრე მალლიდან ძალით შეიმოსებოდეთ.“

ამაღლება

50 და გაიყვანა ისინი ბეთანიამდე და აღაპყრო ხელები, და აკურთხა ისინი.

51 როგორც კი აკურთხა, განშორდა მათ და ამაღლდა ზეცაში.

52 მათ თავყვანი სცეს მას და დაბრუნდნენ იერუსალიმში დიდი სიხარულით.

53 და სულმუდამ ტაძარში იყვნენ, ღვთის მადიდებელნი და მაკურთხეველნი. ამინ.